

361
487
ค 2847
ร. 3

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับ
แบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1)
ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนรู้
ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

จิตรพรรณ แจ่มพจน์

12 พ.ค. 2535

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
กุมภาพันธ์ 2525

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

178829

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำทัวนิสิตและกรรมการสอบ ได้พิจารณา
ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

คณะกรรมการสอบ

นาง อรุณ บุญ... ประธาน

นาง อรุณ บุญ... ประธาน

นางสาว ... กรรมการ

นางสาว ... กรรมการ

นางสาว ... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้เขียนได้รับคำแนะนำช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.สำออง หิรัญบุรณะ พินิจ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ สมสร วังน้อยน้อย ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ศาสตราจารย์ ดร.กานดา ณ ถลาง คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ที่กรุณาเป็นกรรมการภายนอกในการสอบปากเปล่า ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ชวลี นาคทัต โรงเรียนสาธิตปทุมวัน อาจารย์ อุไร กุลยเกษม และอาจารย์ประจวบ เปล่งศรีงาม โรงเรียนบวรมงคล ที่ได้ให้ความร่วมมือในการทดสอบครั้งนี้จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณวงศ์แซ ภัทรนิศย์ คุณอรพงค์ คันชวลย์ คุณเจริญศรี เจริญวัฒน์ และขอขอบคุณเพื่อน ๆ ทุก ๆ คนที่ได้ช่วยเหลือในทางต่าง ๆ ตลอดจนเอาใจช่วยจน ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

จิตรพรรณ แจ่มพจน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	7
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	8
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	8
คำจำกัดความนิยามศัพท์เฉพาะ	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้า	11
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	30
3 วิธีดำเนินการ	31
กลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การจัดกระทำกับข้อมูล	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	45
การศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน	49
การศึกษาความแตกต่างของความคึกเห็นเกี่ยวกับแบบเรียน	61
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	79
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	79
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	79
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	79

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	80
กลุ่มตัวอย่าง	80
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	80
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	81
การวิเคราะห์ข้อมูล	82
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	85
อภิปรายผล	92
ข้อเสนอแนะทั่วไป	99
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป	101
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	107

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	คำสถิติพื้นฐานของคะแนนก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อ การเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการ เรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์	49
2	คำสถิติพื้นฐานของคะแนนภายหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อ การเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์	50
3	ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อ การเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อ การเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์	51
4	ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อน และหลังใช้ สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน	52
5	ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อน และหลังใช้ สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการในโรงเรียนบวรมงคล	53
6	ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อน และหลังใช้ สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	54
7	ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อน และหลังใช้ สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน	55
8	ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อน และหลังใช้ สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนบวรมงคล	56
9	ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อน และหลังใช้ สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด	57
10	ความแตกต่างของความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อ การเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์	58

11	ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อ การเรียนรู้ของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน	59
12	ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อ การเรียนรู้ของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ในโรงเรียนบวรมงคล	60
13	ความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนการเรียนรู้ กับการ สำรวจภายหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของ กรมวิชาการ	61
14	ความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนการเรียนรู้ กับการ สำรวจภายหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของ หน่วยศึกษานิเทศก์	62
15	ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของแบบเรียนในสื่อการเรียนรู้	63
16	ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาภายในแบบเรียน	66
17	ความคิดเห็นเกี่ยวกับความถี่ในการปรากฏของศัพท์และความยากง่ายของ แบบเรียน	69
18	ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการเรียนรู้	73

บทนำ

ในสังคมที่เจริญแล้วภาษาเขียนเป็นอุปกรณ์สำคัญในวัฒนธรรม เพราะภาษาเขียนเป็นสัญลักษณ์ที่มนุษย์ได้ประดิษฐ์ขึ้นเพื่อใช้แทนภาษาพูด ภาษาเขียนทำให้มนุษย์สามารถติดต่อสื่อสารตลอดจนเผยแพร่ความเจริญก้าวหน้าทางความรู้วิชาการ และเทคนิคต่าง ๆ ได้แม้ในระยะทางไกล ๆ ซึ่งอำนวยความสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้า ภาษาเขียนจึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาพูด ทั้งนี้การเขียนให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เพราะการเขียนผิดทำให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายผิด หรือไม่เข้าใจตรงตามที่ต้องการ (วิไลวรรณ ขนิษฐานันท์ 2521 : 39)

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ทั่วโลกยอมรับ ประเทศส่วนใหญ่ที่ใช้ภาษาอังกฤษก็มีบทบาทสำคัญในโลกทั้งทางการเมือง การค้าขาย และการศึกษา ทั้งนี้ภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาสำคัญในการติดต่อระหว่างชาติ การที่นักเรียนจะเรียนรู้เพียงภาษาแม่แต่เพียงภาษาเดียวนั้นไม่พอ (Brooks, 1960 : 70) กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้นักเรียนไทยเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นอีกภาษาหนึ่ง แม้ว่านักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศก็ตาม นักเรียนก็ควรที่จะสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสดงความคิดเห็นให้ผู้อื่นเข้าใจได้ ในการเรียนภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งที่ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนเพื่อให้อ่านและใช้ภาษาและสัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป นั่นคือนักเรียนจะต้องมีความรู้ในเรื่องลักษณะและองค์ประกอบของภาษาอันได้แก่ โครงสร้างไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ และเครื่องหมายวรรคตอน (Lado, 1961 : 248 - 249)

ปัจจุบันการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษยึดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 หลักสูตรฉบับนี้ได้มุ่งวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 25)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองในค่านาภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษา อันจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีพ
3. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาอังกฤษ อันเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้น
4. เพื่อให้รู้วิธีการเรียนรู้ มีนิสัยในการใฝ่หาความรู้และทักษะต่อไป
5. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศอื่น อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนมีอิสระในการเลือกเรียนวิชาตามความสนใจของนักเรียน และตามความเหมาะสมของสภาพท้องถิ่นตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนี้ ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก และอาจจัดสอนได้สัปดาห์ละ 4 คาบ หรือ 6 คาบ แต่ในหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ไม่ปรากฏว่าให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทางปฏิบัติแล้วโรงเรียนอาจจัดสอนภาษาอังกฤษได้ทั้งในชั้นประถมศึกษาต้นและประถมศึกษาปลาย ถ้ามีความพร้อมและเห็นสมควร โดยยื่นขออนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการเป็นราย ๆ ไป

เพราะฉะนั้นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรนี้จะมีความรู้ภาษาอังกฤษแยกได้เป็น 3 ระดับ คือ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 29)

1. นักเรียนที่ไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อนเลย
2. นักเรียนที่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6
3. นักเรียนที่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาแล้วตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

โดยคำนึงถึงความแตกต่างของระดับความรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ้วยของนักเรียนซึ่งส่วนใหญ่อายุประมาณ 12 ปี ประกอบกับเนื้อหา ของวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตร ตลอดจนจุดหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น และ เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปตามจุดหมายของหลักสูตร จึงได้มีการจัดทำ

สื่อการเรียนการสอนขั้น คือสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ คือ Learning Kit ขั้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมุ่งที่จะพัฒนาทักษะความสามารถของ ผู้เรียน ทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยจัดเป็นชุด แต่ละชุดจะใช้ให้ต่อเนื่องหรือจบในตัวเองก็ได้ตามความเหมาะสมของห้องเรียนตั้งแต่ Learning Kit I ถึง Learning Kit VI โดยมุ่งเพิ่มกิจกรรมในการเรียนรู้ เพื่อให้รับกับสภาพของห้องเรียนที่นักเรียนอาจจะมีพื้นฐานภาษาอังกฤษซึ่งแตกต่างกันคือ นักเรียนเคยเรียนภาษาอังกฤษมาบ้างในชั้นประถมตอนต้นและไม่เคยเรียน ภาษาอังกฤษมาก่อนเลย

นอกจากสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการแล้ว หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ก็ได้ปรับปรุง สื่อการสอนชุด E.T.S. (English for Thai Students) ซึ่งเดิมทำไว้รัชกับหลักสูตรปี 2503 ซึ่งกำหนดให้ภาษาอังกฤษ เป็นวิชาบังคับในระดับประถมให้สูงขึ้น โดยจัดทำชุดเตรียมความพร้อม คือหนังสือ Get Set หนังสือ Magic Sounds and Words (Book I) และหนังสือ Have Fun (Book I) ขึ้น

สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ต่างก็มุ่งที่จะพัฒนาทักษะความสามารถของผู้เรียนทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่ที่น่าสนใจ คือ ความแตกต่างของสื่อการเรียน ทั้งสองชุดอันได้แก่

1. ลักษณะของสื่อการเรียน

สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ จะประกอบด้วยแบบเรียน 3 เล่ม ได้แก่

- 1.1 หนังสือ Get Set
- 1.2 หนังสือ Magic Sounds and Words (Book I)
- 1.3 หนังสือ Have Fun (Book I)

สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ เป็นชุดการเรียนรู้การสอนที่จัดอยู่ใน
กล่อง (package) โดยแบ่งอุปกรณ์ออกเป็น 4 หมวดคือ

วิชาหลัก (C.1)

1. Readiness Program เพื่อฝึกความพร้อม และจักจำกับ
ความรู้ ความสามารถทางภาษาของนักเรียน ประกอบด้วยอุปกรณ์ทั้งหมด 5 ชิ้น ได้แก่
Phonic Stack, English Alphabet Book, Writing Pads, Play with Symbols,
Card Chains

2. Oral Structure Program ประกอบด้วย อุปกรณ์ 3 ชิ้น
ได้แก่ Look Me Up, Picture Cards, Oral Structure Units

3. Reading Program ประกอบด้วย อุปกรณ์ 4 ชิ้น ได้แก่
Word Stack, Reading Cards, Diagnostic Reading Cards, Readers

4. Writing Program ประกอบด้วยอุปกรณ์ 2 ชิ้น ได้แก่
Writing Exercises, Dictation Cards

วิชาเสริมทักษะ (A.1)

1. Readiness Program ประกอบด้วยอุปกรณ์ 3 ชิ้น ได้แก่
Board Game, Card Games, Pencil Games

2. Oral Structure Program ประกอบด้วย อุปกรณ์ 4 ชิ้น
ได้แก่ Grammar booklets, Dictionary Games, Matching Games, Rhyming Games

3. Reading Program ประกอบด้วย อุปกรณ์ 3 ชิ้น ได้แก่
Diagnostic Reading Exercise, Readers, Reading Extension Cards

4. Writing Program ประกอบด้วยอุปกรณ์ 3 ชิ้น ได้แก่
Dictation Cards, Diagnostic Writing Cards, Paper-pencil Games

2. การจัดห้องเรียน

สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ นักเรียนจะเรียนไปพร้อมกันทั้งชั้น
โดยมีครูเป็นผู้ดำเนินการเรียนการสอนตลอดเวลา

สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ ใน 1 คาบเรียนจะแบ่งช่วงเวลา
ออกเป็น 3 ช่วง

ช่วงที่ 1 ครูจะอธิบายถึงสิ่งที่จะต้องทำ และแนะนำอุปกรณ์ใหม่
พร้อมกันทั้งห้อง ซึ่งจะใช้เวลาประมาณ 5 - 10 นาที

ช่วงที่ 2 นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็นสองกลุ่ม กลุ่มที่หนึ่งจะเรียน
การออกเสียงคำศัพท์ใหม่ และโครงสร้างของประโยคประจำบทกับครู กลุ่มที่สองจะ
ทำงานที่อยู่ในหามาคาน และเขียนเอง ในช่วงนี้ใช้เวลาประมาณ 15 นาที

ช่วงที่ 3 ประมาณ 5 - 10 นาทีท้ายคาบ เด็กทั้งสองกลุ่ม
จะมารวมกันเพื่อสรุปสิ่งที่ได้เรียนและทำในคาบนั้น ๆ พร้อมกับครู

3. การทำงานของเด็ก

สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ นักเรียนจะทำงานภายใต้การควบคุม
ดูแลของครูตลอดเวลา

สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ นักเรียนจะได้ทำงานภายใต้การ
ควบคุมดูแลของครู และยังได้รับการฝึกให้ทำงานด้วยตนเอง โดยมีนักเรียนที่ได้รับ
เลือกเป็นตัวแทนของครูคอยช่วยเหลือเพื่อน

4. วิธีสอน

สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ การเรียนการสอนจะยึดเอาตัว
ครูผู้สอน และแบบเรียนเป็นหลัก

สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ การเรียนการสอนจะใช้ครูเป็น
หลักในการเรียน Oral Structure Program และจะใช้นักเรียนเป็นหลักใน
การทำ Reading Program และ Writing Program เมื่อนักเรียนทำ
แบบฝึกหัดแล้ว จะต้องบันทึกผลงานที่ทำเสร็จแล้วลงใน Progress Chart ของ
ตนเองตามความเป็นจริง

ตัวอย่าง บันทึกความก้าวหน้า (Progress Chart)

ลำดับ ที่	ชื่อ-สกุล	W.S	R.C	W.E	W.S	W.E	D.I	W.S	R.C	W.S	R.C	W.E	D.I
		1	1	1	2	2	1	3	2	3	3	4	2

W.S. = Word Stacks

R.C. = Reading Cards

W.E. = Writing Exercises

D.I. = Diagnostic Reading Cards

D.C. = Dictation Cards

5. การวัดผล

สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ ไม่ไ้ระบุ ซึ่งอาจจะเป็น
ได้ว่าการวัดผล 2 ครั้งคือ

1. การวัดผลกลางภาค

2. การวัดผลปลายภาค

สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ การวัดผลจะแบ่งออกเป็น

1. คิดจากคะแนนการสอบปลายภาคเรียน 40%

2. คิดจากข้อทดสอบย่อย 20%

3. คิดจากผลงานที่ทำระหว่างภาคเรียนที่มีคะแนน 20%

4. ประเมินจากความประพฤติของนักเรียน 20% โดยดูจาก

4.1 ความรับผิดชอบ

4.2 ความซื่อสัตย์

4.3 ความมีระเบียบวินัย

4.4 การเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตัว

สื่อการเรียนทั้งสองชุดนี้ได้มีผู้นิยมใช้อย่างแพร่หลาย จึงน่าที่จะมีการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อการเรียน ในด้านผลสัมฤทธิ์ ทักษะ ทักษะ ปัญหาของนักเรียนและครูสอน อันจะเป็นประโยชน์ต่อนักเรียน ครู และผู้บริหารในการเลือกสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนผู้จัดทำสื่อการเรียนการสอนจะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขในการทำสื่อการเรียนการสอนต่อไป

ดังนั้นงานวิจัยครั้งนี้จึงเป็นโครงการรวมของงานวิจัยย่อย 3 เรื่อง ในหัวข้อดังต่อไปนี้คือ

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษ และทักษะการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ทำวิจัยโดย นางอิสรา สารงาม
2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1(ม.1) ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการและสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ทำวิจัยโดย นางสาวจิตรพรรณ แจ่มพจน์
3. การศึกษาปัญหาการสอน และความคิดเห็นของครู ม.1 ที่ใช้แบบเรียนชุด Learning Kit ทำวิจัยโดย นายอรพงศ์ คันธวัลย์

ความมุ่งหมายในการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
2. เพื่อสำรวจและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนเกี่ยวกับแบบเรียนในสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. จะทำให้ทราบว่า การใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
2. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา อันได้แก่ ผู้บริหาร ครู ได้พิจารณาถึงความเหมาะสมในการเลือกใช้สื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกรมวิชาการ และกรมสามัญศึกษา ในการปรับปรุงสื่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยครั้งนี้ทำการศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 190 คน จากโรงเรียนบวรมงคล สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนสาธิตปทุมวัน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่เรียนอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบวรมงคล สังกัดกรมสามัญศึกษา และโรงเรียนสาธิตปทุมวัน สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2524

ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากแบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยแบบทดสอบ 2 ฉบับ ได้แก่

1. แบบทดสอบวัดความรู้ทางศัพท์ แบ่งเป็น

- 1.1 การสะกดคำ

1.2 การรู้ความหมายของคำ

1.3 การรู้หน้าที่ของคำ

2. แบบทดสอบการเข้าใจประโยค หมายถึง การนำคำมาวางให้ถูกตำแหน่งในประโยคบอกเล่า คำถาม และคำสั่ง

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อสื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนรู้ของหน่วยงานพิเศษ ซึ่งในที่นี่จะหมายถึงความคิดเห็นที่นักเรียนมีต่อ

1. รูปแบบของแบบเรียนในสื่อการเรียนรู้

2. เนื้อหาภายในแบบเรียน

3. ความยากง่ายของแบบเรียน

4. ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการเรียนรู้ทั้งสองชุด อันหมายถึงประโยชน์ที่ระบุไว้ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คือต้องการให้นักเรียน

4.1 ได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองในภาษาอังกฤษ

4.2 มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาอันจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีพ

4.3 มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาอังกฤษ อันเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาภาษาอังกฤษในระดับสูงต่อไป

4.4 รู้วิธีการเรียนรู้ และมีนิสัยในการใฝ่หาความรู้และทักษะต่อไป

4.5 เข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศอื่น อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

4.6 ได้มีโอกาสฝึกทำงานด้วยตนเอง

4.7 ได้รู้จักรับผิดชอบในตนเอง อันจะสร้างให้เกิดความมีวินัยในตนเอง

4.8 ฝึกหัดให้นักเรียนทำงานเป็นกลุ่ม

4.9 มีความซื่อสัตย์ในตนเอง

ทั้งนี้เนื่องจากประโยชน์ทางวิชาการจะปรากฏในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่แล้ว

สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ (Learning Kit ชุดที่ 1) หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในภาคเรียนต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการจัดทำสื่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ของกรมวิชาการ แบบเรียนชุดนี้ประกอบด้วยเนื้อหาของวิชาที่ระบุไว้ในหลักสูตรตลอดจน รุมนุมงหมายของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้สำหรับการเรียนในวิชาหลัก 1 (อ.101) ควบกับวิชาเสริมทักษะ (อ.021) ในภาคเรียนต้นของปีการศึกษา

สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา หมายถึง สื่อการเรียน การสอนภาษาอังกฤษที่หน่วยศึกษานิเทศก์ได้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแบบเรียนสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 แบบเรียนที่จัดอยู่ในสื่อการเรียนรู้ชุดกลุ่มวิชาภาษาอังกฤษรายวิชาหลัก 1 ได้แก่

1. หนังสือ Get Set
2. หนังสือ Magic Sounds and Words (Book I)
3. หนังสือ Have Fun (Book I) ซึ่งเป็นแบบเรียนสำหรับกลุ่มวิชา ภาษาอังกฤษรายวิชาเสริมทักษะ 1 เพื่อใช้ควบคู่กับแบบเรียนรายวิชาหลัก 1 ในอันที่ จะช่วยเพิ่มกิจกรรมต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดทักษะพื้นฐานในการเรียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารเกี่ยวกับหลักการสอนภาษาต่างประเทศ

ในการสอนภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่สองให้แก่เด็กนักเรียนเป็นงานที่ต้องใช้ทักษะ ผู้สอนจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในการดำเนินการสอนให้ไปสู่เป้าหมาย ในเดือนเมษายน ปี 1962 ผู้เชี่ยวชาญพิเศษขององค์การสหประชาชาติได้ประชุมกันที่เมืองแอมบูร์ก และสเตอร์น (Stern. 1963 : 66-68) ได้เสนอแนะวิธีสอนภาษาต่างประเทศแก่เยาวชนดังนี้

"การให้เด็กได้มีโอกาสสัมผัสกับภาษาที่สองในสถานการณ์จริง ๆ เท่านั้น ยังไม่เป็นการเพียงพอ จำเป็นจะต้องจัดให้มีการเรียนรู้ภาษาอย่างเป็นระบบทุกขั้นตอน วัสดุเนื้อหาจะต้องจัดอย่างมีระบบ ศัพท์และโครงสร้างที่จะเรียน จะต้องได้รับการเลือกอย่างรอบคอบ เช่น ศัพท์ที่นำมาสอนควรจะเป็นศัพท์ที่

1. เป็นศัพท์แม่บท โดยดูจากความต้องการใช้
 2. ควรเป็นศัพท์ที่มีอยู่ในภาษาที่หนึ่ง และภาษาที่สอง หรือมีความคล้ายคลึงกันในสองภาษา
 3. เป็นศัพท์ที่เป็นจุดศูนย์กลางสนใจของประสบการณ์ทางภาษาของเด็ก
 4. เป็นคำศัพท์ที่มีความยากในการออกเสียง และนำมาไว้ในทำนองเดียวกัน
- หลักการดังกล่าวนี้ก็น่าจะนำมาใช้ในการเลือกกระบวนประโยคมาสอน"

พี โจเซฟ คานาแวน และวิลเลียม (Canavan and Hekman. 1966 : 11) ได้เสนอวิธีการเพิ่มพูนคำศัพท์ ให้นักเรียนด้วยการจัดกิจกรรม

- วิธีที่ 1 ให้เด็กดูภาพแล้วเล่า
- วิธีที่ 2 ให้เปิดพจนานุกรม
- วิธีที่ 3 สร้างสถานการณ์ให้เด็กเล่า
- วิธีที่ 4 เอาคำศัพท์ไปใส่ในรูปประโยคที่เคยเรียนมา
- วิธีที่ 5 แสดงท่าทางหรือใช้อุปกรณ์
- วิธีที่ 6 ยกตัวอย่างคำศัพท์ในรูปหลาย ๆ แบบ

เอเธีย (Berry Athia. 1971 : 283-284) ได้ศึกษาการสอนคำและกิจกรรมที่จะส่งเสริมการสอนคำศัพท์ของนักเรียนไว้ดังนี้

1. จัดหาประสบการณ์ตรงให้นักเรียนมากที่สุด โดยให้นักเรียนได้ยินสิ่งที่เกี่ยวกับคำศัพท์นั้น ซึ่งอาจจะรวมถึงการแสดงละคร การเล่นเกมต่าง ๆ
2. ให้นักเรียนดูรูปภาพ รูปปั้น ภาพนิ่ง ภาพยนตร์ เพื่อให้ได้ประสบการณ์ดีกว่าการบรรยายเพียงอย่างเดียว
3. ให้นักเรียนมีโอกาส พูดและฟัง ซึ่งจะทำให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำได้ดีขึ้น เพราะมีโอกาสได้ใช้คำเหล่านั้น
4. ใช้หนังสืออ่านประกอบ
5. ใช้วัสดุที่นักเรียนทำขึ้นเอง ซึ่งจะมีความหมายมาก ครูควรแนะนำให้นักเรียนช่วยกันหาแผนภูมิคำศัพท์ใหม่ กระสวนประโยค และทำพจนานุกรมที่เกี่ยวกับคำศัพท์ประกอบภาพ

สุรางค์ ขาติยานนท์ (สุรางค์ ขาติยานนท์ 2522 : 35-37) ได้สรุปความรู้ด้านจิตวิทยาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาไว้ดังนี้คือ

1. เนื้อหาในการสอนภาษาจะต้องเรียงลำดับจากเรื่องง่ายที่สุดไปหาเรื่องที่ยากตามลำดับ
2. การฝึกซ้ำ ๆ ช่วยให้เกิดความแม่นยำ และคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

3. ถ้ามีการฝึกซ้ำจะต้องคำนึงถึงช่วงในการเว้นระยะแต่ละครั้ง
ให้ยาวพอ
4. การสร้างบทเรียนจะต้องอาศัยสถานการณ์ต่าง ๆ กันหลายแบบ
เพื่อให้เด็กเรียนมีความจดจำบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น
5. การฝึกทบทวนบทเรียนอยู่เป็นประจำ จะช่วยให้ผู้เรียนมี
ความรู้แน่นยิ่งขึ้น
6. แต่ละคนมีวิธีการเรียนรู้ไม่ซ้ำแบบกัน และเรียนด้วยอัตราเร็ว
ไม่เท่ากัน การทำกิจกรรมในห้องเรียนจึงต้องคำนึงถึงลักษณะนี้ด้วย
7. การสอนควรใช้ทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ ชนิด เพื่อให้เด็กเรียนจำ
บทเรียนของตนได้นาน

ทฤษฎีของ Thorndike ได้กล่าวถึงกฎการฝึกไว้ดังนี้

1. สิ่งที่คุณทำบ่อย ๆ หรือมีการฝึกเสมอ ๆ คนย่อมกระทำสิ่งนั้น
ได้ดี สิ่งใดที่คุณไม่ได้ทำนาน ๆ คนย่อมทำสิ่งนั้นไม่ได้เหมือนเดิม
2. ยิ่งได้กระทำซ้ำในการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง ยิ่งจะทำให้
การกระทำนั้นแน่นอนสมบูรณ์ขึ้น หากว่างเว้นจากการฝึกหัดกระทำบ่อย ๆ
การกระทำนั้น ๆ จะค่อย ๆ ลืมเลือนไป (ศิริบุรณ ศรีสุวรรณ และคณะ
2515 : 14)

ภาษาเป็นวิชาทักษะต้องมีการฝึกซ้ำ ๆ หลายครั้ง เด็กจึงจะเกิดความจำ
ความคล่องแคล่ว สิ่งที่เราควรจะฝึกซ้ำ ๆ ก็คือ กระบวนการ หรือแบบสร้างต่าง ๆ
(pattern) อันได้แก่ ประโยคตัวอย่างที่เด็กจะต้องจำให้ได้และใช้ได้อย่าง
คล่อง เรียกว่าเป็นการเรียนแบบสังเคราะห์ (Synthesis) คือรับเข้าไว้
ทั้งประโยค แล้วทำการฝึกซ้ำ ๆ จนคล่องเป็นอัตโนมัติ การเรียนไวยากรณ์ให้ได้
ผลดี จะต้องรู้ว่า คำพวกไหน เวลาพูด เวลาเขียนจะมีตำแหน่งอยู่ตรงใดในประโยค
การเรียนภาษาแบบใหม่เป็นการสอนให้เด็กรู้จักเทียบความ (Analogy) โดย

สังเกตว่าคำไหนอยู่ในพวกไหน และมีตำแหน่งอยู่ในที่ใดบ้าง เช่น This book is big . ถ้าจะใช้คำว่า small เด็กจะต้องรู้ว่า big กับ small เป็นคำพวกเดียวกัน เมื่อเด็กเริ่มต้นเรียนภาษา ให้เด็กได้มีโอกาสฝึกหัดคัด เขียน และสะกดบ่อย ๆ การสอนไวยากรณ์ที่อาศัยการฝึกกระส่วนนั้น จะต้องหาวิธีให้เด็กเข้าใจว่าจะเทียบความอย่างไร (อุทัย ภิมย์รัตน์ และ เพ็ญศรี รังสิยากุล

2521 : 49-50)

ผู้เริ่มเรียน (Beginners) ภาษาอังกฤษ สำหรับผู้ที่พูดภาษาอังกฤษเป็นภาษาของตนเอง (Native speaker) ได้แก่ นักเรียนระดับอนุบาล หรือ เด็กเล็ก (Infant classes) และประถมศึกษาปีที่ 1-3 (Grade 1-3) ซึ่งเริ่มตั้งแต่อายุ 5-12 ปี ถือว่าเป็นการเรียนในระยะเริ่มต้น

ในประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เช่น ในแถบ ตะวันออกกลาง (Middle East) แชนแมน (L.R.H. Chapman. 1965 : 110) กล่าวว่า ผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษได้แก่นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในระยะ 4 ปีแรก

2. เอกสารเกี่ยวกับสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับต้นในประเทศไทย

สำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในประเทศไทย ในโรงเรียนต่าง ๆ ปัจจุบันนี้ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ

1. ระดับประถมศึกษา ตอนต้น ซึ่งได้แก่ นักเรียนอายุตั้งแต่ 3-10 ปี ส่วนมากเป็นโรงเรียนเอกชน ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการอนุญาตให้สอน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเพิ่มขึ้นอีก 1 วิชา โดยอนุโลม แต่โรงเรียน ประเภทนี้มีน้อยมาก

2. ระดับประถมศึกษาตอนปลาย (ประถมปีที่ 5 และ 6) ได้แก่ นักเรียนอายุตั้งแต่ 11-13 ปี ได้แก่ โรงเรียนประถมศึกษาที่สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ หรือองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3. ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

พวกที่เริ่มต้นสอนในประเภทที่ 1 มักจะเริ่มกันจริงจังคือ อ่าน และเขียน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-4 จึงได้เปรียบพวกที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 อยู่บ้าง คือได้ฝึกความพร้อมในการฟัง พูด อ่าน และเขียนมาก่อน จาก การวิจัยในปี 2515 เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษจาก คะแนนระหว่างปี และคะแนนสอบปลายปี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ปรากฏว่า เด็กพวกที่ 1 ได้คะแนนการอ่าน พูด ความเข้าใจภาษา และการใช้ภาษาสูงกว่าพวกที่ 2 บ้างเล็กน้อย ยกเว้นคะแนนการคัด เขียน ที่พวกที่ 2 สูงเด็กที่เคยเรียนภาษาอังกฤษ จากประถมต้นไม่ได้ แสดงให้เห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษในระดับประถมต้นเป็น เพียงส่วนช่วยให้นักเรียนดีขึ้นในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เฉพาะในด้านการคัดเขียน ภาษาอังกฤษเท่านั้น ส่วนในด้านความเข้าใจ การใช้ภาษาและทักษะ อื่น ๆ นักเรียน ที่เคยเรียนภาษาอังกฤษจาก ป.1-4 กับเริ่มเรียนในชั้น ป.5 ต่างก็มีความ สามารถใกล้เคียงกัน (กมล สุกประเสริฐ 2515 : 208-224) ส่วนหลักสูตร ใหม่ที่ให้ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือก ซึ่งจะเริ่มมีผลต่อโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น ในปี 2525 ทางกระทรวงศึกษาธิการประกาศห้ามโรงเรียนใช้วิชา ภาษาอังกฤษในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในชั้น ม.1

สภาพการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

1. นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน ตามหลักสูตร การศึกษาปี 2521 ภาษาอังกฤษเป็นวิชาเลือกทั้งในระดับประถมและมัธยม ดังนั้น ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อาจมีทั้งนักเรียนที่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี ตั้งแต่ชั้นประถมต้น หรือเรียนมาแล้ว 2 ปี ในประถมปลาย หรืออาจจะยังไม่ได้ เรียนภาษาอังกฤษมาเลย สถานการณ์เช่นนี้จะเกิดมากที่สุดที่โรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา และโรงเรียนราษฎร์ ที่มีมาตรฐานดี และมีผู้ต้องการเข้าเรียนมาก ทำให้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษต้องประสบปัญหาในการดูแลสอนนักเรียนที่ต่างระดับมาก สื่อการเรียนที่ดีและสมบูรณ์จะต้องยืมทุนพอที่จะช่วยครูแก้ปัญหาในเรื่องนี้

2. จำนวนนักเรียนในห้องเรียนมีมากเกินไป โรงเรียนที่มีนักเรียนในห้องเพียง 20-25 คน ตามมาตรฐานสากล คงจะมีไม่ถึง 10 โรงเรียนในประเทศไทย ส่วนใหญ่จำนวนนักเรียนต่อห้องจะมีประมาณ 40-50 คน การสอนภาษาอังกฤษในอดีตไม่ประสบผล ก็เพราะสาเหตุข้อนี้ เพราะเมื่อนักเรียนมีมาก ความสนใจและเวลาที่ครูจะให้ต่อนักเรียนย่อมมีน้อย ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกน้อยตามไปด้วย

3. โดยทั่วไป ครูเป็นศูนย์กลางของการเรียน (teacher centered) คือนอกจากครูจะเป็นผู้สอน เป็นแบบให้นักเรียนฝึกตามและเป็นผู้ตรวจความแม่นยำถูกต้องในการใช้ภาษาของนักเรียนแล้ว ครูยังเป็นผู้กำหนดว่านักเรียนทั้งห้อง ควรจะพัฒนาไปพร้อม ๆ กันตามอัตราการพัฒนาที่ครูจะเป็นผู้กำหนด นักเรียนทั้งห้องจะเรียนบทเดียวกัน พร้อมกันทั้งห้องกับครู การสอนแบบนี้นอกจากจะทำให้ให้นักเรียนมีโอกาสฝึกได้น้อยแล้ว ยังเป็นการบังคับให้นักเรียนต้อง "ก้าว" ไปพร้อม ๆ กัน โดยไม่คำนึงถึงความถนัดของผู้เรียน อันทำให้เกิดปัญหาคือ เด็กอ่อนก็เป็นปมค้อยว่าเรียนสู้เพื่อนไม่ได้ ส่วนเด็กเก่ง ก็ถูกบังคับด้วยบทเรียนและวิธีการสอนของครูให้รอเพื่อน ผลที่ออกมาก็คือความเบื่อหน่ายในบทเรียนของนักเรียน กลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง

ในวิธีการสอนที่ใช้ครูเป็นศูนย์กลางของบทเรียน สื่อการเรียนที่ใช้จำเป็นต้องมีรูปแบบเดียวกัน (conformity) เพื่อความสะดวกในการสอนของครู ถ้านักเรียนใช้หนังสือเล่มใดในห้อง ครูก็ต้องใช้หนังสือเล่มนั้นด้วย รูปแบบของอุปกรณ์จึงมักจะซ้ำซาก นักเรียนมีความรู้สึกว่าหนังสือแต่ละบทเหมือนกัน ขั้วโม่งการสอนภาษาอังกฤษ ก็คล้าย ๆ กันคือ ฟังครูอธิบาย ทำแบบฝึกหัด ตรวจ แกะบรรยายภาคที่เฉลยซ้ำเช่นนี้ย่อมไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

4. ขาดการฝึกให้นักเรียนรู้จักรับผิดชอบ มีวินัย เสียสละ และสามารถทำงานเป็นกลุ่มในจุดมุ่งหมายรวมของหลักสูตรการศึกษา 2521 นอกจาก

จะมุ่งสอนเนื้อหารายวิชาแล้วยังต้องการฝึกให้นักเรียนทำงานด้วยตนเอง รู้จัก
รับผิดชอบ มีวินัย ซื่อสัตย์ และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม จุดมุ่งหมายชั้นนี้เท่าที่
เป็นอยู่ มักจะถูกครูสอนภาษาอังกฤษลืม เพราะครูถือว่าวิชาของตนเป็นวิชาสอน
ทักษะ หากคุณสมบัติเหล่านี้ได้สอดแทรกอยู่ในเนื้อหาของสื่อการเรียนแล้ว ครู
จะไม่มีทางสอนคุณสมบัติเหล่านี้ได้ โดยไม่แบ่งเอาเวลาที่ครูควรจะนำไปใช้สอน
ทักษะ ทั้งนี้เพราะรูปแบบสื่อการเรียนที่มีอยู่ ไม่เอื้อต่อการสร้างคุณสมบัติเหล่านี้ให้
นักเรียน (ส่วาง ธีรบุญธร พินช 2524 : 46-47)

3. เอกสารเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2521

กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรใหม่สำหรับวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในปี 2521 ซึ่งได้มุ่งจุดประสงค์ไว้ดังนี้ (กระทรวง
ศึกษาธิการ 2521 : 19)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด
และความสนใจของตนเอง ในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อเพิ่มพูนความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษา อันจะ
เป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีพ
3. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาอังกฤษอัน
เป็นพื้นฐานที่จะศึกษาภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้นต่อไป
4. เพื่อให้รู้วิธีการเรียนรู้ มีนิสัยในการไต่หาความรู้และทักษะ
ต่อไป
5. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในวัฒนธรรมของประเทศอื่น
อันจะนำไปสู่ความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

จุดประสงค์ของวิชาหลัก ภาษาอังกฤษ ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 มีดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 21)

1. เพื่อให้รู้โครงสร้างและศัพท์ที่มากมาย
2. เพื่อให้อ่านภาษาอังกฤษระดับพื้นฐานได้เข้าใจ และออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
3. เพื่อให้หน้าศัพท์และโครงสร้างตามรูปแบบที่เรียนมาไปใช้เขียนและพูด
4. เพื่อให้รู้จักเชื่อมโยงภาษาที่เรียนกับพื้นฐานวัฒนธรรมของชนชาติเจ้าของภาษา

จุดประสงค์ของวิชาเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น คือ เพื่อฝึกทักษะเบื้องต้นที่ได้เรียนมาในวิชาหลัก ให้เป็นระดับที่ปฏิบัติได้อย่างคล่องแคล่วและแม่นยำ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 27)

จากการตีความของหลักสูตรฉบับนี้ พบว่ามีส่วนที่ดังนี้

1. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถทางภาษาได้เต็มที่
2. ผู้เรียนได้รับการส่งเสริมให้มีความสามารถในการแสดงออก และความคิดสร้างสรรค์
3. ผู้สอนสามารถใช้วัสดุการสอนและเวลาอย่างมีประสิทธิภาพ
4. เป็นแนวทางในการจัดชั้นเรียน โดยยึดกิจกรรมและผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

แบบเรียนที่ดีจะต้องสอดคล้องกับหลักสูตรทั้งในค่านจุดประสงค์เฉพาะจุดประสงค์ทั่วไปและตรงกับคำอธิบายรายวิชา

แบบเรียนที่เขียนขึ้นนั้น ควรมีเนื้อหาที่สร้างความสนใจของผู้เรียน คำศัพท์และโครงสร้างใหม่ ควรจะมีการปราชญ์ซ้ำมากพอที่จะให้ผู้เรียนเกิดความแม่นยำในการใช้ภาษา มีการทบทวนเนื้อหาเก่า ๆ อยู่เป็นระยะ ๆ การจัดบทเรียนจะต้องเริ่มจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ผู้เรียนจะได้ไม่เกิดความสับสน แบบฝึกหัดมี

ความยากง่ายผสมกันไปตั้งแต่ง่ายไปจนถึงยาก เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้สึกพอใจที่จะทำแบบฝึกหัดส่วนหนึ่งได้อย่างง่ายดาย ยาก ปานกลาง ไปจนถึงส่วนที่ยาก ทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณครูทำหายความสามารถ คนได้เรียนเองและแก้ปัญหาเองได้สำเร็จ (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 26-27)

4. เอกสารเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบเอกัตภาพ

การสอนแบบเอกัตภาพ (Individualized Instruction) (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2519 : 48-49) เป็นการสอนแบบรายบุคคล โดยยึดหลักความแตกต่างระหว่างบุคคล คือถือว่าทุกคนมีความสามารถไม่เท่ากัน การสอนแบบนี้ต้องการบทเรียนและวิธีสอนที่เหมาะสมกับกำลังความสามารถของนักเรียนทุกคน การสอนตามเอกัตภาพนี้เป็นพัฒนาการของการจัดการศึกษาตามแนวใหม่ เป็นการปฏิรูประบบการเรียนการสอน การจัดห้องเรียน จากแบบเดิมที่มีครูเป็นผู้นำคนเดียวมาเป็นระบบที่ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมรับผิดชอบ ในชั้นเรียนแบ่งเป็นมุมต่าง ๆ เช่น มุม อ่าน เขียน และพูด แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ สัก 5 กลุ่มตามความสามารถ ใช้ครูผู้สอน 2 หรือ 3 คน ช่วยกันสอนเป็นแบบ team teaching ในการสอนแบ่งออกเป็น 3 ช่วงคือ planning circle, lesson circle และ reporting circle

ในตอนต้นชั่วโมง นักเรียนจะมารวมกัน (Planning circle) เพื่อครูจะได้ฝึกเนื้อหาทางภาษาบางประการ หรือทำความเข้าใจ หรือทำข้อตกลงร่วมกันว่า ใครจะไปทำกิจกรรมใดก่อนหลัง เช่น กลุ่มหนึ่งเรียนพูดสนทนากับครูที่เหลือทำการอ่าน และการเขียน ช่วงนี้เรียกว่า Lesson circle เมื่อกลุ่มแรกเรียนพูดเสร็จแล้ว ครูก็จะให้ไปเรียน การอ่าน และการเขียน หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่ได้ตกลงกันไว้ ผลัดให้กลุ่มที่ไม่ได้เรียนพูดมาเรียนบ้าง

ในการเรียน อ่าน และเขียน นั้น ใช้บทเรียนที่เรียนด้วยตนเอง ครูเป็นผู้แนะนำและอธิบายเนื้อหาคร่าว ๆ นอกจากนั้นครูคอยดูให้คำแนะนำแก้ไข นักเรียนคนใดเรียนเร็ว เข้าใจก็สามารถศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองได้ ครูก็สนับสนุนภายในกลุ่มเล็กๆ นั้นใช้วิธีการสอนโดยฝึกให้นักเรียนผลัดกันเป็นผู้ช่วยสอน (Tutor) เรียนแบบตัวต่อตัว นักเรียนรับผิดชอบการเรียนของตนเอง เด็กที่เรียนเก่งก็ไปได้เร็ว ไม่มีเด็กอ่อนมาดองเวลา และเด็กอ่อนก็ไม่รู้สึกว่าคุณมีปัญหาคอยอะไร เมื่อแต่ละคนได้เรียนอะไรไปแล้วก็ให้ไปเขียนลงใน report chart ของตน

เมื่อจบจะหมดชั่วโมง ครูเรียกนักเรียนทั้งหมดมาพร้อมกัน ให้อ่านงานว่า ในชั่วโมงนั้น ๆ ตนได้เรียนอะไรไปบ้าง (Reporting circle)

สื่อการเรียน Learning Kit เขียนขึ้นโดยอาศัยหลักการของการสอนแบบเอกัตถภาพจะแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรในชั้นมัธยมศึกษา

1. ปัญหาเกี่ยวกับตำราเรียนไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ เพราะผู้เขียนคือผู้ร่างหลักสูตรจึงเขียนตำราโดยอาศัยหลักสูตรเป็นปทัสถาน

2. ผู้สอนมักจะขาดการอบรมเกี่ยวกับเนื้อหาภายในหลักสูตร สื่อการเรียนมีเนื้อหาที่ละเอียดในแต่ละชั่วโมงมีแบบเรียนและกิจกรรมมากแบบให้นักเรียนเลือก การเรียนส่วนใหญ่สำเร็จด้วยความสามารถของนักเรียนเอง นักเรียนต้องอาศัยการเรียนแบบนักเรียนปฏิบัติด้วยตนเองมีความภูมิใจ และมีแรงจูงใจที่จะไฝ่หาความรู้มีความกระตือรือร้นที่จะทำงานของตนให้สำเร็จ ครูจึงมีหน้าที่ในการจัดบทเรียนและหากิจกรรมที่เหมาะสมให้กับนักเรียน

3. ผู้เรียนมีระดับความรู้ต่างกัน จึงควรมีอุปกรณ์ที่จัดระดับให้นักเรียนได้เริ่มเรียนตามระดับความรู้ของตน ทุกคนไม่จำเป็นต้องเรียนบทเรียนเหมือนกัน ใครมีพื้นฐานน้อยอาจจะเริ่มเรียนระดับต้น ผู้ที่รู้มาบ้าง หรือเคย

เรียนมากแล้วก็จะเริ่มที่ระดับสูงขึ้นไปได้ ผู้ที่เรียนอ่อนก็ไม่ต้องเร่งร้อนที่จะเรียนให้ทันผู้ที่เรียนเก่งและในทำนองตรงกันข้าม ผู้ที่เรียนเก่งก็ไม่ต้องรอผู้ที่เรียนอ่อน ทุกคนมีบทเรียนที่เหมาะสมกับความสามารถของตน

4. จำนวนนักเรียนมากจนล้นชั้น ดังนั้นบทเรียนจึงควรมุ่งให้มีการจัดกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ตั้งแต่การจับคู่ไปจนถึงกลุ่มใหญ่ 6-8 คน ตามแต่บทเรียนจะกำหนด การที่นักเรียนทำกิจกรรมเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ครูสอนหรือชักชวนความเข้าใจกับผู้ที่ครูเห็นว่าเหมาะสมจะเป็นผู้นำกลุ่มได้ เมื่อแบ่งกลุ่มแล้ว tutor ที่ครูเตรียมไว้เป็นผู้คอยแนะนำหรือทำหน้าที่แทนครู ทำให้นักเรียนได้เรียนอย่างทั่วถึง (สุไร พงษ์ทองเจริญ 2523 : 31) ทั้งนี้ยังจะทำให้นักเรียนมีเวลาฝึกเพิ่มขึ้นในแต่ละคาบการเรียน

5. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการใช้กิจกรรมประกอบบทเรียน

การใช้กิจกรรมประกอบบทเรียน การมีเกม หรือกิจกรรมประกอบบทเรียน จะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การให้เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อฝึกทักษะทางภาษา มีการร้องเพลง จะทำให้บรรยากาศทางการเรียนสนุกสนาน ไม่เคร่งเครียด คม ทองพูล (คม ทองพูล 2518 : 12-19) ได้เสนอแนะว่าการสอนในชั้นที่เพิ่งมีการสอนภาษาต่างประเทศ ครูควรนำเอาการเล่นมาใช้ในบทเรียน เพื่อไม่ให้เด็กเบื่อหน่ายบทเรียน และได้ความรู้โดยไม่รู้ตัว การสอนเล็ก ๆ ควรเปลี่ยนวิธีสอนบ่อย ๆ ครูควรนำเอาความต้องการตามธรรมชาติของเด็กมาใช้ให้เป็นประโยชน์ในการสอน การนำเกมไปช่วยสอนภาษา พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2522 : 44) กล่าวว่า ไม่ว่าจะสอนเด็กเล็ก ๆ เด็กวัยรุ่น หรือผู้ใหญ่ ต่างก็พอใจในผลที่ได้รับจากการเล่นเกม การนำเกมไปเล่นจะเป็นการฝึกการใช้ภาษาที่วิธีหนึ่ง และเป็นการผ่อนคลายอารมณ์ได้ด้วย

แม้ว่ากำลังเรียนภาษาอยู่ก็ตาม นอกจากเด็กจะได้รับความสนุกสนานแล้ว การเล่นเกมยังส่งเสริมให้เด็กมีผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นด้วย

พินเตอร์ (Pinter, 1977 : 710-A) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำที่สอน โดยใช้เกมและสอนโดยใช้คำรา ผลจากการทดลองพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำของกลุ่มที่เรียนโดยใช้เกมสูงกว่ากลุ่มที่ใช้คำราทั้งชายหญิง และกลุ่มที่ใช้เกมมีความคงทนในการจำสูงกว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้เกมของนักเรียนที่มีสติปัญญาปานกลาง และต่ำ สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้คำรา

Kit หมายถึง เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ที่มุ่งให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และทักษะ จากการลงมือทำด้วยตนเอง ตามร้านขายของเล่นและเครื่องใช้จะเห็นอุปกรณ์ที่เป็น Kit อยู่ในกล่องรวมทั้งคำแนะนำในการสร้าง (Instruction) ที่ผู้ซื้ออาจจะสร้างความซับซ้อนในคำแนะนำนั้นจนสามารถสร้างของเล่นหรือเครื่องใช้สำเร็จ เมื่อนำวิธีการนี้มาใช้ในการสอนภาษา Learning Kit จึงเป็นอุปกรณ์ที่ประกอบด้วยคำแนะนำที่เน้นทางด้านกิจกรรม และมุ่งให้การเรียนรู้ภาษาเกิดจากความชำนาญในการทำกิจกรรมภาษาหลายแบบที่ใช้ศัพท์และโครงสร้างรวมกัน กิจกรรมและอุปกรณ์ที่จะต้องใช้จึงต้องเป็นจำนวนมากในรูปแบบที่ไม่ซ้ำกัน การเรียนรู้จึงจะเกิดขึ้นโดยที่นักเรียนไม่เบื่อหน่าย Learning Kit I จึงมีอุปกรณ์ทั้งสิ้นจำนวน 470 ชุด (สำออง ธีรบุญประ พิช 2524 : 50-51)

6. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการเขียน

ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษได้อย่างดี อาศัยความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์อยู่ไม่น้อยทีเดียว นอกจากนี้ยังต้องมีความรู้เกี่ยวกับถ้อยคำที่เป็นส่วนต่าง ๆ อีกด้วย นอกจากนี้คำศัพท์ในภาษาอังกฤษ บางคำจะมีความหมายได้หลายความหมาย

เมื่ออยู่ในห้องเรียนที่ต่าง ๆ กันเพราะฉะนั้นในการวัดทักษะในการเขียน จึงจำเป็นที่จะต้องทดสอบความรู้ทางด้านคำศัพท์ของนักเรียน และความสามารถในการเขียนออกมาให้ถูกต้องด้วย (ลลิตา ฤกษ์สำราญ 2522 : 153)

สำหรับการเริ่มเรียนภาษาในระยะสามปีแรก ไชยอก (Bryce Van Syoc. 2505 : 131) ได้เสนอแนะให้ฝึกเขียนก่อนฝึกอ่าน โดยติดตามการฝึกไวยากรณ์ และการสะกดตัว ถ้าได้ทำดังนี้จะช่วยให้นักเรียนเกิดนิสัยในการเขียน และจะรู้สึกพร้อมที่จะเขียนได้เป็นย่อน ๆ ในปี 4

การเขียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จัดอยู่ในการเขียนระดับที่เป็น การฝึกหัดการเขียน (writing practice) การเขียนระดับนี้จะได้แก่ (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2521 : 125)

1. การสะกดตัว
2. การเขียนให้เป็นประโยค

การเขียนภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความสามารถในการใช้ภาษาเขียนได้อย่างคล่องแคล่ว ในสถานการณ์ทั่ว ๆ ไป รวมทั้งความสามารถในการใช้ โครงสร้างของภาษา คำศัพท์ และสัญลักษณ์ที่ใช้แทนภาษาพูด ผู้เรียนจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับ คำศัพท์ และโครงสร้างของภาษา ก่อนที่จะลงมือเขียนจริง ๆ (Oleva. 1969 : 5) และปัญหาที่สำคัญในการเขียนคือ ความรู้พื้นฐานใน ด้านคำศัพท์ การสะกดตัวและการใช้โครงสร้าง

แฮริส (Haris. 1969 : 68-69) กล่าวว่า การเขียนโดยทั่วไป จะต้องมียอดประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา (content) ได้แก่ เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน
2. การวางรูปแบบ (form) ได้แก่ การจัดลำดับเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ (grammar) ได้แก่ การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง และสื่อความหมายได้

4. กลไกในการเขียน (mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้ในการเขียน เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการใช้อักษรตัวใหญ่ให้ถูกต้อง ตามเกณฑ์ของภาษานั้น ๆ

ข้อบกพร่องในการเขียนมีหลายชนิดด้วยกัน แต่เท่าที่ คิดค้น

(Dickason. 1957 : 3) ได้ศึกษาจากการเขียนเรียงความแล้วจัดประเภทไว้ดังนี้คือ

1. การสะกดคำ (spelling)
2. การเขียนประโยคที่ไม่สมบูรณ์ (fragment)
3. ความสอดคล้องระหว่างประธานและกริยา (agreement)
4. การใช้รูปกริยา (verb forms) ไม่ถูกต้อง
5. การใช้คำนำหน้านามผิด (articles) หรือมิได้ใช้คำนำหน้านามที่ควรใช้

6. การใช้สรรพนามแทนคำนาม (reference)

ในการเขียนนอกจากจะเกิดข้อบกพร่องในเรื่องการใช้โครงสร้างและการสะกดคำแล้ว เนสฟิลด์ (J.C.Nesfield. 1970 : 166-175) ข้อบกพร่องยังอาจเกิดขึ้นเนื่องจากการใช้คำ (the use of common words) เป็นต้นว่า การเลือกใช้คำนามที่เป็นรูปธรรมหรือนามธรรม นามที่ใช้เป็นประธานหรือกรรมของประโยค การใช้สมุหนาม (collective) การใช้คำสรรพนาม คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท และสันธาน ล้วนแล้วแต่ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการเขียนขึ้นได้ทั้งนั้น

ข้อบกพร่องเนื่องจากสะกดคำผิด (spelling error) สแลตเทอรี (Slattery. 1970 : 3801-A) ได้ทำการทดลองสอนการสะกดคำแก่นักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (Grade 8) จำนวน 320 คน การสอนเริ่มด้วยการให้นักเรียนฝึกฝนสะกดคำให้ถูกต้องโดยใช้คำต่าง ๆ กัน ผลปรากฏว่า

วิธีสอนนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้ถูกต้องยิ่งขึ้น แต่ก็คงมีการสะกดผิดบ้าง เนื่องจากการใช้สถานการณ์แตกต่างกันออกไป อย่างไรก็ตามถ้าต้องการให้นักเรียนสามารถสะกดคำอย่างถูกต้องจำเป็นจะต้องให้นักเรียนได้ฝึกฝนการสะกดคำมาก ๆ

จากการวิเคราะห์ข้อบกพร่องเรื่องการสะกดของนักเรียนชั้น 4 , 5 และ 6 (Grade 4,5,6,) ของโรงเรียน 17 แห่ง ณ แคนซัสซิตี รัฐมิสซูรี สหรัฐอเมริกาของฮัยเมอร์ (Hymer. 1963 : 2573-A) เพื่อศึกษาว่านักเรียนสะกดผิดคำใดบ้างในเมื่อนักเรียนเคยทำแบบฝึกหัดสะกดคำมาแล้วเมื่อปีก่อน โดยศึกษาจากการเขียนเรียงความของนักเรียนในระหว่างปีการศึกษา 1959-1960 และปีการศึกษา 1961-1962 รวมจำนวน 4026 เรื่อง สรุปได้ดังนี้ คือ ชนิดของคำที่สะกดผิด เรียงลำดับจากสูงสูกไปต่ำสุดได้ดังนี้

1. การละคำ (omission)
2. การใช้อักษรอื่นมาแทน (substitution)
3. การเพิ่มอักษรเมื่อเปลี่ยนเป็นคำใหม่ (addition)
4. การใช้อักษรตัวใหญ่ (capitalization)
5. การสลับเปลี่ยนที่ของตัวอักษร (transposition)

การที่จะให้นักเรียนสามารถสะกดคำได้อย่างถูกต้อง จำเป็นจะต้องให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนการสะกดคำ

นภาพร ทรัพย์ทวีสมบูรณ์ (นภาพร ทรัพย์ทวีสมบูรณ์ 2516 : 59-71) ได้ทำการศึกษาเรื่องข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของเด็กนักเรียนไทยในสถาบันฝึกหัดครู กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาค้นคว้านี้ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง จำนวน 213 คน จากวิทยาลัยครู 10 แห่ง ในภาคการศึกษาต่าง ๆ ผลปรากฏว่าข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์ มีในเรื่องต่อไปนี้ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย

Pronouns	65.84%
Nouns	62.90%
Phrases	62.43%
Verbals	61.97%
Comparisons	60.12%
Modals	55.86%
Tag Questions	50.54%
Prepositions	50.04%
Agreement of subjects and verbs	47.06 %
Conditional sentences	44.87%
Adverbs	41.13%
Determiners	39.02%
Tenses	37.42%
Adjectives	28.39%
Conjunctions	27.69%

ส่วนในด้านการเขียนนั้น ประกอบด้วยการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ การเปลี่ยนประโยคและการรวมประโยค การตอบและการตั้งคำถาม ซึ่งนักศึกษามีปัญหาในเรื่องเหล่านี้มากที่สุด ที่เป็นปัญหามากที่สุดคือ การแก้ประโยคให้ถูกต้อง การรวมประโยค และการแต่งประโยคจากคำที่กำหนดให้ตามลำดับ

อุไร แฉล้ม (อุไร แฉล้ม 2522 : 14) ได้สรุปเกี่ยวกับการเขียนของนักเรียนไทยว่า

1. นักเรียนไทยในระดับต่าง ๆ ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมีข้อบกพร่องในการเขียนเกือบทุกด้าน เช่น การใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ ศัพท์ สำนวน การใช้เครื่องหมายวรรคตอน ตลอดจนการสะกดคำ เป็นต้น

2. ความแตกต่างระหว่างภาษาแม่ กับภาษาที่สอง เพศ อายุ เชื้อชาติ วัฒนธรรม ความสามารถในการอ่าน ตลอดจนฐานะทางเศรษฐกิจ และสังคม มีอิทธิพลต่อความสามารถในการเขียน

3. การสอนโดยการฝึกให้เชื่อมประโยค การฝึกพูดประโยค และการฝึกให้แก้ข้อผิดพลาดในการเขียนนั้น มีส่วนช่วยให้การเขียนมีคุณภาพดีขึ้น

ณรงค์ พุทธิรักษา (ณรงค์ พุทธิรักษา 2514 : 36) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จากโรงเรียนประถมศึกษา 9 แห่ง จำนวน 300 คน ผลปรากฏว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ในคำศัพท์สูงกว่านักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน ในทำนองเดียวกันกับนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์ทางคำไวยากรณ์สูงกว่านักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 5 ส่วนนักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ในคำไวยากรณ์ไม่แตกต่างกัน

7. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการทดสอบความสามารถทางการเขียน

แครอล (Carroll. 1967 : 1073 - 1075) ได้สรุปข้อเขียนงานวิจัยทั้งหลายที่เกี่ยวกับไวยากรณ์และโครงสร้างที่ผู้อื่นได้วิจัยกันมาแล้วและมีความเห็นว่าการฝึกเติมคำหรือความถูกต้องในโจทย์ปัญหาที่เลือกมาให้เหมาะสมกับสภาพการณ์การเรียนที่กำหนดไว้แล้วนั้น เป็นสิ่งที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศพึงทำเป็นขั้นแรกเพราะมีสมมติฐานที่เชื่อถือได้ว่า การฝึกเฉพาะการเลือกคำ วลี และอนุประโยคที่เหมาะสมมาเติมในโจทย์ปัญหารวมทั้งการฝึกเปลี่ยนรูปประโยคแบบต่าง ๆ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามากกว่าการฝึกพูดแบบประโยคชนิดใดชนิดหนึ่งซ้ำ ๆ กันหลาย ๆ ครั้งเสียอีก

ในการเรียนการสอนจำเป็นต้องใช้การวัดผลหลายวิธี เพื่อทราบว่าผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนจริงหรือไม่ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าการทดสอบความสามารถในการเขียนก็โดยให้นักเรียนได้เขียนจริง ๆ ตามความเชื่อถือดังกล่าวนี้จึงปรากฏว่านิยมใช้การทดสอบแบบอัตนัย เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่

แชดเบอร์น (Chadbourne. 1971 : 909-A) ได้สำรวจพัฒนาการในการเขียนเรียงความของนิสิตในวิทยาลัยชุมชน โดยกำหนดให้นักเรียนเขียนเรียงความในสัปดาห์แรก และในสัปดาห์สุดท้าย หลังจากมีการเรียนการสอนเป็นเวลา 18 สัปดาห์ ปรากฏว่า การเขียนเรียงความในช่วงแรกและในช่วงหลัง (Pre-Post Composition) ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ แต่ก็ไม่อาจสรุปได้ว่า นิสิตไม่พัฒนาในการเขียน ฉะนั้นในการทดสอบความสามารถในการเขียนจะใช้เพียงให้เขียนเรียงความแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้นทำให้ได้ผลไม่แน่ชัด เพราะผู้เรียนอาจหลีกเลี่ยงไม่เขียนในเรื่องที่เขาไม่แน่ใจว่าจะถูกต้องหรือไม่ก็ได้ เพื่อให้ทราบถึงความรู้ความสามารถในการเขียนของผู้เรียนอย่างแท้จริงและเชื่อถือได้ยิ่งขึ้น จะต้องใช้การวัดผลแบบอื่นประกอบ

8. งานวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ปรีชา หงษ์นาค (ปรีชา หงษ์นาค 2516 : 40-48) ได้ศึกษาถึงปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสตรีวิทยา ปีการศึกษา 2516 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ชอบภาษาอังกฤษเพราะมองเห็นประโยชน์ แต่ที่เรียนไม่ได้ดีเนื่องจากครูไม่เตรียมการสอน ไม่ใช้อุปกรณ์ไม่จัดกิจกรรมประกอบการสอน ไม่ฝึกทักษะให้นักเรียน ปัญหาเกี่ยวกับตัวนักเรียนได้แก่ ความรู้เดิมไม่ดี ขาดการเอาใจใส่อย่างสม่ำเสมอ ผู้วิจัยได้เสนอแนะว่า ครูควรได้รับการอบรมให้ทราบถึงวิธีการสอนใหม่ ๆ และควรมีอุปกรณ์การสอนให้มากขึ้น พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกทักษะ และมีส่วนร่วมในกิจกรรม ครูควรฝึกนักเรียนให้มากกว่าเดิม

สมสุข ราชนิยม (สมสุข ราชนิยม 2519 : 48-49) ก็ได้ทำ
การศึกษาปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาผู้ใหญ่ระดับ 5 โรงเรียนสามเสน
วิทยาลัย ปีการศึกษา 2519 พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าภาษาอังกฤษเป็น
ประโยชน์ต่อวิชาชีพ แต่สาเหตุที่ไม่ชอบภาษาอังกฤษก่อนเรียนในชั้นนี้เพราะบทเรียน
ยาก และในขณะที่เรียนก็พบว่าภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่ยาก

ชาวิณี เกษรไพบูลย์ (ชาวิณี เกษรไพบูลย์ 2510 : 59-62) ได้ศึกษา
ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 แผนก
วิทยาศาสตร์ ของโรงเรียนสตรีวัดอัมพรสวรรค์ พบว่าเหตุผลที่นักเรียนชอบเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ เพราะมีความเห็นว่าวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่น่าสนใจ เหตุผลที่
นักเรียนไม่ชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะไม่ชอบวิธีสอนของครู พื้นความรู้เดิม
ไม่ดี เป็นวิชาที่เรียนยาก นักเรียนชอบครูที่สอนภาษาอังกฤษ เพราะครูมีวิธีการสอน
ที่ดี ตั้งใจสอน เข้าใจนักเรียน ทักษะที่นักเรียนต้องการฝึกมากที่สุดคือทักษะในการอ่าน
นักเรียนต้องการให้ครูสอนโดยมีอุปกรณ์การสอน และกิจกรรมประกอบ ต้องการให้
วัดผลแบบปรนัย และวัดผลทุกครั้งที่จบบทเรียนบทหนึ่ง

อาภรณ์ อังกูรรัตน์ (อาภรณ์ อังกูรรัตน์ 2519 : 49-51) ได้ศึกษา
การสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย
ปีการศึกษา 2518 พบว่า นักเรียนชอบภาษาอังกฤษ เพราะเห็นว่าเป็นวิชาที่มี
ประโยชน์ แต่นักเรียนเห็นว่าภาษาอังกฤษนั้นยาก นักเรียนชอบครูภาษาอังกฤษที่มี
วิธีอธิบายเข้าใจดี พูดภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่วในการสอน และมีความสนิทสนม
กับนักเรียนพอสมควร ในด้านการเรียน นักเรียนได้ฝึกทักษะฟังมากที่สุด ทักษะใน
การอ่านและเขียนมีโอกาสฝึกพอสมควร ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีโอกาสในการฝึกทักษะการพูด
ปัญหาที่นักเรียนเรียนภาษาอังกฤษไม่ไ้ดี เพราะพื้นความรู้เดิมไม่ดี ไม่มีเวลาศึกษา
หาความรู้เพิ่มเติม และขาดแรงจูงใจ เพราะครูไม่ช่วยให้บทเรียนน่าสนใจ

จากผลการวิจัยทั้งในและนอกประเทศ ทั้งกล่าวมาแล้วข้างต้นชี้ให้เห็นว่า
ในการสอนภาษาต่างประเทศให้ไต่ล้นนั้น นอกจากการสอน และการฝึกทักษะกับครู
แล้ว บรรยากาศในการเรียนที่ไม่น่าเบื่อหน่ายก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญ การนำเกม
หรือกิจกรรมมาประกอบการเรียนการสอน สามารถผ่อนคลายความตึงเครียด ยังส่ง
ผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน จึงควรจะได้มีการพิจารณานำมาประกอบการเรียน
การสอนด้วย

สมมติฐานในการศึกษาครั้งนี้ว่า

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะมีผลสัมฤทธิ์
ทางการเขียนแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา
2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะมีความคิดเห็น
ต่อแบบเรียนแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษารั้วนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนสาธิตปทุมวัน และโรงเรียนบวรมงคล ทั้งนี้ เพราะต้องการจะศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนในโรงเรียนเดียวกันประการหนึ่ง และต้องการจะศึกษาว่าสื่อใดจะสามารถเพิ่มความ สามารถทางด้าน การเขียน ของนักเรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมา 2 ปี และ 6 ปี จากการสำรวจปรากฏว่าโรงเรียนสาธิตปทุมวัน และโรงเรียนบวรมงคล มีลักษณะ ตรงตามจุดมุ่งหมายดังกล่าวคือ

1. โรงเรียนสาธิตปทุมวัน เป็นโรงเรียนสหศึกษานาคกลาง ซึ่งมีมาตรฐานอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 1120 คน จำนวน ครูที่จบการศึกษาระดับปริญญา จำนวน 60 คน นักเรียนประมาณ 70% เคยเรียน ภาษาอังกฤษมาตั้งแต่ชั้นอนุบาล นักเรียนส่วนใหญ่จึงมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี

2. โรงเรียนบวรมงคล เป็นโรงเรียนสหศึกษานาคใหญ่ ซึ่ง อาจจะมีมาตรฐานไม่เท่าโรงเรียนสาธิตปทุมวัน มีนักเรียนทั้งหมดจำนวน 3000 คน จำนวนครูที่จบระดับปริญญา 130 คน นักเรียนประมาณ 80% มาจาก โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เคยเรียนภาษาอังกฤษบ้างในชั้นประถมศึกษา ปีที่ 5 และ 6 นักเรียนส่วนใหญ่จึงมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาแล้วเพียง 2 ปี

ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยจับฉลากมาจากห้องเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และห้องเรียนที่ ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ในโรงเรียนตัวอย่าง 2 โรงเรียน

มาโรงเรียนละ 2 ห้องเรียน ได้นักเรียนทั้งหมดจำนวน 190 คน ทั้งนี้เพื่อการศึกษา
เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ภายในกลุ่มที่ใช้สื่อการเรียนเดียวกัน ใน
โรงเรียนที่นักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน และเพื่อการศึกษาเปรียบเทียบ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนภายในโรงเรียนเดียวกัน ซึ่งใช้สื่อการเรียน
คนละสื่อ จึงแยกกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 คือนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ซึ่งประกอบด้วย

กลุ่มที่ 1 ก นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ 51 คน

ในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน

กลุ่มที่ 1 ข นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ 44 คน

ในโรงเรียนบวรมงคล

กลุ่มที่ 2 คือนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

กรมสามัญศึกษา ซึ่งประกอบด้วย

กลุ่มที่ 2 ก นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

51 คน ในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน

กลุ่มที่ 2 ข นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

44 คน ในโรงเรียนบวรมงคล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
จำนวน 4 ชุด ทั้งนี้เพราะเนื้อหาของหลักสูตรมีคำศัพท์จำนวน 500 คำ และ
ประโยคโครงสร้าง จำนวน 40 โครงสร้าง คืออัตราส่วน 1 : 8 จึงมีแบบทดสอบ
ในการเข้าประโยค 10 ข้อ และแบบทดสอบคำศัพท์จำนวน 105 ข้อ คืออัตราส่วน
ประมาณ 1 : 10 ซึ่งถือว่าใกล้เคียงกัน โดยแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 4 ชุด ดัง
รายละเอียดหน้า 33 แต่ละชุดใช้เวลาทดสอบประมาณ 30 นาที (ดูภาคผนวก)
ประกอบด้วยเนื้อหาตาม

- ชุดที่ 1 การรู้ความหมายของคำ และตัวสะกด จำนวน 25 ข้อ
การรู้หน้าที่ของคำจำนวน 10 ข้อ
- ชุดที่ 2 การรู้ความหมายของคำ และตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ
การเข้าประโยค จำนวน 5 ข้อ
- ชุดที่ 3 การรู้ความหมายของคำ และตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ
การรู้หน้าที่ของคำ จำนวน 10 ข้อ
- ชุดที่ 4 การรู้ความหมายของคำ และตัวสะกด จำนวน 15 ข้อ
การรู้หน้าที่ของคำ จำนวน 5 ข้อ
การเข้าประโยค จำนวน 5 ข้อ

2. แบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียน (ดูภาคผนวก) โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

- ตอนที่ 1 รูปแบบของแบบเรียนในสื่อการเรียน จำนวน 15 ข้อ
- ตอนที่ 2 เนื้อหาภายในแบบเรียน จำนวน 15 ข้อ
- ตอนที่ 3 ความถี่ในการปรากฏของศัพท์ และความยากง่ายของแบบเรียนจำนวน 15 ข้อ
- ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการเรียน จำนวน 12 ข้อ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ดูภาคผนวก) สร้างตามจุดมุ่งหมาย และเนื้อหาของหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ขั้นตอนในการสร้างมีดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของกระทรวงศึกษาธิการ

1.2 ตั้งวัตถุประสงค์ในการทดสอบ เพื่อวัดทักษะด้านคำศัพท์ และการเข้าใจประโยคภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.3 ทำการวิเคราะห์เนื้อหาความรู้คำศัพท์ และรูปประโยค จากสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ศึกษาโครงการสอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และคู่มือการใช้ชุดสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ

1.4 ออกแบบทดสอบ โดยเลือก คำศัพท์ และรูปประโยคที่มีอยู่ในสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ โดยแบ่งออกเป็น 4 ชุด ดังรายละเอียดหน้า 33

2. แบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียน มีวิธีการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

2.2 สร้างแบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียน (ดูภาคผนวก) โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้คือ

ตอนที่ 1 รูปแบบของแบบเรียนในสื่อการเรียน

ตอนที่ 2 เนื้อหาภายในแบบเรียน

ตอนที่ 3 ความดีในการปรากฏของศัพท์ และความยากง่ายของแบบเรียน

ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการเรียน

แบบสำรวจตอนที่ 1, 2 และ 3 สร้างตามแนวทฤษฎีของ

ลิเคอร์ท (Likert)

แบบสำรวจตอนที่ 4 ใช้ แบบตัวเลือก 3 ตัวเลือก

การหาคุณภาพแบบทดสอบ

1. ให้ครูที่สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตรวจสอบใน
ด้านความครอบคลุมเนื้อหา และให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านวัดผลตรวจสอบด้านลักษณะคำถาม

2. นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบในข้อ 1 ไปทดสอบกับนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีวิทยา จำนวน 60 คน ตรวจให้คะแนนโดยให้
1 คะแนน สำหรับข้อที่ทำได้ และ 0 คะแนน สำหรับข้อที่ทำผิดและข้อที่ไม่ได้ทำ
แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาคoefficient 25% ของ จอห์นสัน (Pemberton A.
Johnson) เพื่อเลือกข้อสอบที่มีความยากง่าย (p) ระหว่าง 20-80% และ
มีค่าอำนาจจำแนก (r), ตั้งแต่ .20 ขึ้นไปโดยได้ข้อสอบคุณภาพตามเกณฑ์ดังต่อไปนี้

แบบทดสอบชุดที่ 1 จำนวน 35 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์
จำนวน 31 ข้อ และข้อสอบที่ต้องแก้ไขปรับปรุงจำนวน 4 ข้อ

แบบทดสอบชุดที่ 2 จำนวน 25 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์
จำนวน 15 ข้อ และข้อสอบที่ต้องแก้ไขปรับปรุงจำนวน 10 ข้อ

แบบทดสอบชุดที่ 3 จำนวน 30 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์
จำนวน 29 ข้อ และข้อสอบที่ต้องแก้ไขปรับปรุงจำนวน 1 ข้อ

แบบทดสอบชุดที่ 4 จำนวน 25 ข้อ ได้ข้อสอบที่มีคุณภาพตามเกณฑ์
จำนวน 25 ข้อ

หาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้วยวิธี Kuder Richardson 20 ได้ค่า
ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบแต่ละฉบับดังต่อไปนี้

แบบทดสอบชุดที่ 1	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	.63
แบบทดสอบชุดที่ 2	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	.77
แบบทดสอบชุดที่ 3	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	.94
แบบทดสอบชุดที่ 4	ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ	.89

การหาคุณภาพของแบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียน

1. นำแบบสำรวจความคิดเห็นไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตปทุมวัน จำนวน 60 คน แล้วนำผลที่ได้มาหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แยกกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ แล้วใช้ t-test ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยแต่ละข้อจากคะแนนของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ เลือกแบบสำรวจที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 2 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามที่มีคุณภาพตามเกณฑ์จำนวน 53 ข้อ และข้อคำถามที่ต้องปรับปรุงแก้ไขจำนวน 4 ข้อ

2. หาความเชื่อมั่นของแบบสำรวจด้วยวิธีของสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) โดยมีการให้คะแนนดังนี้

การให้คะแนนแบบสำรวจชุดที่ 1-3 ที่เป็นมาตราประมาณค่า
ข้อควมมีลักษณะทางบวก

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5
เห็นด้วย	ให้คะแนน	4
ไม่แน่ใจ (ไม่รู้)	ให้คะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1

ข้อควมมีลักษณะทางลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	1
เห็นด้วย	ให้คะแนน	2
ไม่แน่ใจ (ไม่รู้)	ให้คะแนน	3
ไม่เห็นด้วย	ให้คะแนน	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้คะแนน	5

การให้คะแนนแบบสำรวจชุดที่ 4 ที่เป็นแบบตัวเลือก

ตัวอย่างข้อสอบ

เวลาที่ครูบอกให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เพื่อน ๆ ทำอะไรกัน
(วัดวินัยในห้องเรียน)

- ก. เพื่อนหลายคนชอบแหย่ไม้ให้เพื่อนคนอื่น ๆ ทำงาน
- ข. เพื่อนส่วนใหญ่คุยกัน หรือเล่น หรือลุกเดิน
- ค. เพื่อนส่วนใหญ่ตั้งใจทำงานตามคำสั่ง

การให้คะแนน ข้อ ก ให้คะแนน 1

ข้อ ข ให้คะแนน 2

ข้อ ค ให้คะแนน 3

โคคาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ .862

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียนไปสอบกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เพื่อทราบระดับความสามารถของนักเรียนเกี่ยวกับการเขียน และความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนการเรียนเมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ.2524 โดยใช้แบบทดสอบทดสอบท้ายชั่วโมงภาษาอังกฤษ ครั้งละ 30 นาที เป็นเวลา 4 ครั้ง และใช้แบบสำรวจสอบถามความคิดเห็นต่อแบบเรียน 1 ครั้ง ใช้เวลา 15 นาที

2. ให้ผู้เรียนได้เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ หรือสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษาแล้ว ผ่านไปเป็นเวลา 2 เดือน โดยที่ครูในแต่ละโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการสอนเอง

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน และแบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียนมาทดสอบอีกครั้งกับกลุ่มตัวอย่างเดิม หลังจากใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ หรือสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

การจัดกระทำข้อมูล

การศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ได้ทำดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนก่อนการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เพื่อหาความเฉลี่ยของคะแนนการเขียนก่อนการเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
2. เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนหลังการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เพื่อหาความเฉลี่ยของคะแนนการเขียนภายหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม
3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ โดยใช้ t -test เพื่อจะได้ทราบว่า สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการได้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ทั้งในโรงเรียนที่ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมา 6 ปี (กลุ่ม 1 ก) และมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเพียง 2 ปี (กลุ่ม 1 ข)

4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ก ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ ในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน โดยใช้ t -test

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ข ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ ในโรงเรียนบวรมงคล โดยใช้ t -test

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ t -test เพื่อจะได้อธิบายว่า สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ได้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ทั้งในโรงเรียนที่ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมา 6 ปี (กลุ่ม 2 ก) และมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเพียง 2 ปี (กลุ่ม 2 ข)

5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ก ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ t -test

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ข ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ t -test

6. นำความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการที่ได้จากข้อ 4 มาเปรียบเทียบกับความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ซึ่งได้มาจากข้อ 5 โดยใช้ t -test เพื่อจะทราบได้ว่าความสามารถของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

7. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของ
กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ก. ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่
2 ก. ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ภายในโรงเรียน
สาธิตปทุมวัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อการเรียนรู้
ชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเขียนของผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ 6 ปี ในโรงเรียนเดียวกัน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

8. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของ
กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ข. ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่
2 ข. ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ภายในโรงเรียน
บวรมงคล โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อการเรียนรู้ชุดของ
กรมวิชาการ และสื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง
การเขียนของผู้เรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเพียง 2 ปี ในโรงเรียนเดียวกัน
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

การศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียน ได้ทำ
ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนเรียน
กับการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของ
กรมวิชาการ โดยใช้ t -test เพื่อจะได้ทราบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนก่อน
และหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
หรือไม่

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนเรียน
และจากการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของ
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ t -test เพื่อจะได้ทราบว่า

ความคิดเห็นของผู้เรียนก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์นั้น
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

3. เปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษ
ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เป็นรายข้อโดยใช้

t-test เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียน
ในค่านรูปแบบ เนื้อหา ความง่าย และประโยชน์ที่ได้จากสื่อการเรียน แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. หาค่าสถิติพื้นฐาน

หาค่าเฉลี่ย

หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียน

ภาษาอังกฤษ โดยใช้ t-test เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกจากสูตร (อังคณา
สหายศ 2522 : 178-181)

$$t = \frac{\frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{2} \sqrt{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}}{\frac{S_H^2}{n_H} + \frac{S_L^2}{n_L}}$$

เมื่อ t

$\bar{X}_H, \bar{X}_L$

คือ ค่าอำนาจจำแนก

คือ ค่าเฉลี่ยของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ

เมื่อ S_H^2, S_L^2

คือ ค่าความแปรปรวนของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ

n_H, n_L

คือ จำนวนคนในกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ

3. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียน
ภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีของสัมประสิทธิ์แอลฟา (∞ -Coefficient) (อังกฤษ
ส่ายยศ 2523 : 154)

$$\infty = \frac{N}{N-1} \left(1 - \frac{\sum S_i^2}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ ∞

คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่น

N

คือ จำนวนข้อของแบบสำรวจ

S_i^2

คือ คะแนนความแปรปรวนเป็นรายข้อ

S_t^2

คือ คะแนนความแปรปรวนของแบบสำรวจ

ทั้งหมด

4. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาอังกฤษ โดยวิธีแบบ Kuder Richardson 20 (อังกฤษ ส่ายยศ
2523 : 159-160)

$$KR-20 : r_{tt} = \frac{N}{N-1} \left(\frac{1 - pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ N

คือ จำนวนข้อของแบบทดสอบ

p

คือ สัดส่วนของผู้ตอบถูกในข้อหนึ่ง ๆ

$$q = \frac{\text{จำนวนข้อที่ถูก}}{\text{จำนวนข้อทั้งหมด}}$$

คือ สัดส่วนของผู้ที่ทำผิดในข้อหนึ่ง ๆ

$$= 1-p$$

s_t^2 คือ คะแนนความแปรปรวนของแบบทดสอบ
ทั้งฉบับ

5. ทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย ของคะแนนนักเรียนใน
การสำรวจก่อนการเรียน (Pre-test) และการสำรวจหลังการเรียน
(Post-test) จากคะแนนแบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษ
โดยใช้สูตร t-test (ดวน สายยศ 2522 : 220)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$$

$$df = n - 1$$

เมื่อ D คือ ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
 n คือ จำนวนคู่

6. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างนักเรียน
ที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียน
ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม
(Analysis of Covariance)

7. เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่าง
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียน

ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ เป็นรายข้อ โดยใช้ t-test (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ 2522 : 215)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ $\bar{X}_1, \bar{X}_2$ เป็น คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มที่ 1 และ
กลุ่มที่ 2
 S_1^2, S_2^2 เป็น ความแปรปรวนของคะแนนนักเรียนกลุ่มที่ 1
และกลุ่มที่ 2
 n_1, n_2 เป็น จำนวนนักเรียนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

8. เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถทางการเขียน
ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ออกของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้
สื่อการเรียนรู้ออกของหน่วยศึกษานิเทศก์ โดยใช้ t-test (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ 2522 : 215)

$$t = \frac{\bar{D}_1 - \bar{D}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ $\bar{D}_1, \bar{D}_2$ เป็น คะแนนเฉลี่ยของความสามารถทางการเขียน
ที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2
 S_1^2, S_2^2 เป็น ความแปรปรวนของคะแนนความสามารถ
ทางการเขียนที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนกลุ่มที่ 1
และกลุ่มที่ 2
 n_1, n_2 เป็น จำนวนนักเรียนกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมาย ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
- $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนน
- SD แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- df แทน ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
- SS_x แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนนสอบก่อนเรียน
- SS_y แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนนสอบภายหลังเรียน
- SS_p แทน ผลบวกกำลังสองของผลคูณระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและคะแนนสอบภายหลังเรียน
- SS'_y แทน ผลบวกกำลังสองของคะแนนสอบภายหลังเรียนที่ปรับแล้ว
- MS'_y แทน ความแปรปรวนของค่าเฉลี่ยกำลังสองที่ปรับแล้ว
- bw แทน ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยภายในกลุ่ม
- F แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติ ที่ใช้พิจารณาใน F-distribution
- $\bar{D}$ แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่าง
- t แทน ค่าอัตราส่วนวิกฤติ ที่ใช้พิจารณาใน t-distribution

การวิเคราะห์ข้อมูลและผลการวิจัยแบ่งตามลำดับชั้นดังนี้

การศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ทำดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนก่อนการ เรียนของกลุ่มตัวอย่าง ที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อ การเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนน การเขียนก่อนการ เรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

2. เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนหลังการ เรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อ การเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนน การเขียนภายหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

3. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้ สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม เพื่อจะ ได้ทราบว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติหรือไม่

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่ม ตัวอย่างที่ 1 ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ โดยใช้ t -test เพื่อจะได้นิยามว่า สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการได้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถ ทางการเขียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ทั้งในโรงเรียนที่ผู้เรียนมี พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ 6 ปี (กลุ่ม 1 ก) และมีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษเพียง 2 ปี (กลุ่ม 1 ข)

4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของ กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ก ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ในโรงเรียน สาธิตปทุมวัน โดยใช้ t -test

4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของ กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ข ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ในโรงเรียน บวรมงคล โดยใช้ t -test

5. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ t -test เพื่อจะไต่ทราบว่า สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ไ้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ทั้งในโรงเรียนที่ผู้เรียนมีพื้นฐานภาษาอังกฤษมา 6 ปี (กลุ่ม 2 ก) และมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียง 2 ปี (กลุ่ม 2 ข)

5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ก ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ t -test

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ข ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ t -test

6. นำความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการที่ได้จากข้อ 4 มาเปรียบเทียบกับความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ซึ่งได้มาจากข้อ 5 โดยใช้ t -test เพื่อที่จะทราบไ้ว่าความสามารถของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

7. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ก ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ก ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ภายในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม เพื่อจะไ้ทราบว่าสื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของผู้เรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษ 6 ปี ในโรงเรียนเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

8. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ข ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ข ที่ใช้สื่อการเรียนรู้

ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ภายในโรงเรียนบรมมงคล โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม เพื่อจะไต่ถามว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของผู้เรียน ที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพียง 2 ปี ในโรงเรียนเดียวกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

การศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียน ได้ทำดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนเรียน กับการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ โดยใช้ $t - test$ เพื่อจะไต่ถามว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนเรียน และจากการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ $t - test$ เพื่อจะไต่ถามว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์นั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

3. เปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เป็นรายข้อโดยใช้ $t - test$ เพื่อจะไต่ถามว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนในด้านรูปแบบ เนื้อหา ความยากง่าย และประโยชน์ที่ได้จากสื่อการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ได้ทำดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนก่อนการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนก่อนการเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ทั้งแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนก่อนการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้	N	$\bar{X}$	SD
สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ	95	58.03	26.32
สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศ	95	38.13	18.43

จากตาราง 1 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ (กลุ่ม 1 ก) กลุ่ม 1 ข) เท่ากับ 58.03 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 26.32 และค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ (กลุ่ม 2 ก กลุ่ม 2 ข) เท่ากับ 38.13 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 18.43 ทั้งนี้แสดงว่า ในการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนการเขียน โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้เรียนจะมีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาแล้วจะ 2 ปี หรือ 6 ปีก็ตาม ผลของการเปรียบเทียบก็ยังปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนการเขียน

สูงกว่านักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

2. การเปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ดังแสดงไว้ในตาราง 2

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้	N	$\bar{X}$	SD
สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ	95	78.12	23.16
สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์	95	49.67	20.03

จากตาราง 2 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ (กลุ่ม 1 ก กลุ่ม 1 ข) เท่ากับ 78.12 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 23.16 และค่าเฉลี่ยรวมของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ (กลุ่ม 2 ก กลุ่ม 2 ข) เท่ากับ 49.67 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 20.03 ทั้งนี้แสดงว่า ในการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภายหลังการเรียน โดยไม่คำนึงถึงว่าผู้เรียนจะมีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาแล้วจะ 2 ปี หรือ 6 ปี ก็ตาม ผลของการเปรียบเทียบก็ยังปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภายหลังการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

3. การศึกษาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยการนำข้อมูลไปวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ทั้งรายละเอียดในตาราง 3

ตาราง 3 ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

Source of Variance	SS _x	SS _y	SS _p	SS' _y	df	MS' _y
ระหว่างกลุ่ม	138509.99	38425.28	72954	26367.94	1	26367.94
ภายในกลุ่ม	262334.24	91094.61	279658.73	207032.72	187	1107.12
รวม	400844.24	129519.89	352612.73	180664.78	188	

$$F = 23.81$$

$$b_w = 1.066$$

$$(\alpha .01 \text{ df} = 1, 187)$$

$$F = 6.76)$$

จากตาราง 3 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ แตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหมายความว่า นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ โดยมีแนวโน้มว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ โดยไม่คำนึงว่านักเรียนจะมีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาแล้วจะ 2 ปี หรือ 6 ปี เช่นกัน

4. การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ ในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน ดังแสดงไว้ในตาราง 4

ตาราง 4 ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ โรงเรียนสาธิตปทุมวัน

คะแนนการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสาธิตปทุมวัน (กลุ่ม 1 ก)	N	ΣD	$S_D \sqrt{n}$	t
ก่อนการเรียนรู้	51	814	45.85	17.75**
หลังการเรียนรู้	51			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตปทุมวัน (กลุ่ม 1 ก) ซึ่งส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภายหลังการเรียนรู้สูงกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ ส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าเดิมมาก

5. การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ โรงเรียนบวรมงคล ดังแสดงไว้ในตาราง 5

ตาราง 5 ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ โรงเรียนบวรมงคล

คะแนนการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบวรมงคล (กลุ่ม 1 ข)	N	$\sum D$	$S_D \sqrt{n}$	t
ก่อนการเรียน	44	1094	49.48	22.1072 **
หลังการเรียน	44			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนบวรมงคล (กลุ่ม 1 ข) ซึ่งส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาแล้ว 2 ปี มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภายหลังการเรียน สูงขึ้นกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนการเรียน โดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสรุปได้ว่า สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าเดิมมาก

6. การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ทั้งแสดงไว้ในตาราง 6

ตาราง 6 ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

คะแนนการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ (กลุ่ม 1 ก ข)	N	ΣD	$S_D \sqrt{n}$	t
ก่อนการเรียนรู้	95	1908	79.96	23.861**
หลังการเรียนรู้	95			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 ปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ (กลุ่ม 1 ก กลุ่ม 1 ข) ซึ่งมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ 6 ปี และ 2 ปี มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภายหลังการเรียนรู้ สูงขึ้นกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนการเรียนรู้โดยใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ ส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าเดิมมาก

7. เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โรงเรียนสาธิตปทุมวัน ดังแสดงไว้ในตาราง 7

ตาราง 7 ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ โรงเรียนสาธิตปทุมวัน

คะแนนการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนสาธิตปทุมวัน (กลุ่ม 2 ก)	N	$\sum D$	$S_D \sqrt{n}$	t
ก่อนการเรียน	51	647	38.57	16.772**
หลังการเรียน	51			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตปทุมวัน (กลุ่ม 2 ก) ซึ่งส่วนใหญ่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภายหลังการเรียน สูงขึ้นกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนการเรียน โดยใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสรุปได้ว่า สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าเดิมมาก

๘. การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง ทั้งก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โรงเรียน บวรมงคล ดังแสดงไว้ในตาราง ๘

ตาราง ๘ ความแตกต่างของคะแนนการเขียนของนักเรียนทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียน รุ้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ โรงเรียนบวรมงคล

คะแนนการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง โรงเรียนบวรมงคล (กลุ่ม ๒ ข)	N	$\sum D$	$S_D \sqrt{n}$	t
ก่อนการเรียน	44	450	63.72	7.062 ^{**}
หลังการเรียน	44			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง ๘ ปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนบวรมงคล (กลุ่ม ๒ ข) ซึ่งส่วนใหญ่ มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาแล้ว ๒ ปี มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภายหลังการเรียน สูงขึ้นกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนการเรียน โดยใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของหน่วย ศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้ออนไลน์ของ หน่วยศึกษานิเทศก์ ส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าเดิมมาก

9. การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนทั้งก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

คะแนนการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ (กลุ่ม 2 ก ข)	N	ΣD	$S_D \sqrt{n}$	t
ก่อนการเรียนรู้	95	1097	75.03	14.621**
หลังการเรียนรู้	95			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 ปรากฏว่า นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ (กลุ่ม 2 ก กลุ่ม 2 ข) ซึ่งมีพื้นฐานภาษาอังกฤษ 6 ปี และ 2 ปี มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภายหลังการเรียนรู้ สูงขึ้นกว่าคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนก่อนการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงสรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ส่งผลต่อการพัฒนาทางด้านการเขียนของนักเรียนให้สูงขึ้นกว่าเดิมมาก

ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ทั้งสองชุด ต่อการพัฒนาทางการเขียนของผู้เรียน ทั้งที่มีพื้นฐานมา 2 ปี และ 6 ปี ดังแสดงไว้ในตาราง 4 ถึงตาราง 9 ปรากฏว่า สื่อการเรียนรู้ทั้งสองชุดส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการเขียนของผู้เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เพื่อให้ทราบว่าสื่อการเรียนรู้ใดช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเพิ่มขึ้นหลังจากใช้สื่อการเรียนรู้มากกว่ากัน จึงได้นำความสามารถที่เพิ่มขึ้นหลังจากใช้

สื่อการเรียนของนักเรียนทั้งสองชุดมาเปรียบเทียบกัน โดยใช้ t - test ดังรายละเอียดในข้อ 10

10. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ดังแสดงไว้ในตาราง 10

ตาราง 10 ความแตกต่างของความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้	N	$\bar{X}_D$	S^2	t
สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ	95	19.75	69.79	7.187**
สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์	95	10.92	73.67	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 10 ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยของความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น หลังจากใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการของกลุ่มตัวอย่าง (กลุ่มที่ 1 ก) แตกต่างจากค่าเฉลี่ยของความสามารถทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่าง (กลุ่มที่ 2 ก) หลังจากใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้แสดงว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น ($\bar{X}_D = 19.75$) สูงกว่าสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ($\bar{X}_D = 10.92$)

11. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ โรงเรียนสาธิตปทุมวัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม

ตาราง 11 ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ โรงเรียนสาธิตปทุมวัน

Source of Variance	SS_x	SS_y	SS_p	SS'_y	df	MS'_y
ระหว่างกลุ่ม	26112.00	31729.42	28784.00	549.41	1	549.41
ภายในกลุ่ม	21547.07	20136.03	47887.60	3198.80	99	32.31
รวม	47659.07	51865.46	47887.60	3748.22	100	

$$F = 17.004^{**} \quad b_w = 0.886$$

$$(.01 \text{ df} = 1, 99 \quad F = 6.76)$$

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน ซึ่งมีนักเรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาแล้ว 6 ปี ในตาราง 11 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ (กลุ่ม 1 ก) แตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ (กลุ่ม 2 ก) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งถ้าเปรียบเทียบคะแนนรวมของค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่ม 1 ก ในตาราง 4 ($D = 814$) กับค่าความ

แตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่ม 2 กลุ่ม ในตาราง 7 ($D = 647$) จะเห็นได้ว่า สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะเพิ่มการพัฒนาทางการเขียน ได้สูงกว่าสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

12. การเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ โรงเรียนบวรมงคล

ตาราง 12 ความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ โรงเรียนบวรมงคล

Source of Variance	SS_x	SS_y	SS_p	SS'_y	df	MS'_y
ระหว่างกลุ่ม	762.28	9266.01	2657.69	3906.02	1	3906.02
ภายในกลุ่ม	13083.61	23407.43	15148.56	5868.00	85	69.03
รวม	13845.89	32673.44	17806.26	9774.02	86	

$$F = 56.5801^{**} \quad b_w = 1.1578$$

$$(.01 \text{ df} = 1, 85) \quad F = 6.76$$

จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ในโรงเรียนบวรมงคล ซึ่งมีนักเรียนที่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษมาแล้ว 2 ปี ในตาราง 12 ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ (กลุ่ม 1 ข) แตกต่างจากผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ (กลุ่ม 2 ข) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งถ้าเปรียบเทียบคะแนนรวมของค่าความแตกต่างของ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่ม 1 ข ในตาราง 5 ($\Sigma D = 1094$) กับค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่ม 2 ข ในตาราง 8 ($\Sigma D = 450$) จะเห็นได้ว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีแนวโน้มที่จะเพิ่มการพัฒนาทางการเขียน ได้สูงกว่าสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

การศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียน ได้ทำดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนเรียนกับการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ดังแสดงไว้ในตาราง 13

ตาราง 13 ความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนการเรียน กับการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้	N	ΣD	$S_D \sqrt{n}$	t
สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ				
ก่อนการเรียน	95	593	226.52	2.617**
หลังการเรียน	95			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนจากการสำรวจก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ คะแนนจากการสำรวจภายหลังเรียน แตกต่างจากคะแนนจากการสำรวจก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียน จากการสำรวจก่อนเรียน แตกต่างจากความคิดเห็นจากการสำรวจภายหลังเรียน

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนเรียนกับการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ดังแสดงไว้ในตาราง 14

ตาราง 14 ความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนเรียนกับการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนของหน่วยศึกษานิเทศก์

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้	N	ΣD	$S_D \sqrt{n}$	t
สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ก่อนการเรียน	95	-32	100	-0.32
หลังการเรียน	95			

จากตาราง 14 แสดงว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนจากการสำรวจก่อนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา คะแนนการสำรวจก่อนเรียน แตกต่างจากคะแนนจากการสำรวจภายหลังเรียน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อแบบเรียน จากการสำรวจก่อนเรียนไม่แตกต่างจากความคิดเห็นจากการสำรวจหลังเรียน

3. การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษ ของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

จากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบหาความแตกต่างระหว่างความคิดเห็นระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ โดยใช้ t - test ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของแบบเรียนในสื่อการเรียน

ตาราง 15 ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบของแบบเรียนในสื่อการเรียน

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
1	นักเรียนคิดว่าแบบเรียนภาษาอังกฤษ ที่ นักเรียนใช้ในภาคเรียนนี้เลวใหญ่เกินไป (ความเหมาะสมของขนาดสื่อ)	3.84	0.98	3.37	1.30	2.99**
2	นักเรียนไม่ชอบที่จะต้องขนแบบเรียนไป-กลับ ระหว่างบ้านกับโรงเรียน (ภาระในการขนย้ายสื่อการเรียน)	3.21	1.91	3.02	2.27	0.90
3	หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนฉีกขาดได้ ง่ายมาก (ความทนทาน)	3.14	1.46	3.07	1.28	0.43
4	อุปกรณ์ที่ใช้ในชั่วโมงภาษาอังกฤษนั้นเมื่อ ใช้ไปไม่นานก็ชำรุด (อุปกรณ์ทนทาน)	2.95	1.44	3.06	1.10	0.65
5	อุปกรณ์ประกอบการเรียนภาษาอังกฤษ ซ้ำซากเหมือนกันทุกบทเรียน (การสร้างความสนใจโดยใช้อุปกรณ์)	3.84	1.00	3.13	1.37	4.45**
6	ตัวอักษรในแบบเรียน ตัวโต น้าอาน (ความชัดเจนของอักษร)	3.6	1.51	3.73	1.06	0.82
7	ตัวอักษรในแบบเรียนพิมพ์ชัด เจนดี (ความชัดเจนของอักษร)	3.8	1.37	3.66	1.43	0.79

ตาราง 15 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{x}_1$	s_1^2	$\bar{x}_2$	s_2^2	
8	ภาพประกอบบทเรียนจัดเจนดี (ภาพประกอบจัดเจน)	3.78	1.12	3.75	1.12	0.20
9	ภาพประกอบเข้ากับเรื่องน่าอ่าน (ภาพประกอบเหมาะสม)	4.05	1.00	3.93	0.78	0.84
10	ภาพประกอบเล็กเกินไปจนดูไม่ออกว่าเป็น ภาพอะไร (ภาพประกอบจัดเจน)	3.71	1.22	3.45	1.27	1.62
11	ภาพหลายภาพทำให้เด็กเรียนเข้าใจ ความหมายของศัพท์ผิด (ภาพประกอบตรงกับบทเรียน)	3.18	1.51	3.28	0.56	0.64
12	นักเรียนควรซื้อหนังสือไว้เป็นสมบัติส่วนตัว (การซื้อสื่อการเรียน)	3.68	1.06	3.86	3.65	0.80
13	นักเรียนเคยได้ยินผู้ปกครองบนเรื่องราคา หนังสืออยู่เสมอ (ภาระในการซื้อสื่อการเรียน)	2.71	1.71	2.82	1.55	0.56
14	นักเรียนและผู้ปกครองเห็นว่าหนังสือราคา แพง (ราคาสื่อการเรียน)	3.45	1.52	3.11	1.55	1.87

ตาราง 15 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
15	นักเรียนอยาก (ชอบ) ให้โรงเรียนซื้ออุปกรณ์ไว้ให้ยืมใช้ โดยนักเรียนไม่ต้องซื้อเอง (การเป็นเจ้าของสื่อการเรียน)	3.47	1.76	3.22	1.96	1.27

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 15 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ เห็นว่าแบบเรียนที่ใช้ในภาคเรียนนี้มีขนาดไม่ใหญ่เกินไป (ข้อ 11) และนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการยังเห็นว่า อุปกรณ์ในการเรียนภาษาอังกฤษไม่ซ้ำซาก ไม่เหมือนกันในแต่ละบทเรียน (ข้อ 5) แตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แต่ความคิดเห็นเรื่องขนาด และรูปแบบของแบบเรียนในสื่อการเรียน ในหัวข้ออื่น ๆ เช่น ความคงทนถาวร ความชัดเจนของตัวอักษร ความชัดเจนของภาพประกอบ และภาระของผู้ปกครองในการซื้อสื่อการเรียน ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 2

ตาราง 16 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาภายในแบบเรียน

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S^2_1	$\bar{X}_2$	S^2_2	
1	แบบฝึกอ่านมีเนื้อเรื่องสนุก ตื่นเต้น ไม่น่าเบื่อ (การเร้าความสนใจ)	4.10	1.01	3.57	1.26	3.39 ^{***}
2	นักเรียนอยากอ่านซ้ำโดยไม่เบื่อหน่าย (การเร้าความสนใจ)	3.44	1.52	3.21	1.27	1.34
3	เรื่องที่อ่านมีน้อยไป น่าจะมีเรื่องให้ฝึกอ่านมากกว่านี้ (ความสนใจ และความไม่หาคำความรู้)	2.69	1.23	2.96	1.37	1.65
4	เรื่องที่ให้อ่านยาวจนหมดความอดทนที่จะอ่านจนจบ (ความเหมาะสมของความยาวของข้อความที่ให้อ่าน)	3.70	1.21	3.14	1.27	3.45 ^{**}
5	แบบฝึกเขียนมีน้อย ควรมีมากกว่านี้ (การเขียน)	3.03	1.37	3.30	1.49	0
6	นักเรียนไม่ได้ฝึกสะกดคำมากนัก (การสะกดคำ)	3.06	1.52	2.66	1.41	3.27 ^{**}
7	นักเรียนไม่ค่อยได้ฝึกเขียนประโยค (การเขียนประโยค)	3.25	1.68	2.84	1.45	2.27 [*]

ตาราง 16 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
8	แบบฝึกเขียนซ้ำซาก ไม่น่าสนใจเลย (ความน่าสนใจของบทเรียน)	3.70	1.31	3.21	1.40	2.92 ^{**}
9	ในการเรียนภาษาอังกฤษ คุณครูใช้บัตรคำ รูปภาพ และของจริง (การใช้อุปกรณ์เสริม)	3.90	1.21	3.57	1.28	2.01 [*]
10	การที่ครูใช้บัตรคำ รูปภาพ และของจริง ทำให้นักเรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น (ความสนใจ)	4.16	1.18	3.92	1.00	1.81
11	แบบเรียนภาษาอังกฤษมีเกมมาก (การสร้างความสนใจด้วยเกมภาษา)	3.77	1.32	3.33	1.37	3.04 ^{**}
12	เกมในแบบเรียนสนุกจนอยากเล่นซ้ำโดยไม่เบื่อ (ความน่าสนใจ ของเกมภาษา)	3.69	1.34	3.18	1.41	2.59 [*]
13	นักเรียนคิดว่า การเรียนภาษาอังกฤษมี กิจกรรมมากเกินไป (ปริมาณกิจกรรมในการเรียน ภาษาอังกฤษ)	3.63	0.55	3.53	0.88	0.76
14	ยิ่งใกล้จะสอบปลายภาคครูยิ่งทำการสอน อย่างเร่งรีบ (การกะเวลาสอน ภายในภาคเรียน)	2.96	1.60	2.73	1.72	1.23

ตาราง 16 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
15	น่าจะเพิ่มชั่วโมงภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ (ความสนใจ ในการเรียน ภาษาอังกฤษ)	3.55	1.50	2.82	2.44	3.61**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 จะเห็นว่านักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของกรมวิชาการ มีความเห็นว่าแบบฝึกอ่านมีเนื้อเรื่องสนุก ตื่นเต้น ไม่น่าเบื่อ (ข้อ 1) นักเรียนมีความสนใจที่จะอ่านให้จบโดยไม่คิดว่าเรื่องที่ให้อ่านยาวเกินไป (ข้อ 4) นักเรียนมีโอกาสดีกสาคำ (ข้อ 6) นักเรียนมีโอกาสดีกเขียนประโยค (ข้อ 7) นักเรียนเห็นว่าแบบฝึกเขียน ไม่ซ้ำซากน่าสนใจ (ข้อ 8) ในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น มีการใช้อุปกรณ์ ประเภท บัตรคำ รูปภาพ และของจริงประกอบ (ข้อ 9) แบบเรียนภาษาอังกฤษมีเกมมาก (ข้อ 11) และเกมสนุกจนอยากเล่นซ้ำโดยไม่เบื่อ (ข้อ 12) นักเรียนเห็นว่าน่าจะเพิ่มชั่วโมงภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ (ข้อ 15) ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้แตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันในค่าน การเร้าความสนใจ เพื่อให้ นักเรียนอยากอ่านแบบฝึกอ่านซ้ำ (ข้อ 2) ปริมาณของแบบฝึกอ่าน ซึ่งนักเรียน

เห็นว่ามีน้อย (ข้อ 3) ปริมาณของแบบฝึกเขียนซึ่งนักเรียนอยากให้มีมากกว่านี้ (ข้อ 5) นักเรียนเห็นว่า การใช้บัตรคำ รูปภาพ และของจริง ทำให้นักเรียนสนใจทเรียนมากขึ้น (ข้อ 10) นักเรียนไม่เห็นว่า การเรียนภาษาอังกฤษมีกิจกรรมมากเกินไป (ข้อ 13) และนักเรียนไม่รู้สึกรำคาญเร่งรีบสอน เมื่อใกล้สอบปลายภาค (ข้อ 14)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความดีในการปรากฏของศัพท์ และความยากง่ายของแบบเรียน

ตาราง 17 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความดีในการปรากฏของศัพท์และความยากง่ายของแบบเรียน

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
1	หลังจากครูสอนศัพท์ใหม่แล้ว นักเรียนได้พบคำศัพท์นั้นอีกหลายครั้ง (ความเหมาะสมของความดีในการปรากฏของคำศัพท์)	3.88	2.90	3.85	1.27	0.15
2	คำศัพท์ใหม่ที่ครูสอนมีมากจนนักเรียนจำไม่หมด (ความเหมาะสมของปริมาณคำศัพท์ใหม่)	2.98	1.58	2.78	1.29	1.14
3	หลังจากที่ครูสอนโครงสร้างใหม่แล้ว นักเรียนพบประโยคนั้นอีกหลายครั้ง (ความเหมาะสมของความดีของโครงสร้างประโยค)	3.39	0.80	3.66	1.14	2.05*

ตาราง 17 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
4	รูปประโยคใหม่ที่ครูสอนมีมากจนนักเรียนจำไม่ได้หมด (ความเหมาะสมในปริมาณของโครงสร้างประโยคใหม่)	3.2	1.11	2.82	1.19	2.43*
5	ในแต่ละบทเรียนจะมีการทบทวนคำศัพท์ และรูปประโยคที่เรียนผ่านมาแล้วตลอดเวลา (ความเหมาะสมของควมถี่ในการปรากฏของคำศัพท์ และโครงสร้างประโยค)	3.65	1.14	3.69	1.25	0.22
6	นักเรียนคิดว่ากรอ่านง่ายเกินไป (ความเหมาะสม (ยากง่าย) ของภาษาที่ใช้ในการอ่าน)	3.33	1.31	3.25	1.36	0.50
7	นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องถามคำศัพท์จากครู หรือเปิดพจนานุกรม (ความเหมาะสมของระดับภาษาที่ใช้ในการอ่าน)	3.57	1.86	3.42	1.18	1.41
8	ในการฝึกอ่าน แบบฝึกอ่านยากเกินไปจนต้องใช้เวลาานาน (ความเหมาะสมของระดับภาษาที่ใช้ในการอ่าน)	3.29	1.25	3.21	1.10	0.53

ตาราง 17 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
9	แบบฝึกอ่านยาวเกินไปจนต้องใช้เวลานาน (ความเหมาะสมทางความยาว ของแบบฝึกอ่าน)	3.29	1.31	3.02	1.33	1.63
10	ถ้าไม่อ่านกับครูแล้ว นักเรียนอ่านไม่รู้ เรื่อง (ความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกับ แบบฝึกอ่าน)	3.37	1.49	2.91	1.60	2.56*
11	แบบฝึกหัดเขียนยากเกินไปจนต้องใช้เวลา ในการฝึกเขียนนาน (ความเหมาะสมของระดับภาษาใน การเขียน)	3.71	1.31	3.07	1.53	3.70**
12	แบบฝึกเขียนยาวเกินไปจนต้องใช้เวลาใน การฝึกเขียนนาน (ความเหมาะสมของความยาวของ แบบฝึกหัดเขียน)	3.53	0.97	3.04	1.44	3.10**
13	แบบฝึกเขียนตามคำบอกยาวเกินไป (ความเหมาะสมของความยาวของ การเขียนตามคำบอก)	3.58	1.18	3.18	1.21	2.52*
14	แบบฝึกเขียนตามคำบอกยากเกินไป (ความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกับ แบบฝึกหัดเขียนตามคำบอก)	3.44	1.10	2.98	1.41	2.78**

ตาราง 17 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
15	เวลาที่ต้องเขียนตามคำบอกนักเรียนดีมาก ทุกครั้ง (ความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกับ แบบฝึกหัดเขียนตามคำบอก)	3.38	1.17	2.85	1.29	3.32**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 17 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ มีความเห็นว่าหลังจากที่ครูสอนโครงสร้างใหม่แล้ว นักเรียนได้พบโครงสร้างนั้นอีกหลายครั้ง (ข้อ 3) ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ นอกจากนั้นนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการยังมีความเห็นว่า รูปประโยคใหม่ มีไม่มากนักจนนักเรียนจำไม่ได้หมด (ข้อ 4) นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกหัดอ่านด้วยตนเอง โดยไม่ต้องคอยอ่านกับครู (ข้อ 10) แบบฝึกเขียนไม่ยาก และไม่ต้องใช้เวลาในการฝึกเขียนนาน (ข้อ 11) แบบฝึกเขียนไม่ยาวจนเกินไป (ข้อ 12) แบบฝึกเขียนตามคำบอกไม่ยาวหรือยากจนเกินไป (ข้อ 13 - 14) นักเรียนไม่เห็นด้วยในข้อที่ว่านักเรียนเขียนตามคำบอกดีมากทุกครั้ง (ข้อ 15) ซึ่งความคิดเห็นเหล่านี้แตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันในเรื่องต่อไปนี้ คือนักเรียนได้พบคำศัพท์ใหม่หลังจากที่ครูสอนผ่านไปแล้วหลายครั้ง (ข้อ 1) ปริมาณคำศัพท์ใหม่มี

ไม่มากนักจนนักเรียนจำได้ไม่หมด (ข้อ 2) แต่ละบทเรียนมีการทบทวนคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนผ่านมาแล้วตลอดเวลา (ข้อ 5) นักเรียนไม่คิดว่าการอ่านง่ายเกินไป (ข้อ 6) นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องถามศัพท์จากครูหรือเปิกพจนานุกรม (ข้อ 7) นักเรียนไม่เห็นว่าการฝึกอ่านยากหรือยาวเกินไปจนต้องใช้เวลาในการฝึกอ่านนาน (ข้อ 8 - 9)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการเรียน

ตาราง 18 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการเรียน

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
1	เวลาครูบอกให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดเพื่อน ๆ ทำอะไรกัน ก. เพื่อนหลายคนชอบแหย่ไม่ให้เพื่อนคนอื่น ๆ ทำงาน ข. เพื่อนส่วนใหญ่คุยกันหรือเล่น หรือสนุกสนาน ค. เพื่อนส่วนใหญ่ตั้งใจทำงานตามคำสั่ง (ความมีวินัยในห้องเรียน)	2.6	0.30	2.75	2.85	0.86
2	เวลาที่ครูสั่งให้นักเรียนทำงานให้เสร็จ แต่นักเรียนทำไม่ทัน นักเรียนทำอย่างไร ก. ลอกเพื่อนไปก่อนเพื่อไม่ให้ถูกทำโทษ ข. ส่งไปทั้ง ๆ ที่ยังไม่เสร็จ ค. หาเวลาทำต่อจนเสร็จ (ความรับผิดชอบของผู้เรียน)	2.82	0.29	2.37	0.72	4.26**

ตาราง 18 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
3	การเล่นภาษาอังกฤษเพื่อนส่วนใหญ่มีความต้องการอย่างไร ก. ต้องการชนะจนถึงกับโกงเพื่อน ข. ไม่สนใจว่าจะแพ้หรือชนะ เพราะเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน ค. ต้องการชนะแต่ไม่เคยโกง (ความซื่อสัตย์และความสนใจในการเรียน)	2.48	0.40	2.07	0.70	3.80**
4	เวลาเพื่อนของนักเรียนบางคนทำงานไม่ได้จะมีนักเรียนที่เก่งทำสิ่งต่อไปนี้ ก. ให้ออก ข. สอนเขาว่าทำอย่างไร ค. สอนเขาว่าทำอย่างไร แล้ว คุณแลจนทำถูก (ความเลียดละและความรับผิดชอบ)	2.32	0.47	2.05	0.68	2.47*

ตาราง 18 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
5	ขณะที่ยังเหลือเวลาอีก 2-3 นาที ก่อนหมดชั่วโมงภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่ทำอะไร ก. เพื่อนของนักเรียนนั่งคุยกัน ข. เพื่อนของนักเรียนเตรียมตัวเรียนวิชาใหม่ทันที ค. เพื่อนของนักเรียนช่วยครูเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ (ความมีระเบียบวินัย และความเสียสละ)	1.90	0.89	1.42	0.43	4.08**
6	นักเรียนคิดว่าคนที่ลอกงานเพื่อนเป็นคนเช่นไร ก. ฉลาด ข. ไม่ชอบใช้ความถึก ค. เขาเปรียบเพื่อน (ความซื่อสัตย์และความยุติธรรม)	2.62	0.38	2.46	0.46	1.66
7	เมื่ออุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการใช้ ยังมีเพื่อนใช้อยู่ นักเรียนจะอย่างไร ก. เร่งให้เพื่อนทำเร็ว ๆ ข. นั่งรอเพื่อนที่ใช้อุปกรณ์นั้น ค. คว้าอุปกรณ์อื่นที่ใช้ได้หรือเปล่า (การใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ในคาบเรียน)	2.53	0.54	2.25	0.70	2.47*

ตาราง 18 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
8	เวลานักเรียนไม่เข้าใจความหมายของศัพท์นักเรียนทำอย่างไร ก. ถามเพื่อน ข. ถามครู ค. เปิดพจนานุกรม (ความไม่หาคำความรู้)	2.42	0.48	1.81	0.36	6.46**
9	นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะอะไร ก. นักเรียนชอบอ่านภาษาอังกฤษ ข. หนังสือเรียนน่าสนใจ ค. นักเรียนชอบพูดภาษาอังกฤษ (สิ่งเร้าความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ)	2.47	0.61	1.89	0.69	4.93**
10	เมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษภาคนี้แล้วนักเรียนรู้สึกอย่างไร ก. นักเรียนไม่อยากเรียนภาษาอังกฤษต่อเพราะเห็นว่าไม่มีประโยชน์หรือยากเกินไป ข. จะให้เรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ นักเรียนไม่ขัดข้อง ค. นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษต่อ (ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษและการไม่หาคำความรู้)	2.68	0.28	2.22	0.49	5.12**

ตาราง 18 (ต่อ)

อันดับ	รายการ	กรมวิชาการ		หน่วยศึกษานิเทศก์		t
		$\bar{X}_1$	S_1^2	$\bar{X}_2$	S_2^2	
11	ในเวลา 1 คาบเรียน (50 นาที) นักเรียน มีเวลาพักคุยกันกี่ชั่วโมงกับท้ายชั่วโมง รวมกันประมาณเท่าไร ก. 15 นาที ข. 10 นาที ค. 5 นาที (ความเหมาะสมของเวลาที่กำหนด ให้ในแต่ละคาบเรียน)	2.33	0.58	2.05	0.68	2.45*
12	ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อน ๆ ของ นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไร ก. เพียงแค่แบบเรียนที่มีอยู่ก็ อยากอ่านแล้ว ข. แบบเรียนมีอยู่มากแล้ว ค. นักเรียนซื้อหรือยืมหนังสือภาษา อังกฤษจากห้องสมุดมาอ่าน เพิ่มเติม (ความสนใจและใฝ่หาความรู้)	2.22	0.47	1.89	0.54	3.15**

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 18 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ได้รับประโยชน์จากสื่อการเรียนในค่าน ความรับผิดชอบของผู้เรียน (ข้อ 2) ความซื่อสัตย์ และความสนใจในการเรียน (ข้อ 3) ความเสียสละ และความรับผิดชอบ (ข้อ 4) ความมีระเบียบวินัย และความเสียสละ (ข้อ 5) การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ในคาบเรียน (ข้อ 7) การใฝ่หาความรู้ (ข้อ 8) สิ่งเร้าความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ (ข้อ 9) หัตถ์คติดต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการใฝ่หาความรู้ (ข้อ 10) ความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดให้ในแต่ละคาบเรียน (ข้อ 11) ความสนใจ และใฝ่หาความรู้ (ข้อ 12) แตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

นักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันในค่าน ความมีระเบียบวินัยในห้องเรียน (ข้อ 1) ความซื่อสัตย์ และความยุติธรรม (ข้อ 6)

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษา

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ กับนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
2. เพื่อสำรวจและเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักเรียนต่อแบบเรียนในสื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. จะทำให้ทราบว่าการศึกษาที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษและความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างกันหรือไม่
2. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษา อันได้แก่ผู้บริหาร ครู ได้พิจารณาถึงความเหมาะสมในการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
3. ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อกรมวิชาการ และกรมสามัญศึกษา ในการปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้งสองชุดให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

สมมติฐานของการศึกษา

1. นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

2. นักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะมีความคิดเห็นต่อแบบเรียนแตกต่างจากนักเรียนที่เรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้ (Purposive Random Sampling) จึงได้เลือกโรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลายห้องเรียน และมีการสอนโดยใช้สื่อการเรียนทั้งสองชนิด ภายในโรงเรียนเดียวกัน จึงได้เลือกนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) โรงเรียนบวรมงคล และโรงเรียนสาธิตปทุมวัน จำนวน 190 คน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลาก โรงเรียนละ 2 ห้อง ได้นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จำนวน 95 คน และนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 95 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ เป็นข้อสอบแบบปรนัยจำนวน 4 ชุด ดังต่อไปนี้

- ชุดที่ 1 การรู้ความหมายของคำ และตัวสะกด จำนวน 25 ข้อ
การรู้หน้าที่ของคำ จำนวน 10 ข้อ รวม 35 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .63
- ชุดที่ 2 การรู้ความหมายของคำ และตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ
การเข้าประโยค จำนวน 5 ข้อ รวม 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .77
- ชุดที่ 3 การรู้ความหมายของคำ และตัวสะกด จำนวน 20 ข้อ
การรู้หน้าที่ของคำ จำนวน 10 ข้อ รวม 30 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .94

ชุดที่ 4 การรู้ความหมายของคำ และตัวสะกด จำนวน 15 ข้อ
การรู้หน้าที่ของคำ จำนวน 5 ข้อ การเข้าประโยค
จำนวน 5 ข้อ รวม 25 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .86

2.2 แบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษ เป็นมาตราส่วน
ประมาณค่า (Rating Scale) สร้างแบบของลิเคอร์ท จำนวน 45 ข้อ และแบบ
ตัวเลือก 3 ตัวเลือก จำนวน 12 ข้อ รวม 57 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .86

3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า เนื่องจากโรงเรียนบวรมงคล และโรงเรียน
สาธิตปทุมวัน มีห้องเรียนที่ใช้ทั้งสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของ
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จึงดูลักษณะของห้องเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ
และห้องเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ได้กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 190 คน โดยแยกดังนี้

3.1 โรงเรียนสาธิตปทุมวัน

นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จำนวน 51 คน

นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ จำนวน 51 คน

3.2 โรงเรียนบวรมงคล

นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จำนวน 44 คน

นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ จำนวน 44 คน

ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสำรวจ
ความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษในสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ หรือสื่อ
การเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ในเดือนสิงหาคม พ.ศ.2524
จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างเรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ หรือสื่อการเรียน
ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ผ่านไปเป็นเวลา 2 เดือน แล้วจึงทำการ
ทดสอบอีกครั้งหนึ่งในเดือนตุลาคม พ.ศ.2524 โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทาง
การเขียน และแบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษในสื่อการเรียนชุด
เกี่ยวกับที่ใช้ทดสอบก่อนการเรียน นำข้อมูลที่ได้จากการทดสอบทั้งสองครั้งมาทำการวิเคราะห์
โดยวิธีการทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนได้ทำดังต่อไปนี้

4.1 เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนก่อนการเรียนของ

กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

4.2 เปรียบเทียบค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนหลังการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เพื่อหาค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนภายหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

4.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

4.4 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ โดยใช้ t - test เพื่อจะได้ทราบว่า สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ได้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ทั้งในโรงเรียนที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ (กลุ่ม 1 ก) และในโรงเรียนที่ไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย (กลุ่ม 1 ข)

4.4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ก ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน โดยใช้ t - test

4.4.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ข ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ในโรงเรียนบวรมงคล โดยใช้ t - test

4.5 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ $t - test$ เพื่อจะไ้ทราบว่า สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ไ้ช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียนเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่ ทั้งในโรงเรียนที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ (กลุ่ม 2 ก) และในโรงเรียนที่ไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย (กลุ่ม 2 ข)

4.5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ก ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ $t - test$

4.5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ข ทั้งก่อนและหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ $t - test$

4.6 นำความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการที่ได้จากข้อ 4 มาเปรียบเทียบกับความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ซึ่งได้มาจากข้อ 5 โดยใช้ $t - test$ เพื่อที่จะทราบว่าความสามารถของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

4.7 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ก ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ก ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ภายในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม เพื่อจะไ้ทราบว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของผู้เรียนที่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษสูงในโรงเรียนเดียวกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

4.8 เปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ข ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ข ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ภายในโรงเรียนบรมวงศ โดยวิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม เพื่อจะได้ทราบว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของผู้เรียนที่มีพื้นฐานรู้ภาษาอังกฤษเพียง 2 ปี ในโรงเรียนเดียวกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

การศึกษาความแตกต่างของความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียน ได้ทำดังต่อไปนี้

4.9 เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนเรียนกับการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ โดยใช้ $t - test$ เพื่อจะได้ทราบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการนั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

4.10 เปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นจากการสำรวจก่อนเรียน และจากการสำรวจภายหลังเรียน ของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้ $t - test$ เพื่อจะได้ทราบว่า ความคิดเห็นของผู้เรียนก่อน และหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์นั้น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

4.11 เปรียบเทียบคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ 1 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับของกลุ่มตัวอย่างที่ 2 ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา เป็นรายข้อโดยใช้ $t - test$ เพื่อจะได้ทราบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนในก้านรูปแบบเนื้อหา ความยากง่าย และประโยชน์ที่ได้จากสื่อการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

5. สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

5.1 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนสูงกว่าสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

5.2 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความสามารถทางการเขียนภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.1 นักเรียนโรงเรียนสาธิตปทุมวัน มีความสามารถทางการเขียนภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2.2 นักเรียนโรงเรียนบวรมงคล มีความสามารถทางการเขียนภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีความสามารถทางการเขียนภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3.1 นักเรียนโรงเรียนสาธิตปทุมวัน มีความสามารถทางการเขียนภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.3.2 นักเรียนโรงเรียนบวรมงคล มีความสามารถทางการเขียนภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ สูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.4 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความสามารถทางการเขียนภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการที่เพิ่มขึ้น สูงกว่าความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้นภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.5 นักเรียนโรงเรียนสาธิตปทุมวัน ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน แตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษาในโรงเรียนเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียน เพิ่มขึ้นสูงกว่า สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

5.6 นักเรียนโรงเรียนบวรมงคล ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน แตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ในโรงเรียนเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะช่วยให้นักเรียนมีความสามารถทางการเขียน เพิ่มขึ้น สูงกว่าสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

5.7 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีความคิดเห็นต่อแบบเรียน ภาษาอังกฤษในสื่อการเรียนภายหลังที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ แตกต่าง จากความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษก่อนใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.8 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา มีความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษก่อนใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ แตกต่างจากความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของ หน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

5.9 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ แบบเรียนในสื่อการเรียนแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบของแบบเรียนในสื่อการเรียน

ข้อ 1 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีความคิดเห็นว่า สื่อที่ใช้มีความเหมาะสมค่านานาของสื่อมากขึ้นแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้ สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ในเรื่องเดียวกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 5 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่าสื่อที่ตนใช้ไม่ซ้ำซากเหมือนกันทุกบทเรียน ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนความคิดเห็นในด้านการกระช่ายสื่อ (ข้อ 2) ความทนทานของอุปกรณ์ (ข้อ 3,4) ขนาดความชัดเจนของตัวอักษร และภาพประกอบ (ข้อ 6,7,8,10) ความเหมาะสมของภาพประกอบ (ข้อ 9,10) และภาระในก้นรายจ่ายในการซื้อสื่อการเรียนเป็นของนักเรียนนั้น นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาภายในแบบเรียน

ข้อ 1 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่าสื่อที่ใช้อย่ามีความสนุกสนานของเนื้อเรื่องที่อ่านแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 4 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่าสื่อที่ใช้อย่ามีความเหมาะสมของความยาวของข้อความที่ให้อ่านมาก ซึ่งต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 6 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่าสื่อของตนมีปริมาณการฝึกสะกดคำมาก ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 7 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่าตนมีโอกาได้เขียนประโยคมาก ซึ่งต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 8 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่าแบบฝึกเขียนในสื่อของตนน่าสนใจ ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 9 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่าครูของคนที่ใช้อุปกรณ์เสริมในการเรียนภาษาอังกฤษมาก ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 11 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่าสื่อที่ใช้มีการใช้เกมภาษาอังกฤษมาก ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 12 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่าเกมภาษาในสื่อสนุกจนอยากเล่นซ้ำโดยไม่เบื่อ ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 15 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความสนใจและว่าน่าจะเพิ่มชั่วโมงภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันในด้านการวัดความสนใจเพื่อให้นักเรียนอยากอ่านแบบฝึกอ่านซ้ำ (ข้อ 2) ปริมาณของแบบฝึกอ่าน ซึ่งนักเรียนเห็นว่ามีน้อย (ข้อ 3) ปริมาณของแบบฝึกเขียนซึ่งนักเรียนอยากให้มีมากกว่านี้ (ข้อ 5) นักเรียนเห็นว่าการใช้บัตรคำ รูปภาพ และของจริง ทำให้นักเรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น (ข้อ 10) นักเรียนไม่เห็นว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีกิจกรรมมากเกินไป (ข้อ 13) และนักเรียนไม่รู้สึกรำคาญครูเร่งรีบสอน เมื่อใกล้สอบปลายภาค (ข้อ 14)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความถี่ในการปรากฏของศัพท์โครงสร้าง และความยากง่ายของแบบเรียน

ข้อ 3 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์มีความคิดเห็นว่าหลังจากเรียนโครงสร้างใหม่แล้ว นักเรียนพบโครงสร้างนั้นอีกหลายครั้งซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 4 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่า มีการทบทวนศัพท์และรูปประโยคซึ่งเรียนมาแล้วมาก ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 10 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่า นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกหัดอ่านกับเพื่อนหรืออ่านด้วยตนเองได้ อันแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกับแบบฝึกอ่าน ในสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ซึ่งต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 11 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่า แบบฝึกหัดเขียนไม่ยากเกินไป อันแสดงถึงความเหมาะสมของระดับภาษาในแบบฝึกเขียน ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 12 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่า แบบฝึกหัดเขียนมีความยาวเหมาะสมซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 13 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่า ความยาวของการเขียนตามคำบอกเหมาะสมซึ่งต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 14 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่า แบบฝึกหัดเขียนตามคำบอกไม่ยากเกินไป ซึ่งต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 15 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นว่า คนมีความสามารถพอที่จะทำแบบฝึกหัดเขียนตามคำบอกอันแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกับแบบฝึกเขียนตามคำบอก ซึ่งต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนความคิดเห็นของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกันในเรื่องต่อไปนี้ คือ นักเรียนได้พบคำศัพท์ใหม่หลังจากที่ครูสอนผ่านไปหลายครั้ง (ข้อ 1) ปริมาณคำศัพท์ใหม่มีไม่มากนักจนนักเรียนจำได้ไม่หมด (ข้อ 2) แต่ละบทเรียนมีการทบทวนคำศัพท์และรูปประโยคที่เรียนผ่านมาแล้วตลอดเวลา (ข้อ 5) นักเรียนไม่คิดว่าการอ่านง่ายเกินไป (ข้อ 6) นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องถามศัพท์จากคุณครูหรือเปิดพจนานุกรม (ข้อ 7) นักเรียนไม่เห็นว่าการอ่านยากหรือยาวเกินไปจนต้องใช้เวลาในการฝึกอ่านนาน (ข้อ 8-9)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการเรียน

ข้อ 2 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางความรู้ และเกิดความรับผิดชอบของผู้เรียน ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ใช้สื่อชุดนี้ได้รับประโยชน์ ด้านความซื่อสัตย์และความสนใจในการเรียน ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 4 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ แสดงให้เห็นว่าในการใช้สื่อนี้ นักเรียนเก่งได้รับการฝึกนิสัยความเสียสละดูแลคนอื่นกว่า และมีความรับผิดชอบ ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 5 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ แสดงให้เห็นว่า สื่อนี้ช่วยสร้างความมีระเบียบ และความเสียสละ ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 7 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ แสดงให้เห็นว่าครูที่ใช้สื่อนี้ได้รับประโยชน์จากสื่อการเรียนในด้านการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ ในคาบเรียน ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 8 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ แสดงว่าผู้ใช้นี้ได้รับประโยชน์จากสื่อการเรียนในด้านไม่หาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 9 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ แสดงว่าผู้เรียนได้รับการกระตุ้น เรื่องความสนใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งทำให้อยากเรียนภาษาอังกฤษต่อ อันเป็นการสร้างเจตคติที่ดี ซึ่งแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 10 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษ และการไม่หาความรู้ ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อ 11 นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเวลาที่กำหนดให้ในแต่ละคาบเรียน แตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อ 12 ความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ แสดงว่านักเรียนที่ใช้สื่อนี้เกิดความสนใจ และไม่หาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากบทเรียน อันต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ส่วนความคิดเห็นในด้านความมีระเบียบวินัยในห้องเรียน (ข้อ 1) ความซื่อสัตย์ และความยุติธรรม (ข้อ 6) ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

$\bar{X}_1$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของ
กรมวิชาการ

$\bar{X}_2$ หมายถึง ค่าเฉลี่ยของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของ
หน่วยศึกษานิเทศก์

อภิปรายผล

เนื่องจากในการทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียนสาธิตปทุมวัน และโรงเรียน
บวรมงคล ซึ่งมีความแตกต่างกันในด้านพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษ จากการสัมภาษณ์
ครูที่สอนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนโรงเรียนสาธิตปทุมวันเคยเรียนภาษาอังกฤษ
มานานเกิน 2 ปี ส่วนนักเรียนโรงเรียนบวรมงคลเคยเรียนภาษาอังกฤษมาเพียง 2 ปี
เพียง 2 ปี เพราะนักเรียนส่วนใหญ่มาจากโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร การแบ่งกลุ่ม
ให้นักเรียนใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ หรือสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา นั้น ทางโรงเรียนได้มีการแบ่งนักเรียนเป็นสองกลุ่มมาตั้งแต่เริ่มต้น
ปีการศึกษา และในการสอนโดยใช้สื่อการเรียนทั้งสองชุด ครูในแต่ละโรงเรียนเป็นผู้ทำ
การสอนเอง จึงยังมีตัวแปรอื่นซึ่งไม่สามารถจะควบคุมได้ อันได้แก่ พื้นความรู้ภาษาอังกฤษ
และระดับความสามารถของนักเรียน ตลอดจนวิธีการสอนของครูในแต่ละโรงเรียน เพื่อ
เป็นการทำให้ตัวแปรเหล่านี้ไม่มีอิทธิพลลดลง จนไม่ส่งผลต่อการวิเคราะห์ ใช้วิธี
วิเคราะห์ความแปรปรวนร่วม ในการวิเคราะห์หาความแตกต่างระหว่างสื่อทางหนึ่ง
ส่วนประการที่สองนั้นได้นำความแตกต่างของพื้นความรู้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนมาเป็น
ตัวแปรอิสระ โดยเปรียบเทียบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวม ของ
กลุ่ม 1 ก และกลุ่ม 1 ข กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมของกลุ่ม 2 ก และกลุ่ม 2 ข
ซึ่งเป็นความแตกต่างของผู้เรียนที่ใช้สื่อการเรียนร่วมกัน แต่มีพื้นความรู้ภาษาอังกฤษ
ไม่เท่ากัน ดังปรากฏในตาราง 10 ประการที่สามได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์

ทางการเขียนของนักเรียนภายในโรงเรียนเดียวกัน ซึ่งผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเท่ากัน แต่ใช้สื่อการเรียนต่างชนิดกันทั้งในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน และโรงเรียนบวรมงคล โดยเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม 1 ก กับกลุ่ม 2 ก และกลุ่ม 1 ข กับกลุ่ม 2 ข ดังปรากฏในตาราง 11 และตาราง 12

แต่สื่อการเรียนทั้งสองชุดก็ยังมีผลต่อการพัฒนาทางการเขียนของนักเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นกัน ถ้าค่าเฉลี่ยของการพัฒนาแล้วจะเห็นว่านักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีค่าเฉลี่ยของความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้น ($\bar{X}_D = 19.75$) สูงกว่าค่าเฉลี่ยของความสามารถทางการเขียนที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ($\bar{X}_D = 10.92$) ทั้ง ๆ ที่การวิเคราะห์ในขั้นตอนนี้ ใช้ค่าความสามารถรวมที่เพิ่มขึ้นของนักเรียนผู้มีความรู้ภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะมีประสิทธิผลต่อการพัฒนาความสามารถทางการเขียนของผู้เรียน สูงกว่าสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แม้ว่าผู้เรียนจะมีพื้นฐานรู้เดิมไม่เท่ากันก็ตาม

ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของผู้เรียนที่ใช้สื่อต่างกัน ในโรงเรียนที่นักเรียนมีพื้นฐาน ความรู้ภาษาอังกฤษเท่ากัน คือมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษสูง ในโรงเรียนสาธิตปทุมวัน และมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ 2 ปี ในโรงเรียนบวรมงคล ดังตาราง 11 และตาราง 12 ปรากฏว่า สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีแนวโน้มที่จะเพิ่มพัฒนาการทางการเขียน ได้สูงกว่าสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ในโรงเรียนดังกล่าวทั้งสองโรงเรียน โดยเปรียบเทียบจาก ค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่ม 1 ก ($\Sigma D = 814$) ในตาราง 4 และกลุ่ม 2 ก ($\Sigma D = 647$) ในตาราง 7 และจากการเปรียบเทียบค่าความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของกลุ่ม 1 ข ($\Sigma D = 1094$) ในตาราง 5 และกลุ่ม 2 ข ($\Sigma D = 450$) ในตาราง 8

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในโรงเรียนบวรมงคลซึ่งนักเรียนมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเพียงแค่ 2 ปีนั้น สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการสามารถจะเพิ่มความสามารถทางการเขียนให้ผู้เรียน ได้สูงกว่านักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาแล้ว ในโรงเรียนปทุมวัน

มาก ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว ย่อมมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาของหลักสูตร ม.1 เทอมต้น ดังจะเห็นได้จากคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนโรงเรียนสาธิตปทุมวัน ในตาราง 27 (ในภาคผนวก) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนภายหลังเรียนเท่ากับ 95.82 ในขณะที่คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนโรงเรียนบวรมงคล ซึ่งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเขียนภายหลังเรียนเท่ากับ 57.59 (ตาราง 28 ในภาคผนวก) เพราะฉะนั้นนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาแล้ว น่าจะข้ามไปเรียนในชั้นที่สูงกว่าได้ ถ้าใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ ส่วนในการศึกษาคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษเพียง 2 ปี ในโรงเรียนบวรมงคลนั้น จะเห็นได้ว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงขึ้นมาก จึงเห็นได้ว่าสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการน่าที่จะเหมาะสมกับนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว 2 ปีมากกว่า

การใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการช่วยให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์นั้น น่าจะเป็นเพราะสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการใช้วิธีการสอนแบบเอกัตภาพ ซึ่งจะให้นักเรียนมีโอกาสฝึกการเขียน ในรูปแบบของกิจกรรมที่ไม่ซ้ำกัน จึงทำให้ผู้เรียนมีความสุข มีความสนใจ และพอใจกับบทเรียนโดยไม่เบื่อ จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนปรากฏว่านักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีความเห็นว่า แบบฝึกเขียนไม่ยากและไม่ยาวเกินไป ทั้งยังมีการทบทวนคำศัพท์ และรูปประโยคที่ผ่านมาแล้วตลอดเวลา แบบเขียนตามคำบอกไม่ยากและไม่ยาวจนเกินไป นักเรียนมีโอกาสฝึกสะกดคำ และฝึกเขียนประโยคมาก นักเรียนแต่ละคนจะได้ฝึกทักษะการเขียนมากตามที่ต้องการโดยไม่เบื่อหน่ายทั้งนี้เป็นการสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่ว่าด้วยการฝึกของทอร์นไคค์ ที่ว่าสิ่งที่คนทำบ่อย ๆ ในรูปแบบต่าง ๆ ที่เร้าใจคนย่อมกระทำสิ่งนั้นได้ดี (ศิริบุรณ์ ศรีสุวรรณ และคณะ 2545 : 14) การมีอุปกรณ์ประกอบการเรียนนี้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสอนภาษาของ พวงเพ็ญ อินทรประวัติ (พวงเพ็ญ อินทรประวัติ 2522 : 44) ที่ว่า การนำอุปกรณ์ เกม และกิจกรรมไปใช้ในการสอนภาษา จะเป็นการฝึกภาษาได้วิธีหนึ่ง เพราะนอกจากนักเรียนจะได้รับความสุขสนุกสนานแล้ว ยังส่งผลให้

นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นด้วย เมื่อพิจารณาคำนวณรูปแบบของสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับรูปแบบของสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์แล้ว จะเห็นได้ว่าการเรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีการนำเกมมาประกอบเป็นจำนวนมาก เช่น Board game, Card game, Pencil games, Matching game, Rhyming games, Dictionary games, Paper-pencil games เป็นต้น ส่วนสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์นั้นส่วนใหญ่จะยึดสื่อที่เป็นแบบเรียนเป็นหลัก จากการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อการเรียนพบว่า อุปกรณ์ในแบบเรียนซ้ำซาก แบบฝึกอ่านน่าเบื่อ ไม่สนุก ซึ่งสิ่งเหล่านี้อาจมีผลทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ อันจะมีผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนไม่พัฒนาขึ้นเท่าที่ควร ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนที่ใช้อุปกรณ์ที่นอกเหนือจากแบบเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยยึดคำราเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พินเตอร์ (Pinter, 1977 : 710 - A) ซึ่งได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำโดยใช้เกม และการสอนโดยใช้คำรา ผลการทดลองพบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการสะกดคำของกลุ่มนักเรียนที่ใช้เกมสูงกว่ากลุ่มที่ใช้คำราและกลุ่มที่ใช้เกมมีความคงทนในการจำสูง ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีสติปัญญาปานกลาง และสติปัญญาค่ำ สูงกว่ากลุ่มที่เรียนโดยใช้คำรา

ความคิดเห็นต่อแบบเรียนภายในสื่อการเรียน

จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ กับนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ในเรื่องต่อไปนี้

1. คำนวณรูปแบบของสื่อ นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการเห็นว่าแบบเรียนมีขนาดไม่ใหญ่ และอุปกรณ์ไม่ซ้ำซาก ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นักเรียนที่ใช้

สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการใช้สื่อซึ่งมีรูปแบบและการเสนอเนื้อหาที่แตกต่างจากสื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ โดยใช้ศัพท์และโครงสร้างร่วมกัน โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 3 พวก คือ Reading, Writing และ Oral ภายในสื่อจะมีอุปกรณ์พร้อมหมด ซึ่งครูไม่ต้องเตรียมอุปกรณ์ภายนอกเลย ในการเรียนการสอนก็ใช้วิธีการสอนแบบเอกศัพทภาพ นักเรียนจะทำกิจกรรมด้านการอ่าน การเขียนด้วยตนเอง หรือเป็นกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ กันไม่ซ้ำซากส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งจะทำกิจกรรมพร้อมกับครูในการเรียนพูด เท่านั้น ดังนั้นนักเรียนจะมีเวลาฝึกเต็มที่ เพราะมีอุปกรณ์ในการฝึกแตกต่างกันถึง 470 ชุด ในขณะที่สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ประกอบด้วยอุปกรณ์คือ แบบเรียนจำนวน 3 เล่ม ที่ประกอบด้วยบทเรียนซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันตลอดเล่ม นอกจากนั้นอุปกรณ์ที่จะใช้เพิ่มในสื่อ ครูจะต้องเตรียมมาหาเอง หรือนักเรียนช่วยหามา ซึ่งในความเป็นจริงแล้วครูอาจจะเตรียมอุปกรณ์ตามที่ระบุไว้ในแบบเรียนไม่ได้หมด อุปกรณ์ดังกล่าวจึงไม่ดึงดูดความสนใจของนักเรียนเท่าที่ควร

ส่วนความคิดเห็นในเรื่องภาระในการขนย้ายสื่อการเรียนรู้ ความทนทานของอุปกรณ์ ความชัดเจนของตัวอักษร ความชัดเจนของภาพประกอบ ความเหมาะสมของภาพประกอบภายในบทเรียน การซื้อสื่อการเรียนรู้ ตลอดจนราคาของสื่อ และการเป็นเจ้าของสื่อการเรียนนั้น นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2. ด้านเนื้อหาภายในแบบเรียน นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการเห็นว่าแบบฝึกอ่านมีเรื่องสนุก ตื่นเต้น ไม่น่าเบื่อ เนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป แตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ ทั้งนี้เพราะแบบฝึกอ่านในสื่อชุดของกรมวิชาการ มีหลายระดับ เช่น Word Stack, Reading Cards, Diagnostic Reading Exercises, Reading Extension และ Reader อีก 35 เล่ม ซึ่งจะแยกระดับจากง่ายไปถึงยาก นักเรียนที่มีความสามารถต่างกันก็สามารถฝึกอ่านไปตามระดับความสามารถของตน เนื้อเรื่องในแบบฝึกอ่านแบ่งได้เป็น 5 ประเภท ได้แก่ เรื่องขบขัน เรื่องของธรรมชาติและสัตว์ เรื่องเกี่ยวกับจิตวิทยาของเด็ก เรื่องของโครงสร้างสังคม ปรัชญา และศีลธรรมง่าย ๆ ที่จะเป็นประโยชน์

คือการดำรงชีวิต และเรื่องฉงนๆ จึงมีความน่าสนใจมากกว่า สื่อการเรียนชุดของ
หน่วยศึกษานิเทศก์ ที่มีเพียงแบบฝึกหัดอ่านสั้น ๆ ที่เกี่ยวกับศัพท์ และโครงสร้างระหว่าง
แต่ละบท

ส่วนด้านการฝึกเขียนนั้น รูปแบบของการฝึกเขียนในสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ
จะมีการใช้รูปภาพประกอบ หรือเล่นเกม โดยแบ่งแบบฝึกเขียนออกเป็นระดับ เช่น เกี่ยว
กับแบบฝึกอ่าน แบบฝึกเขียนจึงน่าสนใจ ไม่ซ้ำซาก ทำให้ความคิดเห็นของนักเรียนที่
ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการทางด้านการสนุกและน่าสนใจแตกต่างจากความคิดเห็น
ของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการเห็นว่า การที่ครูใช้อุปกรณ์ประกอบ
การสอนทำให้นักเรียนสนใจบทเรียนมากขึ้น การที่บทเรียนมีเกม ที่เล่นสนุกไม่น่าเบื่อ
ทำให้นักเรียนอยากให้เพิ่มชั่วโมงภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้ ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็น
ของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

แต่นักเรียนทั้งสองกลุ่มก็มีความคิดเห็นตรงกันในข้อที่ว่า ไม่อยากอ่านแบบฝึกอ่าน
ซ้ำ แสดงว่านักเรียนไม่ชอบทำแบบฝึกหัดเก่าซ้ำ ทั้งยังเห็นว่าน่าจะมีแบบฝึกอ่านให้
มากกว่านี้ ส่วนในการฝึกเขียนนักเรียนทั้งสองกลุ่มเห็นว่าแบบฝึกเขียนมีเพียงพอแล้ว
นักเรียนไม่คิดว่าการเรียนภาษาอังกฤษมีกิจกรรมมากเกินไป และบทเรียนเหมาะสมกับ
ปริมาณเวลาเรียนในภาคเรียนนี้แล้ว

3. ด้านความถี่ในการปรากฏของคำศัพท์ และความยากง่ายของแบบเรียน
จากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ พบว่าในสื่อการเรียน
ชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์มีความถี่ของโครงสร้างมากกว่าสื่อการเรียนชุดของ
กรมวิชาการ ทั้งนี้เพราะการฝึกในสื่อการเรียนเป็นการฝึกแบบให้คำมาแทนที่ในโครงสร้าง
ทั้งเช่น

This is a pen.

book

hat

etc.

ในขณะที่สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ เสนอโครงสร้างที่สอดคล้องกันในเนื้อเรื่องทีอ่านและเขียน โดยที่ผู้เรียนอาจจะไม่ตระหนักแต่นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความเห็นว่า ความดีของโครงสร้างในแบบเรียนเหมาะสมแล้ว ปริมาณโครงสร้างประโยคใหม่มีไม่มากเกินไป แบบฝึกอ่านไม่ยากเกินไป นักเรียนสามารถอ่านเองได้ แบบฝึกเขียนไม่ยากหรือยาวเกินไป แบบเขียนตามคำบอกไม่ยากหรือยาวเกินไป ซึ่งแตกต่างจากความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ทั้งนี้ แสดงได้ว่าแบบเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะเหมาะสมกับระดับภาษาของนักเรียนมากกว่าแบบเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นตรงกันในข้อที่ว่า ความดีของศัพท์ภายในบทเรียนเหมาะสมแล้ว คำศัพท์ใหม่มีไม่มากเกินไป นักเรียนไ้ทบทวนคำศัพท์ และรูปประโยคที่เรียนไปแล้วตลอดเวลา นักเรียนไม่คิดว่าแบบฝึกอ่านง่ายเกินไปหรือยาวเกินไป จนต้องใช้เวลาในการอ่านนาน

4. ด้านประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการเรียน นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีความรับผิดชอบในการทำงานของตน มีความเสียสละ มีระเบียบวินัย และมีความซื่อสัตย์แตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะ ในการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการนั้น จะมุ่งให้นักเรียนประกอบกิจกรรมด้วยตนเอง หรือกับเพื่อนเป็นกลุ่มมากกว่าจะทำกิจกรรมร่วมกับครู ซึ่งเป็นการฝึกนิสัย การบังคับตนเองให้เกิดความรับผิดชอบ และซื่อสัตย์ต่อตนเอง ความคิดเห็นทางค่านี้นี้แตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ซึ่งต้องเรียนกับครูตลอดเวลา โดยมีครูคอยควบคุมดูแลอยู่ และการดูแลของครูอาจจะไม่ทั่วถึง นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ จะได้รับมอบหมายและฝึกให้รับผิดชอบในการทำงานของตนให้ทันตามกำหนดเวลา และฝึกการค้นหาคำศัพท์ที่ตนไม่ทราบความหมายจากพจนานุกรมภาพที่มีอยู่ภายในสื่อด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการฝึกการใ้หาความรู้ด้วยตนเอง ในการทำกิจกรรมการอ่านและการเขียน การที่นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ มีความเสียสละแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อาจจะเป็น

ผลจากการใช้วิธีการสอนที่ส่งเสริมให้นักเรียนเก่งเป็นผู้ช่วยครูช่วยสอนคนที่อ่อนกว่าอันเป็น
การสร้างนิสัยความพร้อมที่จะเสียสละ และเป็นการฝึกการทำงานเป็นกลุ่มโดยมีผู้นำด้วย

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. สำหรับครูที่ทำการสอนภาษาอังกฤษ

เนื่องจากงานวิจัยนี้แสดงออกมาแล้วว่า สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ
ช่วยให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนของนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษมาก และมีพื้นฐานความรู้
ภาษาอังกฤษน้อยมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนสูงขึ้น จึงน่าที่จะสร้างอุปกรณ์ในเชิงของสื่อ
การเรียนชุดของกรมวิชาการ ตลอดจนนำเอาวิธีการสอนแบบเอกัตภาพมาใช้ในห้องเรียน
ในระดับอื่น ๆ เพราะวิธีการสอนแบบนี้นอกจากจะสร้างความสนใจของนักเรียนมากขึ้นแล้ว
ยังส่งเสริมการพัฒนาทางการเรียนรู้ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้ และจิตวิทยาการพัฒนาการ
นอกจากนี้งานวิจัยนี้ได้แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษมาแล้ว และมีพื้นฐานความรู้
อยู่ในเกณฑ์สูงสำหรับระดับภาษาอังกฤษที่ใช้ใน Learning Kit I ในกรณีนี้ผู้เรียนมีพื้น
ความรู้มากแล้ว ครูน่าจะทำการทดสอบโดยอาจใช้แบบทดสอบในงานวิจัยนี้ ถ้านักเรียน
ผู้ใดสอบได้เกิน 70% ก็น่าที่จะหันไปเรียน Learning Kit ในชุดต่อไปได้ โดยอาจ
จะต้องมีการสอนวิธีการประสมคำเป็นพยางค์ และเพิ่มเติมข้อบกพร่องทางคำโครงสร้าง
จากการให้ทำแบบฝึกหัดใน Grammar Booklets ของ Learning Kit I ก่อนขึ้นไปเรียน
ในระดับต่อไป

2. สำหรับผู้บริหาร

ผู้วิจัยเห็นว่าผู้บริหารน่าจะพิจารณาถึงความเหมาะสมในการเลือกสื่อการเรียน
โดยคำนึงถึงประสิทธิภาพของสื่อ ทางด้านผลสัมฤทธิ์และเจตนาคติ โดยสนับสนุนการเอาวิธี
การของสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมาใช้ เพราะอุปกรณ์ที่เป็นสื่อแบบนี้ย่อมต้องมีราคา
สูง โรงเรียนจึงต้องเป็นผู้รับภาระในการจัดหาเป็นสมบัติของโรงเรียนให้นักเรียน
แต่ละรุ่นใช้ เป็นการทุนการะทางการเงินของผู้ปกครองและเป็นการสนองนโยบายประหยัด
ของชาติ

นอกจากนี้ผู้บริหารควรจะคำนึงและสนับสนุนการส่งเสริมเข้ารับการอบรม
วิธีการสอนแบบเอกัตภาพ โดยใช้สื่อการเรียนของกรมวิชาการด้วย

3. สำหรับกรมสามัญศึกษา

ควรที่จะแก้ไขข้อบกพร่องในค่านขนาดของสื่อ เนื้อหาของแบบฝึกอ่านและ
แบบฝึกเขียน เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกอ่านฝึกเขียน ฝึกสะกดคำมากกว่านี้ ควรเพิ่มเกมใน
แบบเรียนภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนยิ่งขึ้น

สำหรับกรมวิชาการ

เนื่องจากผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้นทั้งนักเรียนที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษ
มาก และมีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษน้อย ก็น่าจะมีการส่งเสริมให้ใช้สื่อการเรียนชุดของ
กรมวิชาการ โดยจัดอบรมครูให้รู้จักวิธีการสอนแบบนี้ ตลอดจนการสร้างแบบทดสอบ
เพื่อจัดระดับนักเรียน และแบบทดสอบประเมินผลให้แพร่หลายยิ่งขึ้น

กรมวิชาการควรเพิ่มแบบฝึกอ่านในสื่อการเรียนให้มากกว่าเดิม ส่วนสื่อ
การเรียนชุดของกรมสามัญศึกษาควรจะมีการปรับปรุงขนาด และรูปแบบของสื่อการเรียน
ภาษาอังกฤษให้เล็กลง ควรเพิ่มอุปกรณ์เพื่อให้นักเรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน
และปรับปรุงแบบฝึกอ่านให้มีเนื้อเรื่องสนุก ตื่นเต้น น่าสนใจมากกว่านี้

4. สำหรับผู้ที่สร้างสื่อการเรียนต่อไป

ควรคำนึงถึงรูปแบบของสื่อที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก การจัดอุปกรณ์
และกิจกรรมประกอบควรมีมากพอที่นักเรียนจะไม่เกิดความเบื่อหน่าย ในค่านแบบฝึกอ่าน
ควรมีเนื้อเรื่องสนุกสนาน มีการฝึกทบทวนทั้งทางค่านศัพท์และโครงสร้าง และนำ
วิธีการสอนแบบเอกัตภาพมาใช้ เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสฝึกทักษะอย่างพอเพียง

5. ผู้ที่จะผลิตสื่อการเรียนควรคำนึงถึงรูปแบบของสื่อการเรียน ขนาด
 ตลอดจนอุปกรณ์ประกอบการเรียนให้น่าสนใจ เพื่อเราให้นักเรียนฝึกทักษะค่านต่าง ๆ
 โดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียนภาษาอังกฤษ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรจะทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน และความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการชุดที่ 2 - 6 กับสื่อการเรียนชุดอื่น ๆ ที่ใช้สอนในภาคเรียนเดียวกัน เพื่อศึกษาว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน และความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษในสื่อการเรียนว่าจะแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
2. การวิจัยครั้งนี้ทำหลังจากสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการได้ใช้ไปเป็นเวลาเพียง 1 ปี ซึ่งครูอาจจะยังไม่มีประสบการณ์ในการใช้สื่ออย่างเพียงพอ ดังนั้นจึงน่าจะมีการประเมินผลสื่อการเรียนชุดนี้หลังจากใช้ไปแล้วเป็นเวลา 3 ปี อีกครั้งหนึ่ง
3. น่าจะทดลองประเมินผลจากการใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการเปรียบเทียบกับสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ หรือสื่อชุดอื่น ๆ ในโรงเรียนในเขตการศึกษาที่ต่างกันบ้าง เพื่อศึกษาว่า สื่อการเรียนทั้งสองชุดจะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างกันหรือไม่ในภูมิภาคเดียวกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมล สุกประเสริฐ "รายงานการวิเคราะห์คะแนนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ของโรงเรียน
สายน้ำทิพย์" ปัญหาการสอนภาษาต่างประเทศแก่เด็กไทย กองวางแผนการศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ โรงพิมพ์คุรุสภา 2515, 250 หน้า
- คม ทองพล "กิจกรรมและเกมประกอบหนังสือแบบเรียน" ประถมศึกษา 9 : 12 - 19
เมษายน 2518
- ณรงค์ พุทธรักษา การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5 ปรียานันท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2514,
72 หน้า อักสาเนา
- ธารินี เกษรไพบูลย์ ทัศนคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5
แผนกวิทยาศาสตร์ โรงเรียนสตรีวิทย์อัสสัมชัญ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย 2520, 64 หน้า อักสาเนา
- นภาพร ทรัพย์ทวีสมบูรณ์ การศึกษาข้อบกพร่องในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยใน
สถาบันฝึกหัดครู ปรียานันท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516,
79 หน้า อักสาเนา
- ปรียา หงษ์นาค ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีวิทยา
ปีการศึกษา 2516 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2516, 67 หน้า
อักสาเนา
- พวงเพ็ญ อินทรประวัติ วิธีสอนภาษาอังกฤษ ภาควิชาภาษาตะวันตก มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา 2522, 252 หน้า
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติวิจัยทางการศึกษา วัฒนาพานิช 2522,
276 หน้า
- ลลิตา ฤกษ์สำราญ การประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2522, 160 หน้า

วิชาการ, กรม กระทรวงศึกษาธิการ ชุดการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษ (Learning Kit) โรงพิมพ์คุรุสภา 2522

_____ . กระทรวงศึกษาธิการ Get Set โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2521, 237 หน้า

_____ . Have Fun (Book I) โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2521, 56 หน้า

_____ . Magic Sounds and Words (Book I) โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว 2521, 46 หน้า

วิไลวรรณ ชนิษฐานันท์ ภาษาและภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2521, 237 หน้า

แวน ไซออก, ไบรช แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์สำหรับประเทศไทย

แปลโดย คมคาย จงเจริญสุข ซีเรพ ยูซอมโปรเจก มหาวิทยาลัยมิชิแกน 2505, 104 หน้า

ศิริบูรณ์ ศรีสุวรรณ และคณะ ทฤษฎีการเรียนรู้ (Theories of Learning) มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2515, 155 หน้า

ศึกษาธิการ, กรม กระทรวง หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 จงเจริญการพิมพ์ 2520, 210 หน้า

สมสุข ราชนิยม ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผู้ใหญ่ ระดับ 5 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2514, 87 หน้า
อัครสำเนา

สุรางค์ ชาศิยานนท์ ความเข้าใจในธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาและวิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 125 หน้า
อัครสำเนา

ลำอาง หิรัญบุรณะ พินช "Learning Kit" มนุษยศาสตร์ปริทัศน์ 1 : 45 - 61
ภาคเรียนต้น 2524

สุไร พงษ์ทองเจริญ วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง มิตรสยาม 2520, 170 หน้า

_____ . "หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และการสอนแบบเอกัตภาพ"
มนุษยศาสตร์ปริทัศน์ 2 : 25 - 32 ภาคเรียนต้น 2523

อังคณา สายยศ วิธีวิจัยทางการศึกษา สำนักหอสมุดทางการศึกษาและจิตวิทยา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2523, 265 หน้า

อารมณ อังกรรัตน์ ปัญหาการสอนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 64 หน้า อักสำเนา

อุทัย ภิรมย์รัตน์ และ เพ็ญศรี รังสิยากุล ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2521, 206 หน้า

อุไร แฉล้ม ความสามารถในการอ่านและเขียนของนิสิตนักศึกษาครู วิชาเอกภาษาอังกฤษ ในมหาวิทยาลัย และวิทยาลัยครู วิทยานิพนธ์ ค.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 40 หน้า อักสำเนา

Berry, Athia. Teaching of English as a Second Language. London., Longman Group Ltd., 1970. 119 p.

Brooks, Nelson. Language and Language Learning. New York, Harcourt Brace and World Inc., 1960. 238 p.

Canavan, Joseph P., Hekman, William., The Way to Reading Improvement. Boston Allyn and Bacon, 1966. 214 p.

Carroll, John B. Handbook of Research on Teaching, The American Educational Research Association. Chicago, Rand McNally & Company, 1967. 1225 p.

Chadbourne, James Phillip. "Measuring the Writing Ability of Community College Students," Dissertation Abstracts. 32 : 909 - A, August, 1971.

Chapman, L.R.H., Teaching English to the Beginners. London, The English Language Book Society and Longmans Green and Co. Ltd., 1965. 200 p.

- Dickason, David H. A Practical Handbook of English Usage for Thai Teachers and Students : Some Common Errors and How to Eliminate Them. Bangkok, Indiana University Contract, Usom. 1957. 135 p.
- Hymers, Robert Charles. "An Analysis of the spelling Errors Found in the Written Compositions of Fourth, Fifth and Sixth Grade Children," Dissertation Abstracts. 22 : 2573 - A, August, 1963.
- Lado, Robert. Language Testing. New York, McGraw-Hill Book Com., 1961. 152 p.
- Nesfield, J.C. Aids to the Study and Composition of English : Common Errors in the Use of Common Words. London, Macmillan, 1907. 536 p.
- Olova, Peter F. The Teaching of Foreign Language. New Jersey, Prentice Hall, 1969. 352 p.
- Pinter, H.H. Foreign Language in Primary Education : The Teaching of Foreign or Second Language to Young Children. Hamburg, Unesco Institution of Education, 1977. 103 p.
- Slattery, Patric Daniel. "Effects of Practice and Emphasis on the Serial - Error - Curve in Spelling Performance," Dissertation Abstracts. 30 : 3801 - A, March, 1970.
- Stern, H.H. Foreign Language in Primary Education. London, London Evans Brothers Limited, 1963. 103 p.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. New York, Harcourt Brace and World Inc., 1967. 200 p.

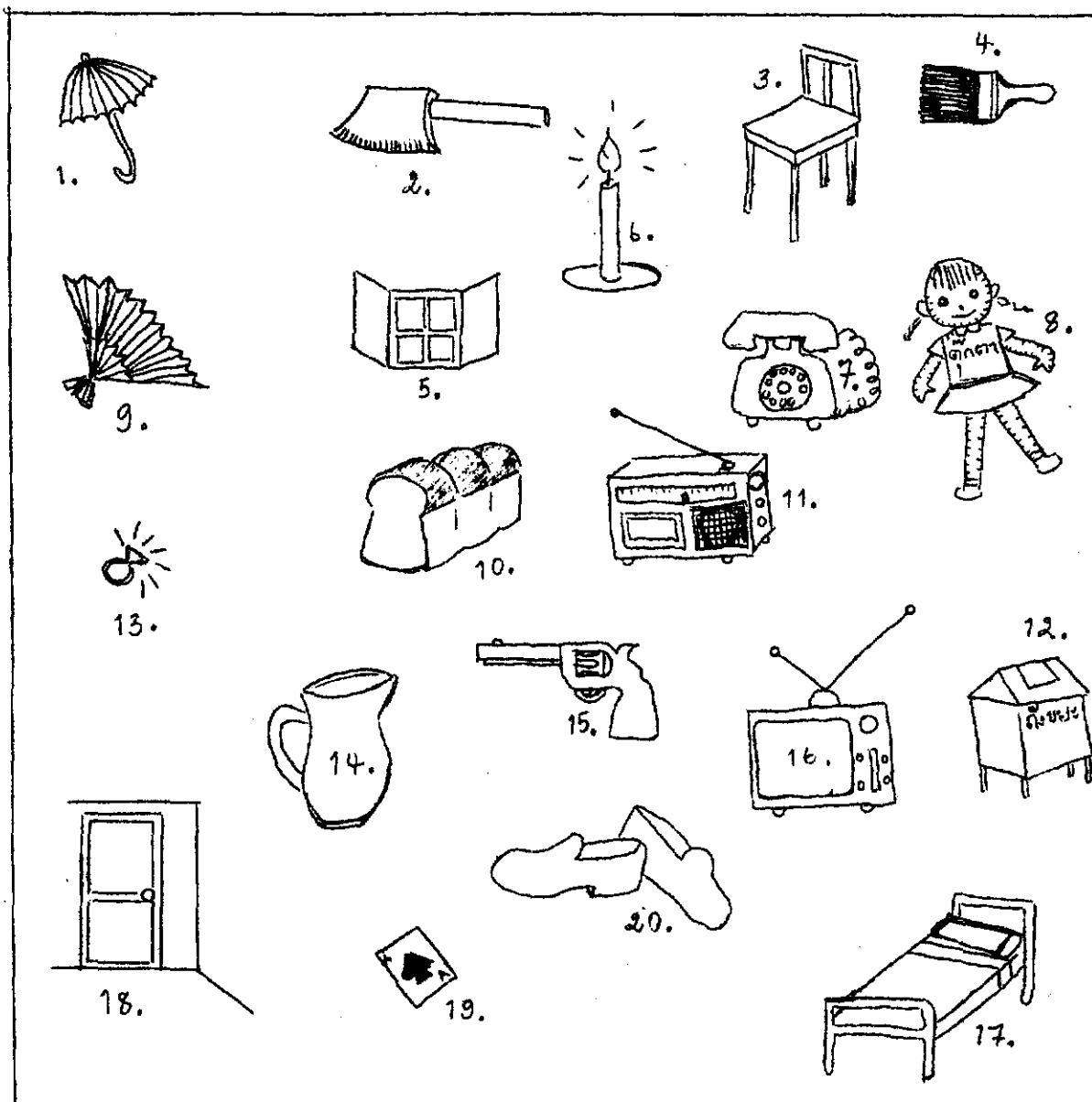
ภาคผนวก

แบบทดสอบการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ

ใช้เวลา 30 นาที

แบบทดสอบเขียนรูปที่ 1

I จงบอกชื่อสิ่งต่าง ๆ ตามหมายเลขในภาพ

6. The train is in _____ east.

a
an
the

7. There _____ a cow under the tree.

was
are
were

8. The children _____ a new house.

has
have
to have

9. The students are in the field. _____ are playing football.

he
we
they

10. Mother walks to the market. A dog bites _____.

her
him
us

แบบทดสอบเขียนครั้งที่ 2

ใช้เวลา 30 นาที

I จงเติมอักษรในคำที่มีความหมาย เหมือนภาพต่อไปนี้ให้สมบูรณ์

_ i _

r _ _ _ _

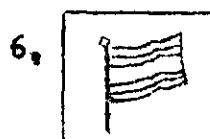
_ a _

_ l _

j _ _

_ l _

t _ _

_ d _

_ u _

_ g _

II จงเรียงตัวอักษรที่กำหนดให้เป็นคำที่มีความหมายตามภาพ
ตัวอย่างo b o k = book

1.

o t a b = _____

2.

r e b e = _____

3.

p e l a n = _____

4.

o k c s = _____

5.		o b o t s = _____
6.		n c a = _____
7.		i p n = _____
8.		b t u o t n = _____
9.		o t p = _____
10.		t o f o = _____

III จงเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค

ตัวอย่าง a/boy / is / Tim / happy /. Tim is a happy boy.

1. is / the room / in / A chair /.

2. blow / The girl / the ballon / can /.

3. a rock / is / A thick rag /on /.

4. three cars / on / There are / the street /.

5. do not / on Sunday / go / The pupils / to school /.

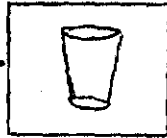
แบบทดสอบเขียนครั้งที่ 3

ใช้เวลา 30 นาที

I. จงจับคู่คำและภาพโดยนำอักษรทางขวามือมาใส่ในช่องว่างทางซ้ายมือให้ตรงกัน

1. _____ belt

a.

6. _____ star

f.

2. _____ clock

b.

7. _____ bird

g.

3. _____ glass

c.

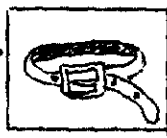
8. _____ ice-cream

h.

4. _____ spoon

d.

9. _____ hair

i.

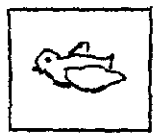
5. _____ bell

e.

10. _____ kite

j.

II. จงเปลี่ยนตัวอักษรที่กำหนดให้ โดยสร้างเป็นคำใหม่ และให้ความหมายของคำนั้นด้วย

ตัวอย่าง

sink

_____p_____

pink

= _____

1.

big

_____p_____

= _____

2.

coat

_____g_____

= _____

3.

tap

_____c_____

= _____

4.

chair

_____n_____

= _____

5.

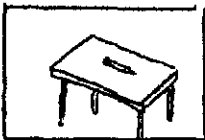
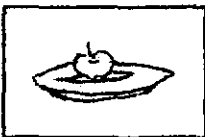
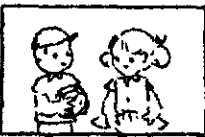
boy

_____u_____

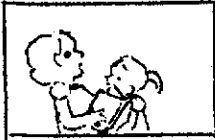
= _____

6. King =
 w
7. bead =
 h
8. gun =
 m
9. dog =
 t
10. ax =
 o

III จงเติมคำลงในช่องว่างด้วยคำเพียงคำเดียว

1. A pencil is _____ the table.
2. _____ apple is in a plate.
3. A buffalo has _____ legs.
4. The butterflies _____ small.
5. The baby _____ small hands.
6. Tom _____ Nid live in this house.

7.

_____ your mother read you a book
everyday?

8.

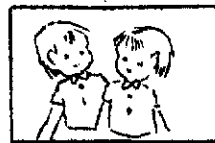
A crocodile _____ swim . An ant can't.

9.

I'm _____. I eat a lot of food.

10.

Dang and Dum are brothers. _____ are pupils.

แบบทดสอบเขียนครั้งที่ 4

ใช้เวลา 30 นาที

I จงเติมคำที่ขาดหายไปให้สมบูรณ์

1. Dad buys a new _____ for Mary.

2. This is your _____.

3. An _____ has big ears.

4. Nan washes a _____.

5. A snake and a _____ go on the ground.

II จงเปลี่ยนตัวอักษรที่กำหนดให้ โดยสร้างเป็นคำใหม่ และให้ความหมายของคำนั้นด้วย

ตัวอย่าง Sea _____ tea = น้ำชา
 t _____

1. Dad _____ = _____
 m _____

2. glass _____ = _____
 r _____

3. fish _____ = _____
 d _____

4. they _____ = _____
 m _____

5. cage p _____ " _____
6. catch m _____ " _____
7. pour f _____ " _____
8. cap m _____ " _____
9. come b _____ " _____
10. sheep l _____ " _____

III จงเติมคำลงในช่องว่างให้สมบูรณ์

1. Somsri and Nid are in this class. Marlee is _____ teacher.
2. There _____ three bears in the Zoo.
3. This rabbit can not see. _____ eyes are blind.
4. A horse _____ a lion are animals.
5. The bird can fly _____ the man can't.

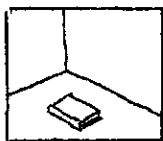
IV จงเรียบเรียงคำให้เป็นประโยค

is / A pen / a book / on /.

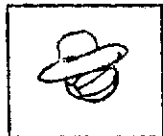
A pen is on a book.

1.

put / a book / on / I / the floor /.

2.

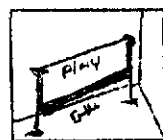
a ball / Can / you / see / on / a hat / ?

3.

is / a plate / in / An egg /.

4.

a key / There is / the blackboard / under /.

5.

many flowers / has / in her hands / Ann /.

ชื่อ..... โรงเรียน.....

แบบสอบถามความถี่เห็นคอแบบ เรือนวิชาภาษาอังกฤษ

แบบ เรือนที่ใช้.....

คำชี้แจงในการทำแบบสอบถาม

1. ในการตอบแบบสอบถามนี้ ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงตามความรู้สึกของนักเรียนให้มากที่สุด แต่ละข้อของแบบสอบถามไม่มีคำตอบใดถูกหรือผิด เพราะแต่ละคนย่อมมีความรู้สึกซึ่งอาจจะมีความบ้างหรือน้อยบ้างแตกต่างกัน แบบสอบถามนี้ไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียน

2. แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 57 ข้อ โดยแบ่งเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 มีทั้งหมด 15 ข้อ

ตอนที่ 2 มีทั้งหมด 15 ข้อ

ตอนที่ 3 มีทั้งหมด 15 ข้อ

ตอนที่ 4 มีทั้งหมด 12 ข้อ

3. วิธีตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามตอนที่ 1 - 3 ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อทางขวามือพิจารณาความมาก-น้อย แล้วให้นักเรียนเลือกตอบจากตารางทางขวามือ โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเลือกตอบได้ 5 ช่อง ดังนี้

ตัวอย่าง

(0) แบบฝึกอ่านภาษาอังกฤษ มีเนื้อเรื่องสนุก คั้น คั้น.....

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ (ไม่รู้)	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
✓				

แบบสอบถามตอนที่ 4 ให้นักเรียนอ่านคำถาม แล้วเลือกคำตอบตาม
ความเป็นจริง เพียง 1 ข้อ โดยเขียนวงกลม ○ ล้อมรอบตัวอักษรหน้าข้อ

ตัวอย่าง

(00) นักเรียนคิดว่าคนที่ล่องงานเพื่อน หรือลอกคำตอบของเพื่อน เป็นคนอย่างไร

- ก. รู้จักประหยัดเวลา
- ข. ฉลาด
- ค. เขาเปรียบเพื่อน

4. แบบสอบถามนี้ไม่จำกัดเวลาในการทำ ขอให้นักเรียนทำแบบสอบถาม
ด้วยความสบายใจ

ตอนที่ 1 รูปแบบของแบบ เรียนในสื่อการเรียน

	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ (ไม่รู)	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. นักเรียนคิดว่าแบบ เรียนภาษาอังกฤษที่นักเรียนใช้ในภาคเรียนนี้ เล่มใหญ่เกินไป.....					
2. นักเรียนไม่ชอบที่จะต้องขนแบบ เรียนไป-กลับ ระหว่างบ้านกับโรงเรียน.....					
3. หนังสือภาษาอังกฤษของนักเรียนฉีกขาดได้ง่ายมาก.....					
4. อุปกรณ์ที่ใช้ในชั่วโมงภาษาอังกฤษนั้น เมื่อใช้ไปไม่นานก็ชำรุด.....					
5. อุปกรณ์ประกอบการ เรียนภาษาอังกฤษซ้ำซากเหมือนกันทุกบทเรียน.....					
6. ตัวอักษรในแบบ เรียน ตัวโต น่าอ่าน.....					
7. ตัวอักษรในแบบ เรียนพิมพ์ชัดเจนดี.....					
8. ภาพประกอบบทเรียนชัดเจนดี.....					
9. ภาพประกอบ เข้ากับ เรื่องที่อ่าน.....					
10. ภาพประกอบ เล็กเกินไปจนดูไม่ออกว่าเป็นภาพอะไร.....					
11. ภาพหลายภาพทำให้นักเรียน เข้าใจความหมายของศัพท์ผิด.....					
12. นักเรียนควรซื้อหนังสือไว้ เป็นสมบัติส่วนตัว.....					
13. นักเรียนเคยได้ยินผู้ปกครองบ่น เรื่องราคานักเรียนซื้ออยู่เสมอ.....					
14. นักเรียนและผู้ปกครอง เห็นว่าหนังสือราคาแพง.....					
15. นักเรียนอยาก (ขอ) ให้โรงเรียนซื้ออุปกรณ์ไว้ให้ยืมใช้ โดยนักเรียนไม่ต้องซื้อเอง.....					

ตอนที่ 2 เนื้อหาภายในแบบเรียน

	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ (ไม่รู้)	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. แบบฝึกอ่านมีเนื้อเรื่องสนุก คั่นต้น ไม่น่าเบื่อ.....					
2. นักเรียนอยากอ่านซ้ำโดยไม่เบื่อหน่าย.....					
3. เรื่องที่อ่านมีน้อยไป น่าจะมีเรื่องให้ฝึกอ่านมากกว่านี้.....					
4. เรื่องที่ให้อ่านยาวจนหมดความอดทนที่จะอ่านจนจบ.....					
5. แบบฝึกเขียนมีน้อย ควรมีมากกว่านี้.....					
6. นักเรียนไม่ได้ฝึกสะกดคำมากนัก.....					
7. นักเรียนไม่ค่อยได้ฝึกเขียนประโยค.....					
8. แบบฝึกเขียนซ้ำซาก ไม่น่าสนใจเลย.....					
9. ในการเรียนภาษาอังกฤษ คุณครูใช้บัตรคำ รูปภาพ และ ของจริง.....					
10. การที่คุณครูใช้บัตรคำ รูปภาพ และของจริงทำให้นักเรียน สนใจบทเรียนมากขึ้น.....					
11. แบบเรียนภาษาอังกฤษมีเกมมาก.....					
12. เกมในแบบเรียนสนุกจนอยากเล่นซ้ำโดยไม่เบื่อ.....					
13. นักเรียนคิดว่า การเรียนภาษาอังกฤษมีกิจกรรมมากเกินไป.....					
14. ยิ่งใกล้จะสอบปลายภาคคุณครูยิ่งทำการสอนอย่างเร่งรีบ.....					
15. น่าจะเพิ่มชั่วโมงภาษาอังกฤษให้มากกว่านี้.....					

ตอนที่ 3 ความถนัดในการปรากฏของศัพท์และความยากง่ายของแบบเรียน

	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ (ไม่ระบุ)	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1. หลังจากที่คุณครูสอนศัพท์ใหม่แล้ว นักเรียนได้พบคำศัพท์นั้นอีกหลายครั้ง.....					
2. คำศัพท์ใหม่ที่คุณครูสอนมีมากจนนักเรียนจำไม่ได้หมด.....					
3. หลังจากที่คุณครูสอนโครงสร้างใหม่แล้วนักเรียนพบประโยคนั้นอีกหลายครั้ง.....					
4. รูปประโยคใหม่ที่คุณครูสอนมีมากจนนักเรียนจำไม่ได้หมด.....					
5. ในแต่ละบทเรียนจะมีการทบทวนคำศัพท์ และรูปประโยคที่เรียนผ่านมาแล้วตลอดเวลา.....					
6. นักเรียนคิดว่าการอ่านง่ายเกินไป.....					
7. นักเรียนสามารถอ่านแบบฝึกอ่านได้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องถามถามคำศัพท์จากคุณครู หรือเปิดพจนานุกรม.....					
8. ในการฝึกอ่าน แบบฝึกอ่านยากเกินไปจนต้องใช้เวลานาน.....					
9. แบบฝึกอ่านยาวเกินไปจนต้องใช้เวลานาน.....					
10. ถ้าไม่อ่านกับครูแล้ว นักเรียนอ่านไม่รู้เรื่อง.....					
11. แบบฝึกหัดเขียนยากเกินไปจนต้องใช้เวลาในการฝึกเขียนนาน.....					
12. แบบฝึกเขียนยาวเกินไปจนต้องใช้เวลาในการฝึกเขียนนาน.....					
13. แบบฝึกเขียนตามคำบอกยาวเกินไป.....					
14. แบบฝึกเขียนตามคำบอกยากเกินไป.....					
15. เวลาที่ต้องเขียนตามคำบอกนักเรียนเขียนผิดมากทุกครั้ง.....					

ตอนที่ 4 ประโยชน์ที่ได้รับจากสื่อการเรียน

ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงในห้องเรียนมากที่สุดเพียง 1 ข้อ

1. เวลาคุณครูมอบให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด เพื่อน ๆ ทำอะไรกัน
 - ก. เพื่อนหลายคนชอบแอบไม่ให้เพื่อนคนอื่น ๆ ทำงาน
 - ข. เพื่อนส่วนใหญ่คุยกัน หรือเล่น หรือดูทีวี
 - ค. เพื่อนส่วนใหญ่ตั้งใจทำงานตามคำสั่ง
2. เวลาที่คุณครูสั่งให้นักเรียนทำงานให้เสร็จ แต่มักเรียนทำไม่ทัน นักเรียนทำอย่างไร
 - ก. ลอกเพื่อนไปก่อนเพื่อไม่ให้ถูกทำโทษ
 - ข. ส่งไปทั้ง ๆ ที่ยังไม่เสร็จ
 - ค. หาเวลาทำต่อจนเสร็จ
3. เวลาเล่นเกมภาษาอังกฤษเพื่อนส่วนใหญ่มีความต้องการอย่างไร
 - ก. ต้องการชนะจนถึงกับโกงเพื่อน
 - ข. ไม่สนใจว่าจะแพ้หรือชนะเพราะเห็นว่าเป็นส่วนหนึ่งของการเรียน
 - ค. ต้องการชนะแต่ไม่เคยโกง
4. เวลาเพื่อนของนักเรียนบางคนทำงานไม่ได้จะมีนักเรียนที่เก่งทำสิ่งต่อไปนี้
 - ก. ให้ลอก
 - ข. สอนเขาว่าทำอย่างไร
 - ค. สอนเขาว่าทำอย่างไร แล้วคุณครูจะถามทำถูก
5. ขณะที่ยังเหลือเวลาอีก 2 - 3 นาที ก่อนหมดชั่วโมงภาษาอังกฤษ นักเรียนส่วนใหญ่ทำอะไร
 - ก. เพื่อนของนักเรียนนั่งคุยกัน
 - ข. เพื่อนของนักเรียนเตรียมตัวเรียนวิชาใหม่ทันที
 - ค. เพื่อนของนักเรียนช่วยคุณครูเก็บอุปกรณ์ต่าง ๆ
6. นักเรียนคิดว่าคนที่ลอกงานเพื่อน เป็นคนเช่นไร
 - ก. ฉลาด
 - ข. ไม่ขยิบตาความผิด
 - ค. เอาเปรียบเพื่อน

7. เมื่ออุปกรณ์ที่นักเรียนต้องการใช้ยังมีเพื่อน ใช้อุปกรณ์ นักเรียนจะทำอย่างไร
 - ก. เร่งให้เพื่อนทำเร็ว ๆ
 - ข. นั่งรอเพื่อนที่ใช้อุปกรณ์ชิ้นนั้น
 - ค. ถามมีอุปกรณ์ชิ้นอื่นที่จะใช้ไ้หรือไม่
8. เวลาเรียนไม่เข้าใจความหมายของศัพท์ นักเรียนทำอย่างไร
 - ก. ถามเพื่อน
 - ข. ถามคุณครู
 - ค. เปิดพจนานุกรมดู
9. นักเรียนชอบเรียนภาษาอังกฤษเพราะอะไร
 - ก. นักเรียนชอบอ่านภาษาอังกฤษ
 - ข. หนังสือเรียนน่าสนใจ
 - ค. นักเรียนชอบพูดภาษาอังกฤษ
10. เมื่อนักเรียนเรียนภาษาอังกฤษภาคเรียนนี้แล้ว นักเรียนรู้สึกอย่างไร
 - ก. นักเรียนไม่ชอบเรียนภาษาอังกฤษต่อ เพราะเห็นว่าไม่มีประโยชน์หรือยากเกินไป
 - ข. จะให้เรียนภาษาอังกฤษหรือไม่ นักเรียนไม่แน่ใจ
 - ค. นักเรียนอยากเรียนภาษาอังกฤษต่อ
11. ในเวลา 1 คาบเรียน (50 นาที) นักเรียนมีเวลาพักคุยกันสั้นๆ หนึ่งกับทำชั่ว หนึ่ง รวมกัน ประมาณเท่าไร
 - ก. 15 นาที
 - ข. 10 นาที
 - ค. 5 นาที
12. ในการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อน ๆ ของนักเรียนหลายคนมีความคิดเห็นอย่างไร
 - ก. แต่ละแบบเรียนที่มีอยู่ก็ไม่น่าอ่านแล้ว
 - ข. แบบเรียนมีอยู่มากแล้ว
 - ค. นักเรียนซื้อหรือยืมหนังสือภาษาอังกฤษจากห้องสมุดมาอ่าน เพื่อเติม

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม.

ตาราง 19 ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัด
ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียน

แบบทดสอบชุดที่ 1

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	62	0.62	19	34	0.31
2	81	0.37	20	65	0.43
3	75	0.5	21	81	0.37
4	59	0.56	22	46	0.31
5	81	0.37	23	78	0.37
6	65	0.53	24	78	0.37
7	62	0.62	25	75	0.5
8	53	0.56	26	75	0.5
9	78	0.31	27	71	0.56
10	59	0.56	28	75	0.5
11	71	0.56	29	71	0.56
12	43	0.21	30	40	0.31
13	65	0.56	31	65	0.43
14	31	0.12	32	71	0.56
15	78	0.31	33	71	0.56
16	53	0.68	34	53	0.31
17	71	0.56	35	75	0.5
18	71	0.56			

ตาราง 19 (ต่อ)

แบบทดสอบชุดที่ 2

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	81	0.25	14	81	0.37
2	81	0.37	15	81	0.37
3	78	0.43	16	87	0.25
4	81	0.31	17	81	0.25
5	78	0.43	18	46	0.31
6	81	0.37	19	75	0.37
7	62	0.62	20	81	0.37
8	71	0.43	21	65	0.43
9	50	0.37	22	53	0.56
10	87	0.25	23	59	0.56
11	75	0.37	24	62	0.5
12	75	0.37	25	65	0.43
13	65	0.43			

ตาราง 19 (ต่อ)

แบบทดสอบชุดที่ 3

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	71	0.43	16	71	0.43
2	78	0.43	17	68	0.62
3	78	0.43	18	46	0.43
4	81	0.37	19	56	0.75
5	71	0.43	20	68	0.5
6	78	0.43	21	78	0.31
7	75	0.5	22	62	0.5
8	78	0.43	23	78	0.31
9	71	0.43	24	68	0.5
10	71	0.5	25	62	0.62
11	71	0.61	26	68	0.31
12	65	0.56	27	57	0.75
13	62	0.62	28	65	0.56
14	56	0.75	29	62	0.5
15	68	0.5	30	78	0.43

ตาราง 19 (ต่อ)

แบบทดสอบชุดที่ 4

ข้อ	p	r	ข้อ	p	r
1	59	0.43	14	71	0.56
2	59	0.31	15	65	0.68
3	65	0.43	16	46	0.31
4	68	0.37	17	68	0.37
5	53	0.43	18	50	0.37
6	43	0.37	19	53	0.56
7	62	0.5	20	56	0.5
8	59	0.56	21	62	0.75
9	50	0.37	22	62	0.62
10	56	0.62	23	71	0.56
11	59	0.68	24	68	0.5
12	68	0.62	25	68	0.5
13	65	0.56			

ตาราง 20 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามความคิดเห็นต่อแบบเรียนใน
สื่อการเรียน

ตอนที่ 1

ข้อ	$\bar{X}_H$	$\bar{X}_L$	S_H	S_L	t
1	4.73	2.23	0.20	0.95	5.03
2	3.73	2.73	2.63	1.92	1.81
3	2.93	1.53	1.78	3.98	2.25
4	2.60	1.80	0.9	0.74	2.41
5	4.66	2.66	0.66	0.80	6.41
6	3.66	1.33	1.66	1.66	4.95
7	4.20	2.80	0.17	1.6	4.07
8	4.33	2.80	3.02	2.02	2.63
9	4.26	3.66	0.20	0.66	2.92
10	4.26	2.06	0.63	1.68	4.23
11	2.0	0.46	3.0	1.69	2.96
12	3.06	1.60	2.35	1.68	4.58
13	4.13	1.33	0.12	1.95	7.53
14	4.20	2.53	1.6	1.69	3.56
15	3.86	2.0	1.96	2.85	2.56

ตาราง 20 (ต่อ)

ตอนที่ 2

ข้อ	$\bar{X}_H$	$\bar{X}_L$	S_H	S_L	t
1	4.46	2.60	0.26	1.54	13.8
2	3.80	2.06	0.45	1.20	5.24
3	4.06	3.20	1.49	1.88	1.81
4	4.46	2.46	0.40	0.76	7.17
5	4.53	3.0	0.26	1.28	4.77
6	4.2	2.66	0.6	1.22	4.41
7	4.46	2.8	0.69	1.45	4.71
8	4.33	1.86	0.52	0.55	9.25
9	4.46	3.73	0.69	1.20	2.05
10	4.48	3.73	0.12	1.35	3.6
11	3.66	2.40	1.95	2.25	2.38
12	3.46	2.53	1.12	1.98	2.04
13	3.93	2.66	0.49	1.23	2.75
14	2.73	1.4	2.63	2.11	2.36
15	3.6	1.6	1.97	0.68	4.75

ตาราง 20 (ต่อ)

ตอนที่ 3

ข้อ	$\bar{X}_H$	$\bar{X}_L$	S_H	S_L	t
1	4.6	3.8	0.25	1.81	2.15
2	3.53	1.6	2.26	0.04	4.58
3	4.4	3.03	0.82	0.92	3.38
4	4.33	1.6	0.23	0.40	10.4
5	4.2	2.6	1.45	1.11	3.87
6	4.2	1.26	0.31	0.78	10.98
7	3.8	2.66	0.45	0.95	3.73
8	4.13	2.13	0.12	1.40	6.28
9	4.04	2.2	0.06	1.31	6.15
10	4.33	2.33	0.23	1.38	6.10
11	4.33	1.86	.238	.83	9.29
12	3.73	1.73	1.06	0.49	6.2
13	3.86	2.0	1.26	1.14	2.15
14	4.0	2.13	.71	1.40	6.05
15	4.13	2.46	.55	.98	5.23

ตาราง 20 (ต่อ)

ตอนที่ 4

ข้อ	$\bar{X}_H$	$\bar{X}_L$	S_H	S_L	t
1	2.93	2.26	0.06	0.35	4.06
2	3.0	1.66	0.0	1.80	3.87
3	2.4	1.46	0.54	0.55	3.71
4	2.46	2.0	0.17	0.28	2.42
5	2.8	1.53	0.17	0.83	4.91
6	2.6	2.16	0.25	0.35	2.2
7	2.93	2.46	0.06	0.83	2.1
8	2.4	1.46	0.54	0.55	3.49
9	2.4	2.06	0.25	0.49	1.53
10	2.8	2.06	0.17	0.35	2.90
11	2.86	2.16	0.15	0.78	1.16
12	2.31	1.4	0.2	0.25	5.79

ตาราง 21 คะแนนสอบก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	67	25	73	49	82	73	35
2	81	26	82	50	63	74	35
3	89	27	74	51	70	75	23
4	74	28	68	52	35	76	25
5	78	29	89	53	34	77	27
6	82	30	55	54	24	78	42
7	90	31	72	55	21	79	18
8	87	32	65	56	28	80	30
9	84	33	75	57	24	81	26
10	84	34	69	58	35	82	25
11	68	35	81	59	12	83	46
12	90	36	92	60	16	84	42
13	79	37	86	61	15	85	23
14	75	38	84	62	55	86	36
15	87	39	91	63	35	87	51
16	93	40	87	64	50	88	33
17	73	41	77	65	30	89	31
18	97	42	94	66	43	90	32
19	86	43	82	67	42	91	34
20	49	44	96	68	33	92	79
21	91	45	83	69	17	93	31
22	73	46	77	70	16	94	59
23	75	47	79	71	53	95	29
24	91	48	84	72	17		5513

ตาราง 22 คะแนนสอบก่อนการเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรูของหน่วยศึกษานิทศก
กรมสามัญศึกษา

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	61	25	57	49	33	73	22
2	19	26	54	50	56	74	37
3	45	27	3	51	51	75	40
4	53	28	56	52	27	76	36
5	53	29	62	53	13	77	32
6	25	30	31	54	22	78	22
7	70	31	40	55	15	79	15
8	56	32	25	56	26	80	26
9	32	33	11	57	33	81	18
10	24	34	54	58	14	82	21
11	71	35	69	59	34	83	26
12	60	36	42	60	24	84	12
13	39	37	50	61	13	85	18
14	50	38	28	62	18	86	13
15	59	39	76	63	17	87	46
16	52	40	31	64	44	88	35
17	24	41	54	65	22	89	35
18	14	42	64	66	16	90	28
19	57	43	75	67	20	91	43
20	55	44	60	68	71	92	19
21	40	45	57	69	32	93	40
22	45	46	24	70	26	94	35
23	67	47	69	71	28	95	27
24	63	48	75	72	20		3622

ตาราง 23 คะแนนสอบหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนรูของกรมวิชาการ

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	92	25	89	49	94	73	56
2	108	26	98	50	80	74	73
3	101	27	93	51	98	75	56
4	98	28	79	52	53	76	42
5	91	29	97	53	59	77	58
6	98	30	96	54	42	78	68
7	107	31	81	55	41	79	40
8	104	32	85	56	51	80	54
9	98	33	88	57	57	81	49
10	96	34	94	58	61	82	58
11	87	35	97	59	35	83	78
12	102	36	104	60	36	84	74
13	83	37	96	61	26	85	49
14	97	38	101	62	78	86	47
15	104	39	106	63	53	87	85
16	104	40	100	64	69	88	59
17	85	41	93	65	57	89	47
18	107	42	107	66	73	90	72
19	100	43	96	67	79	91	62
20	74	44	108	68	60	92	102
21	108	45	92	69	27	93	61
22	97	46	86	70	31	94	91
23	93	47	87	71	77	95	48
24	108	48	100	72	40		7421

ตาราง 24 คะแนนสอบภายหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา

คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน	คนที่	คะแนน
1	75	25	70	49	55	73	33
2	35	26	70	50	68	74	47
3	69	27	9	51	70	75	43
4	74	28	68	52	41	76	49
5	72	29	68	53	25	77	35
6	40	30	38	54	56	78	36
7	86	31	55	55	31	79	15
8	74	32	40	56	34	80	30
9	45	33	32	57	42	81	39
10	35	34	74	58	20	82	19
11	84	35	72	59	30	83	32
12	67	36	51	60	22	84	24
13	42	37	62	61	38	85	25
14	67	38	42	62	15	86	15
15	70	39	76	63	24	87	70
16	67	40	41	64	45	88	65
17	31	41	67	65	19	89	46
18	28	42	68	66	6	90	48
19	76	43	82	67	30	91	55
20	64	44	74	68	82	92	32
21	57	45	67	69	40	93	59
22	54	46	30	70	30	94	63
23	77	47	83	71	44	95	48
24	82	48	85	72	29		4719

ตาราง 25 คะแนนสอบก่อนการเรียนและภายหลัง เรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียนชุดของ
กรมวิชาการ

N	คนที่	X	X ²	Y	Y ²	XY
95	1	67	4489	92	8464	6164
	2	81	6561	108	11664	8748
	3	89	7921	101	10201	8989
	4	74	5476	98	9604	7252
	5	78	6084	91	8281	7098
	6	82	6724	98	9604	8036
	7	90	8100	107	11449	9630
	8	87	7569	104	10816	9048
	9	84	7056	98	9604	8232
	10	84	7056	96	9216	8064
	11	68	4624	87	7569	5916
	12	90	8100	102	10404	9180
	13	79	6241	83	6889	6557
	14	75	5625	97	9409	7275
	15	87	7569	104	10816	9048
	16	93	8649	104	10816	9672
	17	73	5329	85	7225	6205
	18	97	9409	107	11449	10379
	19	86	7369	100	10000	8600
	20	49	2401	74	5476	3626
	21	91	8281	108	11664	9828
	22	73	5329	97	9409	7081
	23	75	5625	93	8649	6975
	24	91	8281	108	11664	9828

ตาราง 25 (ต่อ)

N	คนที่	X	X ²	Y	Y ²	XY
	25	73	5389	89	7921	6497
	26	82	6724	98	9604	8036
	27	74	5476	93	8649	6882
	28	68	4624	79	6241	5372
	29	89	7921	97	9409	8633
	30	55	3025	96	9216	5280
	31	72	5184	81	6561	5832
	32	65	4225	85	7225	5525
	33	75	5625	88	7744	6600
	34	69	4761	94	8836	6486
	35	81	6561	97	9409	7857
	36	92	8464	104	10816	9568
	37	86	7396	96	9216	8256
	38	84	7056	101	10201	8484
	39	91	8281	106	11236	9646
	40	87	7569	100	10000	8700
	41	77	5929	93	8649	7161
	42	94	8836	107	11449	10058
	43	82	6724	96	9216	7872
	44	96	9216	108	11664	10368
	45	63	6869	92	8464	7636
	46	77	5929	86	7396	6622
	47	79	6241	87	7569	6873
	48	84	7056	100	10000	8400

ตาราง 25 (ต่อ)

N	คนที่	X	X ²	Y	Y ²	XY
	49	82	6724	94	8836	7708
	50	63	3969	80	6400	5040
	51	70	4900	98	9604	6860
	52	35	1225	53	2809	1855
	53	34	1156	59	3481	2006
	54	24	576	42	1764	1008
	55	21	441	41	1681	861
	56	28	784	51	2601	1428
	57	24	576	57	3249	1368
	58	35	1225	61	3721	2135
	59	12	144	35	1225	420
	60	16	256	36	1296	576
	61	15	225	26	676	390
	62	55	3025	78	6084	4290
	63	35	1225	53	2809	1855
	64	50	2500	69	4761	3450
	65	30	900	57	3249	1710
	66	43	1849	73	5329	3139
	67	42	1764	79	6241	3318
	68	33	1089	60	3600	1980
	69	17	289	27	729	459
	70	16	256	31	961	496
	71	53	2809	77	5929	4081
	72	17	289	40	1600	680

ตาราง 25 (ต่อ)

N	คนที่	X	X ²	Y	Y ²	XY
	73	35	1225	56	3136	1960
	74	35	1225	73	5329	2555
	75	23	529	56	3136	1288
	76	25	625	42	1764	1050
	77	27	729	58	3364	1566
	78	42	1764	68	4624	2856
	79	18	324	40	1600	720
	80	30	900	54	2916	1620
	81	26	676	49	2401	1274
	82	25	625	58	3364	1450
	83	46	2116	78	6084	3588
	84	42	1764	74	5476	3108
	85	23	529	49	2401	1127
	86	36	1296	47	2209	1692
	87	51	2601	85	7225	4335
	88	33	1089	59	3481	1947
	89	31	961	47	2209	1457
	90	32	1024	72	5184	2304
	91	34	1156	62	3844	2108
	92	79	6241	102	10404	8058
	93	31	961	61	3721	1891
	94	52	2704	91	8281	4732
	95	29	841	48	2304	1392
		5276	385010	7421	630125	485266

หมายเหตุ X คือ คะแนนก่อนการเรียน Y คือ คะแนนภายหลังการเรียน

ตาราง 26 คะแนนสอบก่อนการเรียนและภายหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สื่อการเรียน
ชุดของ หน่วยงานพิเศษ

N	คนที่	X	X^2	Y	Y^2	t
95	1	61	3721	75	5625	4575
	2	19	361	35	1225	665
	3	45	2025	69	4761	3105
	4	53	2809	74	5476	3922
	5	53	2809	72	5184	3816
	6	25	625	40	1600	1000
	7	70	4900	86	7396	6020
	8	56	3136	74	5476	4144
	9	32	1024	45	2025	1440
	10	24	576	35	1225	840
	11	71	5041	84	7056	5964
	12	60	3600	67	4489	4020
	13	39	1521	42	1764	1638
	14	50	2500	67	4489	3350
	15	59	3481	70	4900	4130
	16	52	2704	67	4489	3484
	17	24	576	31	961	744
	18	14	196	28	784	392
	19	57	3249	76	5776	4332
	20	55	3025	64	4096	3520
	21	40	1600	57	3249	2280
	22	45	2025	54	2916	2430
	23	67	4489	77	5929	5159
	24	63	3969	82	6724	5166

ตาราง 26 (ต่อ)

N	คนที่	X	X ²	Y	Y ²	XY
	25	57	3249	70	4900	3990
	26	54	2916	70	4900	3780
	27	3	9	9	81	27
	28	56	3136	68	4624	3808
	29	62	3844	68	4624	4216
	30	31	961	38	1444	1178
	31	40	1600	55	3025	2200
	32	25	625	40	1600	1000
	33	11	121	32	1024	352
	34	54	2916	74	5476	3996
	35	69	4761	72	5184	4968
	36	42	1764	51	2601	2149
	37	50	2500	62	3844	3100
	38	28	784	42	1764	1176
	39	76	5776	76	5776	5776
	40	31	961	41	1681	1271
	41	54	2916	67	4489	3618
	42	64	4096	68	4624	4352
	43	75	5625	82	6724	6150
	44	60	3600	74	5476	4440
	45	57	3249	67	4489	3819
	46	24	576	30	900	720
	47	69	4761	83	6889	5727
	48	75	5625	85	7225	6375

ตาราง 26 (ต่อ)

N	คนที่	X	X ²	Y	Y ²	t
	49	33	1089	55	3025	1815
	50	56	3136	68	4624	3808
	51	51	2601	70	4900	3570
	52	27	729	41	1681	1107
	53	13	169	25	625	325
	54	22	484	56	3136	1232
	55	15	225	31	961	465
	56	26	676	34	1156	884
	57	33	1089	42	1764	1386
	58	14	196	20	400	280
	59	34	1156	30	900	1020
	60	24	576	22	484	528
	61	13	169	38	1444	494
	62	18	324	15	225	270
	63	17	289	24	576	480
	64	44	1936	45	2025	1980
	65	22	484	19	361	418
	66	16	256	6	36	96
	67	20	400	30	900	600
	68	71	5041	82	6724	5822
	69	32	1024	40	1600	1280
	70	26	676	30	900	780
	71	28	784	44	1936	1232
	72	20	400	29	841	580

ตาราง 26 (ต่อ)

N	คนที่	X	X ²	Y	Y ²	XY
	73	22	484	33	1089	726
	74	37	1369	47	2209	1739
	75	40	1600	43	1849	1720
	76	36	1269	49	2401	1764
	77	32	1024	35	1225	1120
	78	22	484	36	1296	792
	79	15	225	15	225	225
	80	26	676	30	900	780
	81	18	324	39	1521	702
	82	21	441	19	361	399
	83	26	676	32	1024	832
	84	12	144	24	576	288
	85	18	324	25	625	450
	86	13	169	15	225	195
	87	46	2116	70	4900	3220
	88	35	1225	65	4225	2275
	89	35	1225	46	2116	1610
	90	28	784	48	2304	1344
	91	43	1849	55	3025	2365
	92	19	361	32	1024	608
	93	40	1600	59	3481	2360
	94	35	1225	63	3969	2250
	95	27	729	48	2304	1296
		3622	170561	4719	275077	213784

หมายเหตุ X คือ คะแนนก่อนการเรียน Y คือ คะแนนภายหลังการเรียน

ตาราง 27 คะแนนสอบก่อนการเรียนและคะแนนสอบภายหลังเรียนโดยใช้สื่อการเรียน

ชุดของกรมวิชาการ

โรงเรียนสาริกปทุมวัน

คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²	คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²
1	67	92	25	625	24	91	108	17	289
2	81	108	27	729	25	73	89	16	256
3	89	101	12	144	26	82	98	16	256
4	74	98	24	576	27	74	93	19	361
5	78	91	13	169	28	68	79	11	121
6	82	98	16	256	29	89	97	8	64
7	90	107	17	289	30	55	96	41	1681
8	87	104	17	289	31	72	81	9	81
9	84	98	14	196	32	65	85	20	400
10	84	96	12	144	33	75	88	13	169
11	68	87	19	361	34	69	94	25	625
12	90	102	12	144	35	81	97	16	256
13	79	83	4	16	36	92	104	12	144
14	75	97	22	484	37	86	96	10	100
15	87	104	17	289	38	84	101	17	289
16	93	104	11	121	39	91	109	15	225
17	73	85	12	144	40	87	100	13	169
18	97	107	10	100	41	77	93	16	256
19	86	100	14	196	42	94	107	13	169
20	49	74	25	625	43	82	96	14	196
21	91	108	17	289	44	96	108	12	144
22	73	97	24	576	45	83	92	9	81
23	75	93	18	324	46	77	86	9	81

ตาราง 27 (ต่อ)

คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²
47	79	87	8	64
48	84	100	16	256
49	82	94	12	144
50	63	80	17	289
51	70	98	28	784
	4073	4887	814	15053

$$\bar{X} \text{ ก่อนเรียน} = 79.86 \quad \bar{X} \text{ หลังเรียน} = 95.82$$

ตาราง 28 คะแนนสอบก่อนการเรียนและคะแนนสอบภายหลังเรียนโดยใช้สื่อการเรียน

ชุดของกรมวิชาการ

โรงเรียนบวรมงคล

คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²	คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²
1	35	53	18	324	24	23	56	33	1089
2	34	59	25	625	25	25	42	17	289
3	24	42	18	324	26	27	58	31	961
4	21	41	20	400	27	42	68	26	676
5	28	51	23	529	28	18	40	22	484
6	24	57	33	1089	29	30	54	24	576
7	35	61	26	676	30	26	49	23	529
8	12	35	23	529	31	25	58	33	1089
9	16	36	20	400	32	46	78	32	1024
10	15	26	11	121	33	42	74	32	1024
11	55	78	23	529	34	23	49	26	676
12	35	53	18	324	35	36	47	11	121
13	50	69	19	361	36	51	85	34	1156
14	30	57	27	729	37	33	59	26	676
15	43	73	30	900	38	31	47	16	256
16	42	79	37	1369	39	32	72	40	1600
17	33	60	27	729	40	34	62	28	784
18	17	27	10	100	41	79	102	23	259
19	16	31	15	225	42	31	61	30	900
20	53	77	24	576	43	52	91	39	1521
21	17	40	23	529	44	29	48	19	361
22	35	56	21	441					
23	35	73	38	1444		1440	2534	1094	29594

 $\bar{X}$ ก่อนเรียน = 32.727, $\bar{X}$ หลังเรียน = 57.59

ตาราง 29 คะแนนสอบก่อนการเรียน และคะแนนสอบภายหลังเรียนโดยใช้สื่อการเรียน

ชุดของ หน่วยศึกษานิเทศก์

โรงเรียนสาธิตปทุมวัน

คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²	คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²
1	61	75	14	196	23	67	77	10	100
2	19	35	16	256	24	63	82	19	361
3	45	69	24	576	25	57	70	13	169
4	53	74	21	441	26	54	70	16	256
5	53	72	19	361	27	3	9	6	36
6	25	40	15	225	28	56	68	12	144
7	70	86	16	256	29	62	68	6	36
8	56	74	18	324	30	31	38	7	49
9	32	45	13	169	31	40	55	15	225
10	24	35	11	121	32	25	40	15	225
11	71	84	13	169	33	11	32	21	441
12	60	67	7	49	34	54	74	20	400
13	39	42	3	9	35	69	72	3	9
14	50	67	17	289	36	42	51	9	81
15	59	70	11	121	37	50	62	12	144
16	52	67	15	225	38	28	42	14	196
17	24	31	7	49	39	76	76	0	0
18	14	28	14	196	40	31	41	10	100
19	57	76	19	361	41	54	67	13	169
20	55	64	9	81	42	64	68	4	16
21	40	57	17	289	43	75	82	7	49
22	45	54	9	81	44	60	74	14	196

ตาราง 29 (ต่อ)

คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²
45	57	67	10	100
46	24	30	6	36
47	69	83	14	196
48	75	85	10	100
49	33	55	22	484
50	56	68	12	144
51	51	70	19	361
	2441	3088	647	9667

$\bar{X}$ ก่อนเรียน = 47.862 , $\bar{X}$ หลังเรียน = 60.549

ตาราง 30 คะแนนสอบก่อนการเรียนและสอบภายหลังเรียนโดยใช้สื่อการเรียนชุดของ
หน่วยศึกษานิเทศก์

โรงเรียนบวรมงคล

คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²	คนที่	ก่อน	หลัง	d	d ²
1	27	41	14	196	24	40	43	3	9
2	13	25	12	144	25	36	49	13	169
3	22	56	34	1156	26	32	35	3	9
4	15	31	16	256	27	22	36	14	196
5	26	34	8	64	28	15	15	0	0
6	33	42	9	81	29	26	30	4	16
7	14	20	6	36	30	18	39	21	441
8	34	30	-4	8	31	21	19	-2	4
9	24	22	-2	4	32	26	32	6	36
10	13	38	25	625	33	12	24	12	144
11	18	15	-3	9	34	18	25	7	49
12	17	24	7	49	35	13	15	2	4
13	44	45	1	1	36	46	70	24	576
14	22	19	-3	9	37	35	65	30	900
15	16	6	-10	100	38	35	46	11	121
16	20	30	10	100	39	28	48	20	400
17	71	82	11	121	40	43	55	12	144
18	32	40	8	64	41	19	32	13	169
19	26	30	4	16	42	40	59	19	361
20	28	44	16	256	43	35	63	28	784
21	20	29	9	81	44	27	48	21	441
22	22	33	11	121					
23	37	47	10	100		1181	1631	450	8570

$\bar{X}$ ก่อนเรียน = 26.84,

$\bar{X}$ หลังเรียน = 37.07

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับ
แบบเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1)
ที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนรู้
ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

บทคัดย่อ

ของ

จิตรพรรณ แจ่มพันธ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2525

การศึกษารังนี้เป็นการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ม.1) ที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 190 คน จากโรงเรียนสาธิตปทุมวัน ซึ่งเป็นโรงเรียนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีมาตรฐานดีเป็นที่ยอมรับ และโรงเรียนบวรมงคล ซึ่งไม่เป็นที่ยอมรับเท่าโรงเรียนสาธิตปทุมวัน โดยทั้งสองโรงเรียน มีนักเรียนกลุ่มที่ใช้ทั้งสื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการ และกลุ่มที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา ในโรงเรียนเดียวกัน ในการรวบรวมข้อมูลกระทำโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบสำรวจความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษก่อนใช้สื่อการเรียน และภายหลังใช้สื่อการเรียนทั้งสองชุด ผลการศึกษาสรุปได้ว่า

1. นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ความสามารถทางการเขียนของนักเรียนภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการเพิ่มขึ้นมากกว่าความสามารถทางการเขียนของนักเรียนภายหลังใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะทำให้ผู้เรียนมีความสามารถทางการเขียนเพิ่มขึ้นสูงกว่าสื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์

3. สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะช่วยให้นักเรียนในโรงเรียนที่ไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลาย มีความสามารถทางการเขียนเพิ่มขึ้นมากกว่านักเรียนในโรงเรียนที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ

4. สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการช่วยให้นักเรียนในโรงเรียนที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนชุดของหน่วยศึกษานิเทศก์ ซึ่งมีพื้นความรู้เท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่สื่อการเรียนชุดของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะเพิ่มการพัฒนาทางการเขียน ได้สูงกว่า

สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์

5. สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการช่วยให้นักเรียนในโรงเรียนที่ไม่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ ซึ่งมีพื้นฐานความรู้เท่ากัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการมีแนวโน้มที่จะเพิ่มการพัฒนาทางการเขียน ได้สูงกว่าสื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์

6. นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการ มีความคิดเห็นต่อแบบเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ในด้าน ขนาดของแบบเรียนความไม่ซ้ำซากของอุปกรณ์ ความสนุกสนานและความเหมาะสมของความยาวของแบบฝึกอ่าน ความถี่ในการฝึกสะกดคำและเขียนประโยค การใช้อุปกรณ์และเกมประกอบการเรียน ความถี่ของศัพท์ใหม่และโครงสร้างใหม่ การทบทวนคำศัพท์และโครงสร้างใหม่ ความสัมพันธ์ระหว่างบทเรียนกับแบบฝึกอ่าน ความเหมาะสมทั้งด้านความยากและความยาวของแบบฝึกเขียน นอกจากนี้ นักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของกรมวิชาการยังมีความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ การเสียสละและใฝ่หาความรู้ ซึ่งต่างจากนักเรียนที่ใช้สื่อการเรียนรู้ของหน่วยศึกษานิเทศก์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05

A COMPARATIVE STUDY OF WRITING ACHIEVEMENT AND OPINIONS TOWARDS
THE TEXTBOOKS OF M.I STUDENTS USING COURSE-BOOKS OF THE
DEPARTMENT OF EDUCATIONAL TECHNIQUES AND THE
SUPERVISORY UNIT UNDER THE DEPARTMENT
OF GENERAL EDUCATION

AN ABSTRACT

BY

CHITTRAPHAN CHAEMPHAT

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1982

This study is a comparison of writing achievement and the opinions towards the M.I textbooks among M.I students using the Course-Books prepared by the Department of Educational Techniques and those prepared by the Supervisory Unit under the Department of General Education. The samples in this study comprises of 190 M.I students from Satitpatumwan School and Bvornmonkol School where both Course-Books are currently used. Students were pre & posted tested by a writing achievement test and an opinion questionnaire on English textbooks used.

The findings are as follows :

1. The writing achievement of the students using Course-Books of the Department of Educational Techniques is different from the writing achievement of the students using Course-Books of the Supervisory Unit under the Department of General Education at the .01 level of significance.
2. The development of students writing ability is higher among students using the Course-Books prepared by the Department of Educational Techniques. The difference in development growth score is significant at .01 level.
3. Course-Books by the Department of Educational Techniques have the tendency to give greater assistance in term of the development in writing ability among students in the less well known school than among students in standardized school.
4. In the study of students' achievement in the same school where students have had 3 year knowledge of English, students using Course-Books by the Department of Educational Techniques have also obtained a high development growth score in writing compared with the writing

achievement score obtained by students using Course-Books of the Supervisory Unit under the Department of General Education. The difference in the writing achievement scores by the students using different Course-Books, within the same school, is significant at .01.

5. Similarly in a less well known school with students having rather low pre test score in writing ability, students using Course-Books by the Department of Educational Techniques have also obtained higher development growth score in writing ability than those using Course-Books by the Supervisory Unit under the Department of General Education. This difference is significant at .01.

6. Opinion wise, the students using Course-Books of the Department of Educational Techniques have more positive opinions towards the textbooks they use than the students using Course-Books by the Supervisory Unit under the Department of General Education. This different opinions which are significant at either .01 or .05 level are students' opinion of textbooks size, variety within the text, the appeal and the suitability in length of the reading exercises, the frequency of occurrence of new vocabulary and new structure, the correlation between the core lessons and their reading and writing exercises, and the suitability in the length and level of the language used in writing exercises. The students using Course-Books of the Department of Educational Techniques are found to have greater non-cognitive achievement in their sense of responsibility, self discipline, honesty, altruism and their training for further self study.